

LYŠKÁNORA 98

Nepravidelný občasník pro vnitřní potřebu Nurnské družiny
Sečen 1083 Liscannor, Nurnská oblast, západní Gwendarron

* Motto tohoto čísla * Swenův epitaf * Doplnění starostenských novinek * Lid je všude stejný *
* Po hospodách dvou kontinentů *

Motto tohoto čísla

„...To jsem ještě nezkoušel - někomu něco ukradnout...“

Korman Zlotě

Swenův epitaf

Skyreš Měchuřina

Králem chtěl být,
však vládl jen svým mečem,
tři elfí šípy, tři hadí uštknutí,
Swen už se do Skally nevrátí

Doplnění starostenských novinek

Doplnění starostenských novinek v letním období
roku 1083

Řídící školy za sebe i za případné další absentéry určil zástup. Výuky se po dobu nepřítomnosti zbytku učitelského sboru s radostí ujme Nilien Linfaliasová, někdejší premiantka školy a nyní členka učitelského sboru.

Dům č.p. 8 byl kovářem a majitelem hostince, panem Lunciem Nórienským, řádně opraven. Celá jeho rodina se do něj následně přestěhovala. Od obce si zakoupil též pozemek kolem domu, neboť ten dosud neměl žádnou zahradu. Čp 39 bude Luncius od nyní škola používat jen jako kovářnu se zázemím.

Došlo také ke zvětšení pozemku okolo čp. 48, což je dům Al Rahema.

Korman Zlotě zakoupil za účelem stavby domu pozemek na pravém břehu, hned za Peškovic zahradou. Až dodá plány stavby, bude mu přiděleno číslo popisné 49.

Jantern bude mít v letošním roce tři plody. Je otázka, jestli je někdo sklídí.

S odchodem starosty na výpravu byl vedením obce pověřen jako obvykle Luncius Nórienský.

Bolbuch

Lid je všude stejný

Rozhovor s Al Rahemem vedl Otakáro Vesta

Tak co, Raheme? Myslíš, že je již po boji?

Tak vzhledem k tomu, že se již o tom bavíme na tohleto téma, tak bude po boji. Doufám, že nás nic nevyruší.

Uvidíme ještě "Paní upírovou"?

Nevím..., nevím. Je mi to vcelku jedno. Vzhledem k tomu, že od "Paní upírový" máme ještě pár věcí v našich batůžkách, tak možná bychom ji vidět nemuseli (smích).

A jak si myslíš, že teď zvládneme ovládat tu loď?

No to bude asi jako problém. Vzhledem k tomu jaký jsou rozměry té lodi a kolik to vypadá, že nás zůstalo, tak jako nevím... Pokud není někdo někde zašitéj, tak jako nevím, jak to budem ovládat v deseti lidech. I když kapitán přežil. To je určitě

velký plus.

Určitě to bude ještě zajímavý. Ale na tohle ještě navazuje další otázka. Družina v poslední době dost často cestuje po moři. Dalo by se říci, že jsme se již plavili na různých lodích. Ale ta poslední je pořádně veliká, nemyslíš?

Nemám slov. Je to obrovská loď. Obrovská.

Kde se to stává? Voná nemá..., pokud se nepletu, tak to není původem gwendarronská loď. Možná má gwendarronskou vlajku, ale podle všeho jí v Gwendarronu nepostavili. Neviděl jsi něco takového na jihu třeba někdy?

Ne.

Takhle velký loď?

Neviděl. Takhle velký loď. Stavět se to bude asi někde v loděnici. Já jako nevylučuju, že někde takový loděnice existují, ale já jsem se s tím nikdy nesetkal.

A teď přeběhneme někam jinam a vlastně navážeme na tvůj poslední rozhovor, který s tebou dělal s Bolbuch. Ty jsi hlasitě protestoval proti údajnému znečišťování liscannorského potoka a rybníka ze strany pana Peška, místního "pivovárníka". Starosta Bolbuch ti diplomaticky oznámil, že se tvými "sousedsky angažovanými" oznámeními již nehodlá dále zabývat a zároveň pana Peška jmenoval správcem rybníka. Bereš to jako osobní prohru a byla situace se špinavou vodou skutečně tak strašná?

Tam byl spíš problém v tom, že Pešek, pan Pešek, nereagoval. Situace asi nebyla tak vážná, nicméně jeho postoj kdy on všechno vyignoroval, nic nedělal, neodpověděl. Nic. Zatvářil se tak maximálně hm, hm, hm, tak jako je to špinavý a co já jako s tím mám dělat. To byl spíš důvod proč já jsem to potom vystupňoval směrem ke starostovi. Starosta se tím zabýval, nezabýval. Tak jako nakonec rozhodl. To, že pan Pešek je správcem rybníka? Myslim si, že celá obec bude doufat, že pan Pešek bude lepším správcem rybníka, než vaříč piva. Ale že bych to bral jako osobní prohru? To uvidíme příští rok až se vrátíme domu a uvidíme v jakým stavu to tam bude.

Takže se dá tedy říct, že on v tom sporu použil lepší metodu? On to prostě vyseděl.

No..., hm...

Zatímco ty jsi poměrně hlasitě protestoval. Několikrát. To nebyla jedna věta.

Ano, asi ano. Já jsem předpokládal, že starosta rozhodne v zájmu toho..., ne v mém zájmu, ale v zájmu toho, že prostě je nějaký problém a bude se s tím něco dělat. Stalo se, rozhodlo se. Nemám teď úplně k tomu víc říct. Uvidíme příští rok. Nebo uvidíme až se vrátíme domů, jestli si z toho pan Pešek vzal nějaké poučení a nebo situace bude nadále taková jaká byla. Tak pak se dá stěžovat znova a dá se to třeba řešit při starostenských volbách. Nebo já nevím, jiné možnosti člověk moc nemá.

Tak to je asi pravda a ještě na to navážeme. Domníváš se, že pan Pešek někdy vyrobí pivo, které by šlo nazývat pitelné?

(Smích). Bylo by to hezké. Bylo by hezké mít dobrý místní produkt. Jestli se to stane..., bohové vědí. Ale bylo by to každopádně hezké a ano doufám. Samozřejmě, že doufám.

Tak budeme doufat. Poslední rozhovor byl s tebou veden během výpravy, kdy si s družinou podle všeho pohrály samotné sféry a my jsme se ocitli v minulost. Jak na to vzpomínáš?

Bylo to zvláštní. Bylo to zvláštní. Na druhou stranu..., já se pak na to budu ptát i tebe. Ono tohle. Já když si vezmu, od začátku, kdy jsem vlastně v Nurnské družině, tak co jsem zažil. Tohle v poslední době, nebo v posledních letech, tohle vlastně ani hák nevybočilo z našich výprav. Ať už teda začneme u nás na jihu. Průchody bránami, teleparty. Bohy, kteří byli lidmi a lidé, kteří se stali bohy. Následná potom výprava na sever, kdy zas bohové vnikli myšlenku a my jsme uzavírali jakési jiné brány. A potom jsme byli bohem ve snu přesunuti zpátky domu. Tak jsme se ocitli v minulosti. No. Je to zajímavý, je to strašný, je to zajímavý. Ale v poslední době to není nic nad čím by rozum měl úplně jako stát.

A jak vzpomínáš třeba na takového pana Sassafrase?

Jo pan Sassafras. No umělec z dob dávno minulých...

Ne... ne... ne... To si pleteš, to byl někdo jiný. Pan Sassafras byl s námi. Pan

Sassafras byl ten elf z Trundindolu, který byl s námi. Mladík, který přišel společně s panem Vantrahanem, který pak s námi nešel.

Á pan architekt. Já si myslím, že pro něj ta výprava musela být obrovským šokem. Jemu se musel určitě nějakým způsobem splnit sen o tom poznat minulost, historii svých předchůdců. Ale zároveň to v něm muselo zanechat určité hluboké stopy, protože určitě elfové z minulosti se chovali jinak než se chovají dneska. Myslím si, myslím si. Nedokážu to asi úplně posoudit, ale přišlo mi, že pan Sassafras byl asi trochu nešťastný..., takový trochu nešťastník vláčený osudem, vystaven něčemu s čímž vůbec neměl šanci být..., ne být..., na to pomyslet. A najednou byl stržen vírem událostí. Ale nakonec to asi vzal se ctí nebo se s tím vyrovnal.

Tak já myslím, že na jeho postavení v Trindindolu to určitě mělo velký vliv. Na jeho kariéru.

Velký vliv to určitě bude mít. Otázka jakým směrem. Já nevím jak Trindindol úplně funguje. Na druhou stranu..., z mých návštěv Trindindolu...

Chceme to vědět?

Já... a..., panu Sassafrasovi přeju, aby jeho kariéra nabyla kladných účinků nebo kladných postupů. Ale na druhou stranu věřím tomu, že v Trindindolu je možné všechno.

Dobře, takže opustíme výpravu do minulosti. Minulý rok zaznamenal Nurn a jeho okolí prudký nárůst zločinnosti. Tato vlna zasáhla i Liscannor. Tzv. skalla, která v té době patřila Swenovi, byla podle všeho využita k výsledkům, mučení a následně i popravám podezřelých individuí. Starosta Bolbuch dokonce Swenovi osobně poděkoval za zapůjčení objektu k "obecně prospěšným účelům". Jak na to vzpomínáš a nemáš pocit, že se jednalo o poněkud svévolný výklad práva starostenského?

Já bych asi rozlišil jednak vlnu zločinnosti, která zasáhla Nurn s touto událostí... Kdy bych neřek, že to byla vlna zločinnosti v Liscannoru. Naopak..., kdy jaksí my Liscannorští, jsme byli konfrontováni s podvratnými živly a museli jsme se tím vypořádat. Situace dospěla do situace, která nějakým způsobem...

Mě teď konkrétně zajímá ten Liscannor...

Ano. Ta situace dospěla k tomu, že ty lidi se museli..., vyslechnout. Popovídat si s nima, zjistit co jsou zač, co se děje. Protože pokud to udeří doma, tak se člověk musí starat. Co se tam děje? Proč se to tam děje? No výklad..., svévolný výklad nebo zneužitelný výklad práva? Starosta má velké pravomoce v tomhleto..., já...

Starosta nemá právo vyhlašovat popravy.

Na druhou stranu jako Nurnská družina ..., mimo..., na výpravách, jako mnohokrát..., jsme s tímhle neměli až takový problém. Možná někdo měl nějaké morální zábrany. Nicméně tyhle věci k našemu životu patří. Teď se to stalo doma. Ano. Je to samozřejmě rozdílné, ale tak..., já bych svůj dům k tomu nepropůjčil.

Pak následovaly události v Šedově a výprava za moře do cizokrajných zemí. A této výpravě jsi velel ty. Jak na to vzpomínáš? Co všechny ty země? Jaká byla spolupráce s Kosou? Bylo těžké družině velet? Přeci jenom je to někdy pěkná smečka. Pověď.

Vzpomínám na to asi rád. Myslím si, že jako vůdce jsem asi obstál. Minimálně z pohledu toho co se od vůdce očekává. To znamená, cíle výpravy bylo dosaženo, ztráty na životech byly minimální. Bohumžel teda zemřel Swen Dolbich, ale byl jediným, což si myslím, že je dobře..., takže z tohoto pohledu..., peníze byly, kořist byla velká, bylo i co rozdělovat potom v dražbě. Z tohoto důvodu si myslím, že jako vůdce výpravy, jsem byl úspěšný. Jestli to tak vnímají i ostatní potom na bázi nákejš osobních rovin, to není úplně otázka pro mě. Ale myslím si, že výprava po všech stránkách dopadla dobře.

Spolupráce s Kosou byla dobrá. S Kosou vlastně nebyl žádný problém. Byli jsme normálně najati, dostali jsme doprovod..., doprovod nás nechal relativně volnou ruku. Pan Rách nás zásobil potřebným materiálem, když na to přišlo. To že onemocněl, mohlo situaci svým způsobem prospět, protože jsme mohli konat jaksí podle svého uvážení. Nikoli mít jaksí dozor za zadkem. Spolupráce s Kosou byla naprosto korektní.

Co se týká zemí, které jsme prošli. To byla určitě velká zkušenost, protože jednotlivé země se od sebe lišily ohromným způsobem. Karnol, ten jsme vlastně proběhli, ten se jevil jako normální země. Bořimsko. Jsem rád, že jsem se do Bořimska

podíval, protože o této zemi jsem od tebe slyšel mnoho a mnoho. Poměrně obšírně jsme se o tom bavili při našem rozhovoru. Bořimsko je v zásadě normální země. Není..., nic špatného. Asi bych tomu nedával takovou gloriolu jako tomu dáváš ty, ale tak u tebe je to pochopitelné. Když odtud pocházíš. Na druhé straně některé řeči jiných družiníků o hobitím lidovém kraji a podobně se podle mě nezakládají na pravdě. Prostě je to normální země, akorát převaha obyvatelstva je hobití, ale tak na tom jako co? V podstatě potom i to..., elfí země..., Sirill. Ten jsme proběhli podobně jako Karnol. V podstatě tam i zpátky. Sirill i Bořimsko si budu pamatovat, že tam mají relativně drahé hostince. Řekněme, že v Bořimsku ta kvalita nebyla špatná. V Sirillu kvalita upadala, ceny naopak ještě o něco vzrostly..., a tak to už je v podstatě drobnost, detail. Takže Sirill ve mě také žádné stopy nezanechal. Divoké kraje za Sirillem. No tak jsou to divoké malé kraje. A podle toho to tam vypadalo. Navíc zplundrovaná dlouholetou válkou, morem..., tak prostě... Tady třeba můžu srovnávat s výpravou..., tzv. výpravou do minulosti. Elfí stopy, jestli se nepletu, že se to tak teď nazývá... Prostě divoké kraje, není to asi nic co by jinde nebylo, koneckonců pocházím z jihu a tam taky podmínky na poušti jsou drsné. Liší se to, ale v zásadě jako v jádru věci, lid je stejný všude. Problémy zemí v zásadě taky. A co se potom týká těch divokých krajů na severu, prostě jsou to divoké kraje, kde vládne právo silnějšího, právo zlata a právo mít zlato a být silnější a udržet si tím moc. Není to země civilizovaná, na druhou stranu není to země, která by jaksí postrádala tu civilizaci. Ale není civilizovaná jakoby z našeho pohledu. Tady se člověk domůže práva prostě proto, že je silnější, bude bohatý, bude schopen zaplatit, přechřtat, přelstít a přemlátit.

Vy jste z Morochu dokonce přivedli kudůka Zifnaba. Jak jste k němu vůbec přišli?

Tak jako spousta členů..., dneska Nurnské družiny, pochází z různých koutů světa. Kde se prostě naskytla příležitost. Přidali se k nám. Zifnab posloužil věci a projevil zájem jít s námi..., no tak jsme se domluvili, ostatně tak jako se to stalo tobě, tak jako se to stalo třeba mně a mnoha a mnoha dalším.

Na této výpravě jsi se dokonce ocitl na "druhém břehu". Pamatuješ si něco z toho?

Nepřiliš. Nepřiliš. Musím poděkovat Bolbuchovi za to, že mě z této situace dostal. Ano, všichni tvrdí, že jsem byl na „druhém břehu“, když

to nazýváš takhle poeticky. Já si z toho nic nepamatuju. Já jsem bojoval se psy. Nedopadlo to a pak jsem se probudil ve víru událostí o kus vedle v úplně jiné pozici. Určitě to na mě vliv mělo. Něco se stát muselo, protože od té doby pozoruju na sobě určité změny, ale tak můžu být rád. A znovu opakuji, můžu poděkovat jenom Bolbuchovi. Z toho co jsem pochopil a co se stalo, tak je to vlastně Bolbuchova zásluha. V zásadě toho pána..., pana profesora, řekněme pan profesor ještě stále..., té bytosti, té stvůry, která podle všeho byla ten kdo oživil to okolí. Mezi nima jsem byl i já.

My se teď vlastně opět vydáváme za moře ve stále podobném složení. Jako již několik minulých výprav. Jak vlastně tu současnou družinu vnímáš a vztahy v ní?

Myslím si, že družina má zdravý základ. Tak to ale vlastně měla vždycky. To že někdo z toho základu vypadl, to že někdo se do toho základu dostal, to je samozřejmě přirozený běh věcí. Vztahy v družině jsou přinejmenším korektní. Nemyslím si, že by byl jakýkoliv problém v družině, nějaké třecí plochy. Družina dělá to co má, družina je funkční a..., i když vobčas není schopná asi spolupracovat podle představ všech, tak furt funguje dostatečně dobře na to, abychom se posunuli vždycky dál a udělali to co je zapotřebí.

Dobře. Já si teď neodpustím si takovou otázku. V nedávné době jsi se během jednoho našeho rozhovoru několikrát zmínil o tom, že jsi byl rád, když jsi nebyl přímo přítomen některým vypjatým momentům nebo situacím v rámci družiny. Zaznamenal jsem vícekrát během velice krátké doby tvé vyjádření ve smyslu, že to možná bude znít alibisticky, ale že jsi rád, když k určitým věcem nemusíš zaujímat postoj nebo stanovisko. Nejsi tedy tak náhodou alibista?

(Smích) To asi posoudí jiní. Nemyslím si to, ale posoudí to jiní. Navíc tyhle situace, o kterých jsme se bavili, se mě ani přímo netýkaly. Týkalo se družiny nebo vztahů v družině mezi jinými lidmi. A ano, v okamžiku kdy prostě hrozí, že část družiny se sere z jinou částí družiny, tak mně rozhodně nevádí, že stojím stranou. Jestli to nazýváš alibismus, tak to je alibismus.

To slovo jsi použil ty několikrát.

Ano.

A na závěr se tě zeptám. Co říkáš na

současného vůdce?

Vůdce je. Vůdce je. No. Tak. Myslím si, že vůdce by měl rozhodovat. Vůdce by měl tu družinu řídit, nějakým způsobem směřovat, a ne „Hm“ čekat pod hruškou.

Tak já ti děkuju.

Po hospodách dvou kontinentů

Skyreš Měchuřina

08. přednovorok 1081 - - Konec výpravy.
10. přednovorok 1081 - - Swen Dolbich kupuje Skallu.
15. přednovorok 1081 - - Čtení závěti Atrien Moskytově.
30. jam 1082 - 21:00 - Během oslav zkoušek mě v Nurnu popeláři zbili do bezvědomí. Dva zepředu (člověk a barbar), dva zezadu (hobit a člověk). Oslovují se Mařena a Bacher. Čekali na jakéhosi Mlčocha - pravděpodobně mohutný, plešatý chlap v šedivém pláští. Přišel s ním ještě někdo zvaný Lenivec. Barbar Mlčocha oslovoval strýče.
01. deštěn 1082 - 03:00 - Omluvili se mi a propustili mě.
06:00 - Neslavný návrat k Hrochovi.
14:00 - Vyspal jsem se a vyprávím noční události. Nikoho to, ale moc nevzušuje.
16:00 - K Hrochovi dorazil královský posel elf Jonas Vreda a předal hlášení o zvýšení kriminality v okolí Nurnu. Korman vypráví o novém profesorovi na univerzitě jménem Krasej Cvolich - cestovatel, velký zrzavý, povídá nesmysly a všichni ho žerou.
02. deštěn 1082 - 08:00 - U Hrocha je nalezen kudůk Krutislav Klučík. Během výslechu z něj vypadne, že se tu chtěl pouze ožrat, je to jenom malá čudla. Ale mluví o šedovském králi a o tom jak si budou vládnout sami. Kazatel prý mluví pravdu. Jelich Kůze je jeho vůdce
10:00 - Vyrážíme do Nurnu předat Klučíka na radnici.
14:00 - Předáváme Klučíka a inkasujeme 10 zlatých.
15:00 - Odměnu vzápětí investujeme do menší žranice v nurnské putyce.
17:30 - Návrat domů, starosta vyhlašuje hlídky. Mě přidělil kováře Luncia.
03. deštěn 1082 - 10:00 - Děti jdou do školy, hlídky hlídají.
17. deštěn 1082 - 11:00 - Opět přijíždí Jonas a přináší hlášení, že Klučík byl uvězněn na půl roku do šatlavy. Zemikosa vyráží zjistit nějaké informace do Nurnu.
18. deštěn 1082 - 12:00 - Zemikosa se vrací. Zjistil, že za týden bude mít Kazatel velké kázání.
19. deštěn 1082 - 11:00 - Během Swenovi a Hardunovi hlídky se objevili 4 chlapi. Tvrdili, že se chtějí jenom napít, ale nějak se dostali se Swenem do křížku, ten jednoho popravil a další dva dotáhli zpátky. Poslední utekl.
12:00 - Vydal jsem se s Bolbuchem a Kormanem za uprchlíky a bez problémů jsme ho dostihli.

Dotáhli jsme je do Skally.
14:00 - Se zajatci popíjíme ve Skalle, jejich vůdce se jmenuje Hošek, další jsou hobit Křen a člověk Brundlár. Patří taky k Jelichovi. Atmosféra je dost podivná. Jsou to pašeráci. My si na ně taky hrajeme. Oni nám nevěří, ale dělají, že ano, abychom je nepopravili.
16:00 - Swen odchází k Hrochovi pro další chlast. Hoškovci chodí do hospody U Komára, kde se pohybuje i jakási Hildegarda.
21:00 - Hra skončila a vůdce káže provést opravu hoškovců.
21:15 - Hoškovci zakopání místním hrobníkem krollem Haardunem.
21:30 - Kdosi navrhuje obrat hoškovec.
21:45 - Hoškovci vykopání krollem Haardunem.
22:00 - Hoškovci okradeni o pár zlatek.
22:15 - Hoškovci zakopání krollem Haardunem.
00:00 - Popíjíme v zakrváceném domě, blahopřejeme si, jak jsme to chytře provedli, a vymýšlíme si přezdívký. Zítřa vyrazíme do Nurnu, ubytujeme se někde v hospodě a budeme zjišťovat informace o šedovském králi a Kazateli.
20. deštěn 1082 - 09:00 - Scházíme a na voze odjíždíme směr Nurn. Jenom Rahem na sraz nedorazil.
12:00 - Koně necháváme ve stájích a míříme směr Šedov.
14:00 - Rekognoskujeme terén. Narážíme na hospodu U Smaragdu a zřizujeme zde velící stanoviště.
17:00 - Z taktických důvodů přesunujeme velící stanoviště do hospody U Černého Bejka. Zabíráme šestilůžkový lůžkový pokoj.
18:00 - Vyrážíme na procházku po Šedovu. Zemikosa zjišťuje, kde najít hospodu.
18:20 - Hospoda U plnýho měchejře. Prvních pár rund platí dopředu Swen, ale najednou to odmítá a hned se schylovat k řežbě. Radší obětují pár zlatých a situace se uklidní.
20:00 - Hostinský nám pověděl pár nových informací - karty se hrají U zvonečku a nejlepší místní bordel se jmenuje U růžového poupěte. Pokud budeme potřebovat, pošle s námi výrostka, který nám ukáže cestu.
23:00 - Jdeme Žlutou ulicí k řece a zpátky. Vypadá to, že se nám místní radší vyhýbají.
21. 04. 1082 - 00:00 - Návrat na velitelské stanoviště. Pořizujeme soudek na pokoj a plánujeme další postup.
08:00 - Vstávám brzo a vyrážím na poníkovi do Liscannoru přivést Al-Rahema.
10:30 - Buším na rahemovy dveře. Kupodivu mi otevře zrovna pan Jonas. Prý se přidá k nám a pojedeme do Nurnu všichni společně. Respektive já pojedu, oni budou šlapat po svých.
14:00 - Dorážíme k severní bráně, kde odvádím poníka do obecních stájí a pak pokračujeme v cestě.
14:20 - Dovedu své společníky do hostince U dvou bot, která leží asi 100 sáhů od Bejka. Snažím se je udržet v utajení a tak sám jdu pro zbytek kumpanie. Společně se pak vracíme k Botám.
14:30 - Sdílíme získané informace. Podle Vredy prý bylo v řece nalezeno tělo jakéhosi zavražděného a zprzněného chlapce. Jonas chce, abychom mu pomohli vyšetřit pašování v docích, a sděluje nám tři jména: Koziroh

- šéf úředníků pracujících v docích, Erich Dubec - velitel šedovské posádky a jakýsi Lipanec.
15:00 - Volba vůdce. Ve druhém kole byl zvolen mladý Al-Rahem před Zoltarem Zemikosou.
16:00 - Rahem si zjevně cení naší důvěry, a proto se rozhodl s námi podělit o další informace. Při nějaké své noční akci v docích spatřil skupinu pašeráků vykládat nějaké těžké bedny - údajně se jednalo o plešatého hobita Ofinu, elfa Nařikače a 6-7 vykladačů. Zná ještě nějaké další pašeráky Páju a Vřešivce.
16:15 - Vůdce rozděluje úkoly - s Kormanem půjde prozkoumat Svatyni, pan Jonas se pozeptá v úřadu a ostatní půjdou ke Zvonečku sbírat informace.
16:30 - Vyrážíme do akce. Arta nechávám u Bejka a míříme k Plnýmu měchejři. Hostinský pro menších cavykách prozradí, že karty se hrají v putyce U Střevle ve Fašírkové ulici. U zvonečku se jmenuje celá tahle oblast.
17:00 - Po dobrém se dostáváme přes strážného a vstupujeme do Střevle. Místní osazenstvo tvoří dva trpaslíci, člověk, hostinský a šenk. Na protihráče budeme muset čekat. Bolbuch se seznamuje s oběma trpaslíky. Dozvídáme se, že na kázání budou všichni a nezdá se, že by jim vadilo, když řekneme, že tam budeme taky. Hrajeme pašeráky z Wenarenu. Šedovští v docích nepracují.
19:00 - Během rozhovoru se představujeme - Swen a Zoltar bohužel zapoměli, že jsme tu inkognito a Dwany radši mlčí. Vzápětí přichází pan Svírač v pestřém obleku s baretem na hlavě. Je cítit nechutnou kombinací rozkládající se močoviný a silného parfému. Doprovází ho kudůk a 2 lidi.
19:10 - Usedáme ke stolu, ale ještě než začneme hrát, tak se Swen opět pokusí vyprovokovat bitku. Tentokrát ale naráží. Po tom co je mu navrženo, aby držel hubu, vytasí Svírač dýku a v okamžiku Swena skoro rozporcuje. Ten když vidí, že nikdo netouží bojovat, se radši pakuje ze dveří.
22:00 - Svírač neustále zvyšuje sázky, ale nejde mu karta. Nakonec už nevydrží a vyprovodí nás ven. Vydělal jsem 910 zlatých. Swen sedí na ulici a tváří se jak zbité kotě. Bereme ho s sebou a vracíme se k Býkovu.
22. 04. 1082 - 08:00 - Zemikosa hlásí, že včera prohrál 900 zlatých. Nechci, aby špinavý peníze mezi v nás vnesly zlou krev a tak mu ztrátu dorovnáвам ze svého zisku. Vůdce hlásí, že prakticky nic nezjistili - kázání je 26. 4., jdou tam všichni. Svatyně je jenom rozbořená budova na kopečku, není obývaná ani hlídána.
10:00 - Pan Vreda odchází do doků na službu. Bolbuch jde s ním, chce si to tam prohlédnout. Ale ani jeden z nich se necítí moc dobře, stejně jako Korman Zlotě, který hlásí, že by dnes rád proležel celý den na pryčně. Vůdce naší profilové skupině rozděluje rozkazy a rozcházíme se.
11:00 - Se Zemikosou a Dwany dorážíme do univerzitního kampusu. Zoltar se snaží od vrátného získat informace o přednáškách pana Kraseje. Bohužel jsou neveřejné a tak nám nedává naději.
11:15 - Na zemikosově alma mater jsme přivítání vřeleji, může si promluvit se svým profesorem kudůkem Semelinem Rudlibou, ale až odpoledne, protože pan profesor právě vyučuje.
12:00 - Občedneme v jakési bezejmenné studentské hospůdce.
12:30 - Vracíme se zpátky, Zemikosa odchází za profesorem a my s Dwany sedíme na schodech a chytáme první jamí slunce.
13:30 - Zemikosa se vrací a přináší pozvánku

na přednášku pro sebe plus jednoho.
14:00 - Našli jsme místo, kde mě před třemi týdny zmlátili. Samozřejmě veškeré stopy dávno zmizely.
15:30 - Procházka po Šedově. Nalézáme místní strážnici, žlutou budovu popsanou hanlivými kresbami. Strážníci se zjevně bojí vystrčit nos.
15:40 - Při návratu se kolem nás srocují žebráci, jednomu z nich hodím minci a hned se na nás sesypou, naštěstí je Zemikosa zažene. Těch pár šutrů, které po nás vrhnou, nestojí za řeč.
16:30 - Zemikosu napadlo, že bychom mohli zkusit koupit mapu Šedova. Slibuje knihovníkovi nějaké zlatky, když nám do večera zajistí opis.
17:00 - Na základnu dorazil i náš ctěný vůdce se Swenem. Byli na radnici, ale tam údajně o situaci mají dostatečný přehled, mají vše pod kontrolou a naši pomoc nepotřebují. Vůdce se stěhuje k Býkovu.
20:00 - Vyzvedáváme mapu - je opravdu krásně malovaná, barevná...
22:00 - Vůdce je asi spokojen s našimi výkony a tak se Zemikosou vyrážíme na další misi. Tentokrát budeme investigovat v bordelu U růžového koupěte. Cesta Šedovem probíhá bez problémů, až u vstupu musíme zaplatit 6 zlatých jakémusi člověku.
23. deštěn 1082 - 01:00 - Vevnitř je velká místnost s kanapíčky a stolečky, každému rohu vědová gauč. Na jednom z nich se válí hnusný kroll s upilovanými zuby, kostěným náhrdelníkem několikrát omotaným kolem býčí šije a velkým mlatem. Zdejší bordelmáma je v hedvábí oděná stařena, která se představuje jako Svíráková. Zemikosa tentokrát tvrdí, že se jmenuje Hadinec. Pak už se věnujeme práci. Každý z nás důkladně proklepl dvě z místních pracovnic (Zemikosa trpaslíci). Před odchodem ještě s bábou Svírákovou dohadujeme na další večer partičku karet.
01:30 - Návrat na základnu.
08:00 - Strategická porada, Vreda pořád nedorazil, Bolbuch úpí na pokoji. Budeme potřebovat prachy na večerní hru a tak vyrážíme do Liscannoru pro hotovost.
10:00 - Ve vesnici se nic zvláštního nestalo. Na hlídce je Lambert, který nám dává jakýsi nám odvar pro Bolbucha. Vyzvedáváme peníze a vyrážíme zpátky.
15:30 - Návrat na základnu. Z dovezených peněz vytvořen družinový fond - 12 000 zlatých. Vzápětí je fond rozdělen na čtyři díly a rozdán Zemikosovi, Dwanymu, Swenovi a mě. Rahem nás bude doprovázet jako neviditelná záloha.
18:00 - Usazujeme se v podniku (tentokrát je vstup zdarma). Vzápětí se objeví Svírák. Oznamuje nám, že jsme se objednali jenom se Zemikosou, tudíž budeme hrát jenom my dva. Beru si dwanyho část peněz. Svírák je oblečen stejně jako předtím, ale tentokrát ho doprovází hobit v červeném kabátci s truhlíčkou.
18:20 - Jakýsi člověk nás se Zemikosou odvádí do salonku v prvním patře, kde sedí ještě jeden. Hobit, kterému Svírák říká pan Kabla, má v truhlíčce jeho peníze. Zoltar se představuje jako Hadinec, ale smrad'och naštěstí nemá paměť na jména.
22:00 - Hra končí - ze začátku se mi dařilo, ale jak se sázky zvyšovaly tak mě štěstěna opustila. Většinu her naštěstí bral Zemikosa a tak jsme si vydělali pěkný balík - 10 700 zlatých. Po skončení partie se radši vracíme dolů.
24. deštěn 1082 - 00:00 - Opouštíme podnik, vůdce jde napřed, aby prozkoumal terén, a pak ho

následujeme i my ostatní.

00:40 - Návrat na základnu.

09:00 - Snídaně šampionů. Dwany se Swenem vezou vyhrané peníze do Nurnu.

15:00 - S Dwanyj džeme na knihovníkem, měl zkusit vypátrat něco o historii svatyně. Nejistil nic.

17:00 - Navštívujeme jakousi menší nálevnu, zkoušíme poslouchat, občas nahodíme nějaký jméno, ale nikdo nereaguje.

25. deštěn 1082 - 21:00 - Další procházka po Šedově. Slimákovou ulicí do další nálevny, kde se ale neděje nic zajímavého. Vreda se pořád neobjevil, Bolbuchovi s Kormanem je zle a ostatní už se nemůžou dočkat kázání. Místní zjevně cítí, že sem nepatříme, ale do konfrontace se jim nechce, tak se nám radši vyhýbají.

26. deštěn 1082 - 15:00 - Den D nastal. Oblékáme se do svátečního a vyrazíme na kázání ve složení vůdce, Zoltar, Swen, Dwany a moje malíčkost.

12:30 - Kolem návrší je vytvořen kruh, do kterého si nikdo netroufne, ale kolem už se sešel slušný dav. Jsou tu i ženy, děti a jiná lůza.

13:00 - Čekáme na Kazatele a prohlížíme si několik lidí, kteří sedí uvnitř kruhu. Zaprvé je to plešatý hobit Ofina - má kuši a šupinovou zbroj. Dále je tam tmavý barbar, podle očí prý pochází z východu. Má podivnou koženou zbroj a rapír. Vedle něj sedící hobit má za pasem 2 zubaté dyky. Na propadlé střeše sedí člověk v ovčokované prošívanici.

13:30 - Z ruiny vylézá člověk, skoro 2 sáhy vysoký a přiměřeně silný. Na první pohled je hodně blbědý, na těle nemá jediný chlup, ale na dav působí jako bomba. Všichni jásají. Znáám ho, je to ten co mě vysvobodil z popelářského zajetí. Začíná mluvit školovým hlasem. „Dnes je 2. týden 4. měsíce a my se tu scházíme poněkolkáté na tomto svatém místě, začíná nový věk. Doteď jste byli spodina společnosti, ale to končí. Bylo to všechno neprávem, můžou za to oni. Vy jste čistí a přitom ohlodaní až na kost. Rozhlédněte se kolem, jste obklopeni zdmí nenávisti a zloby. Tyhle zdi se musí zbořit. Musíme si pomáhat a vytrhnout Vás z béd. Semeno je zasazeno. Jste nepopsaní, čistí, máte odhodlání. Dílo jste již započali. Musíte se semknout do hlídek, vytvořit vojsko a dát o sobě vědět. Buďte bdělí. Přichází ta chvíle. Zde je Váš král!!! " Z ruiny vystupuje zjizvený, asi čtyřicetiletý, muž s kudrnatými vlasy v kroužkové zbroji. Dav nadšeně křičí, hlavně jedna skupina diváků. Kazatel mu na hlavu vkládá zlatou korunu a vytáhne z brašny notes. Král mluví, jak mu zobák narostl. „Takže chlapy a žensky. Jsem teď Váš král a bude po mým. A bude líp! Jsme vyvolení, už se nebudete prát mezi sebou, už žádný samostatný akce. Budete poslouchat železný zákon. Lidí, které znáte, Vám dají informace." Z ruiny vyleze dalších sedm lidí: Svirák, barbar, neskutečně tlustý člověk a pak další 4 lidi. „Chlapy a žensky téchhle 7 lidí budete poslouchat, jinak se seznámíte s katem Ryšarem Smolincem (předstupuje jednoooký elf v katovské masce s obouruční sekerou). „Takže je Vám to jasné? Budeme spolupracovat, abychom byli bohatí a vzali si co je naše.“ Odmličí se a pokračuje Kazatel: „Slyšeli jste pravá slova, takže všichni poslouchajte, protože Vaše cesta začala.“

14:00 - Všichni účinkující zalezli do ruiny, ale stále panuje vzrušená atmosféra. Dav se začíná rozcházet. Vůdce by rád ještě něco zjistil a tak nás posílá na základnu. Cestou zpátky jsme se doslechli, že král se jmenuje Marguš Klován - je to místní drsnák. Ale lidé spíš respektují

kazatele, protože ten jim ukázal pravou cestu. Bude to tady samostatný a král s nimi bude muset jednat

14:30 - Po návratu zpátky jsme v nálevně zastihli v družném hovoru Bolbucha, Kormana a Vredu. Asi po dvou směnách doráží i vůdce a přináší zajímavé informace. Svirákovu křestní jméno zní Bachčej. Dále zjistil jména dalších členů "Velké sedmičky": Thust'och si nechává říkat pan Louka, barbar Hegen Mořák a jednomu z lidí říkají Sigul zvaný Cecek. Vůdce nám přednáší svou teorii - Kazatel sem přišel odjinud, aby je dal dohromady za účelem nějaký velký kriminální akce. Král je místní zločinec, kterého Kazatel pozdvihl. Vůdce navíc tuší nějaké spojení mezi Krasejem Cvolichem a Kazatelem.

18:00 - Celé odpoledne sedíme v putyce. Korman po setmění vyšle netopýra podívat se po svatyni.

27. deštěn 1082 - 00:00 - Korman komunikuje s netopýřem. Ve svatyni prý sedí Ofina s jednookým člověkem.

05:00 - Skončila moje hlídka na pokoji.

14:00 - Vstávám. Celá kumpanie už je v nálevně. Vůdce s Kormanem byli v Liscannoru, kam odvezli větší část naší výhry. Vreda navštívil univerzitu - tvrdí, že pracuje jako asistent pana Kraseje. Pošťák, doká a teď čarodějův asistent. Přednášky v nejbližších dnech asi moc nebudou, protože pan profesor má velký problém. Kdosi mu u Chrámu matky Nifredil ukradl rukopis. Jenže nové knihy a požaduje 1 000 zlatých jako výkupné. Peníze má donést do vesnice Králův Dvůr na hlavní cestě směrem na jih. Jakýsi Barda Lezich, úředník na radnici formálně přijímá udání od občanů a rovnou je zakládá, vyšetřování prý vůbec neprobíhá.

16:00 - Sedíme v putyce a kujeme plány. Zdá se, že všichni zapomněli na Kazatele a myslí jenom na vrácení knihy profesorovi, kterého jsme ještě včera považovali za spojení kriminálních. Vůdce vyrazil do města, přivedl 2 poníky a koně s tím, že si je vypůjčil.

28. 04. 1082 - 8:00 - Budíček, snídaně a vzápětí vyrazíme na jih. Vůdce vysvětluje plán: rozdělíme se na 3 operační jednotky: Předvoj, který tvoří nejnebezpečnější část družiny (Swen, Zoltar a Bolbuch) a já pojedou do vsí, kde se usadí v místní putyce. Následovat je bude Návnada složená z magiků Kormana a Vredy - ta poveze 1 000 zlatých a pokusí se kontaktovat vyděrače. Zálohu obstará Rahem s Dwany, kteří nejsou vidět. Vyzvedáváme vůz a opouštíme Nurn.

19:00 - Přespáváme v hostinci U kravskýho ohonu.

29. deštěn 1082 - 08:00 - Vyrážíme znovu na cestu.

12:00 - Příští vesnice už bude Králův dvůr. Kumpanie se dělí. Předvoj vyrazí napřed i s vozem.

13:00 - Jednotka vjíždí do vesnice. Zdá se poměrně bohatá (asi díky královské cestě), projíždíme kolem udržovaných statků a radnice. Podle operačního plánu obsazujeme hospodu. Místní putyka je relativně velická, ale zatím prázdná. Zemikosa vybírá stůl v rohu u schodů do patra. Pak si v rámci krytí objednáváme 3 kachny, jednu masovou kaši a 4 piva.

16:30 - Do hospody vstoupila část Návnady - Jonas Vreda. Usazuje se u vedlejšího stolu a objednává si víno.

17:00 - Vreda zkouší odhalit únosce - obchází stoly, které se už poměrně zaplnili místními dmohryzy a nabízí jim 1 000 zlatých za knihu. Pochopitelně se domnívají, že si z nich dělá legraci a posílají ho do háje. V

rámcí krytí to zkusí i u nás se stejným výsledkem.

20:15 - Vreda to vzdává a odchází na cimru. Já se neúspěšně pokousím vyčenichat druhou polovinu Návnady a Zálohu.

20:30 - I Zemikosa odchází na cimru,

23:00 - Následujeme Zoltara, kupodivu nespí, ale sedí na pryčně. O zbytku kumpanie žádné zprávy. Další den proseděný v hospodě. Jestli to DOBRODRUŽSTVÍ vypadá takhle, tak je to pěkný život.

30. deštěn 1082 - 01:00 - Bolbuch dorazil na pokoj. Postupně se prostrídáme na hlídce, ale nic zvláštního se nestane.

10:00 - Vstávám, medituji. Ostatní už jsou vzhůru. Zoltar se byl podívat na soudsným jednolůžkovém pokoji. Kromě viditelného Vredy tu nocovali ještě neviditelní přátelé Korman, Rahem a Dwany. Vreda se byl optat hostinského, ale o knize pořád nikdo neví. Dohoda zní, že Předvoj zůstane ještě den v hospodě, zatímco Návnada a Záloha opouští vesnici a počkají kus cesty směrem k Nurnu.

21:00 - Zemikosa simuluje nemoc. K snídani vajíčka, k obědu kachnička, večer topinky. Jdeme spát.

01. traven 1082 - 08:00 - Vyrážíme po královské cestě směr Nurn.

18:00 - Doháníme ostatní v jakési menší krčmě. Přespíme tu.

02. traven 1082 - 08:00 - Dnes je pěkné počasí, vyrazíme směr Nurn.

11:00 - Blížíme se k městu. Vreda po cestě vůdci vrátil peníze. Před bránou stojí fronta vozů, lidi jsou naštvaní, strážní všechny prohledávají, než je pustí dovnitř. Zoltar se pokouší strážné přesvědčit, ale moc se mu nedaří. Vyslýchají ho - bydlíště, práce, proč nosíte zbraně, proč jedete do Nurnu? Zemikosa se v tísní snaží předhodit starostu Bolbucha, ale ten kdesi močí.

13:00 - Starosta konečně domočil. Vyslýchají i jeho, ale s větší účtů a brzy nás pouští do města.

14:00 - V Nurnu je mnohem víc stráží než obvykle, mluví o lidových bouřích - požáry, otrávené studny, povražďená šedovská posádka. Kazatel to zjevně rozjel. Cestou kolem nás projíždí dvacítká jezdců. Staré město je uzavřené a hlídané. Vreda a Zlotě jsou jako univerzitní studenti vpuštění, ale musí být neozbrojeni. Čekáme na ulici.

15:30 - Pánové se vrací s novými informacemi. Volich je od 28.4 nezvěstný. Vreda byl poslední, kdo ho viděl. Volichův sluha Izidor zůstal sám v profesorově apartmánu, údajně uzavřený v předsínce bez jídla a vody. Vracíme se na základnu.

17:00 - Mile nás přivítali, cítí další peníze. Diskutujeme o situaci. Panuje shoda, že se musíme spojit s úřady. Zemikosa s pomocí magiků vyrazí vykrást apartmá, zvláště ho zajímá větší kožené pouzdro ležící na stole. Ostatní pokračují v strategickém poradě v pivnici. Prohrál jsem 80 zlatých.

19:30 - Komando je zpět. Doneslo pouzdro. Je zamčené a tak se ho ujímá vůdce. Po otevření nalézáme krásnou kostěnou flétnu. Bolbuch ji hned poznal. 5.4 se v Nurnu konal koncert jakéhosi pěvce a píště Lumíra a vůdce, Zemikosa, Bolbuch a Dwany se byli podívat. Pištěc byl vysoký, odtazitý, ale přesto dokázal publikum strhnout.

20:00 - Konečně mi to došlo-tři výrazné osobnosti-Kazatel, Volich a Lumír, všichni vysocí, blbědí, schopní ovládnout publikum. Kazatel je lysý, Volich černovlasý a Lumír zrzavý. Všichni tři jsou jeden, umně

zamaskovaní. Poprosil jsem Kormana, aby poslal netopýra shlédnout svatyni

20:30 - Netopýr po návratu hlásí, že kolem svatyně je jakási magická bariéra, která mu znemožňuje přiblížení. Šedov je zabarikádovaný. To je asi důvod volichovy nepřítomnosti. Teď je prostě více třeba Kazatele než profesora.

23:00 - Odcházím na kutě.

03. traven 1082 - 10:00 - Po probuzení a vyvenčení psa nastává každodenní rutina - ještě jednu rundu pane hostinský. Vůdce, Zoltar, Dwany a Bolbuch dnes půjdou na jakousi KOSU informovat o našich zjištěních a hlavně sehnat sponzora pro další aktivity. Zbytek má volno.

16:00 - Čtveřice se vrátila na základnu. Na KOSU se nedostali, ale mluvili s panem Sirmem z Gwendarronské zeměpisné společnosti. Zemikosa tam prý vykecal všechno, co jsme zjistili, dokonce mluvil i o krádeži na univerzitě. Společnost údajně organizovala Lumírův koncert. Sirm nám zařídí schůzku s někým z KOSY a to v devět hodin.

19:15 - Rahem s Vredou odcházejí na zeměpisnou společnost upřesnit, jestli je schůzka večer nebo až ráno.

19:45 - Schůzka je večer.

20:30 - Vůdce, Bolbuch a Zemikosa vyrazí na KOSU.

22:00 - Do hospody přišel strážný a ptá se po Kormanovi a Vredovi. Oba si odvádí do staré pevnosti na výslech. Další rundu!

04. traven 1082 - 01:00 - Prohrávám dalších 50 zlatých. Doráží vůdce se zbytkem družiny a jakýmsi strážným. Vůdce nás nenechá ani dopít a nařizuje přesun do pevnosti Agerr.

02:00 - Dorážíme do pevnosti. Ubytují nás v jednom z obytných křidel. Čistá, leč prostě zařízená ubikace. Ráno pro nás pošlou. Vůdce není příliš sdílý, ale údajně jsme teď v žoldu KOSY - kanceláře pro ochranu státních aktivit. Žold činí 10 zlatých na osobu a den plus prémie za mimořádné výkony.

02:30

Vreda pořád nechápe, jak to bylo s tím rukopisem. Tvrdí, že to z Volicha musel páčit, takže to nemohla být past. Těžko říct. Barda Lezich, který měl přijímat volichovo udání je prý kamolský král. Co je Kamol netuším.

06:30 - Budíček. Jsem silně nevyspalý. Poctivá vojenská snídaně - chleba, pivo, klobása.

09:00 - Rahem odešel, někdo hraje na cimře karty, někdo dospává.

11:00 - Vůdce se vrátil a odvádí nás za panem Molenem Varžicem, šéfem KOSY. Jeho pracovna je větší než naše cimra, má tam dva stoly, poháry s vínem, různá lejštra. Samotný Varžic je asi 180 coulů vysoký, černovlasý člověk v kožené kazajce. Vůdce opakuje svůj příběh ze staré celnice o těžkých bednách. Molen nás informuje o posledních událostech. Na základě našich informací se pokusili zajistit Isidora. Ten se však v kabinetu již nenachází, protože byl odveden dvěma muži neznámo kam. Úřady shromažďují trestnou výpravu, která pronikne do Šedova. Ale ještě předtím musíme podniknout diverzní akci - prozkoumat ostrůvek v deltě řeky, kde se nalézá stará celnice. Potřebují se od něčeho odpíchnout. Máme se pokusit zadržet jednoho ze sedmi vůdců. Kloučí údajně žil v Hnojní ulici. Ve městě je vyhlášené stanné právo a my se máme pohybovat v civilu. Dostaneme pečeť a kontaktní

jméno - kapitán Rajlich Machoň. V žádném případě se nemáme zaplést do konfliktu s ozbrojenou mocí. V místním skladišti si vyzvedávám tři láhve oleje do lucerny, čtyři porce trvanlivého jídla a doplňuji měchy vodou.

16:30 - Odpočíváme na pokoji.

17:00 - Vyzvedávají nás tři strážníci. Připravujeme si převleký a zbraně. Chlapci mají nápad - vezmeme si velkou dřevěnou bednu plnou kamení a budeme se vydávat za pašeráky.

17:30 - Vyrazíme do doků, kde nás čeká člun. I s vojáky a bednou.

18:00 - Jsme v docích. Čekáme na setmění. Lodí pojedeme asi 30 sáhů.

21:00 - Plavíme se přes řeku. Posledních dvacet sáhů se budeme brodit přes bláto a všemožný humus. Korman se kouzlem přesouvá na břeh. Varuje nás, že celníci obývají minimálně 3 lidé. Mají šavle, kopí a rozdělaný oheň na střeše budovy. Celnice je od břehu vzdálená asi 50 sáhů.

21:20 - Dorážíme na břeh. Siláci vytahují bednu (prázdnou) a ve čtyřech jí berou do rukou. Vytváříme bojové postavení (mám čestné místo vzadu.)

21:25:00 - Po dvaceti sázích se z celnice ozývá: "HESLO!!!". Vůdce se snaží vysvětlovat, že neseme bednu, ale zjevně mu nevěří. Slyšme: "ODPAL TO!!".

21:25:10 - Chlapci pouští bednu a celá družina se rozprchne jako hejno vrabců.

21:25:20 - Ozvalo se syknutí, vyletěla rachejtle, ale dopadla po pár sázích na zem bez výbuchu. Reorganizujeme se v vstupu do celnice. Bolbuch se rovnou z rozběhu neúspěšně pokouší vrhnout do budovy.

21:25:30 - V domě je 5 lidí z toho 2 na střeše. Dwany se Swenem se přidávají k Bolbuchovi při vyrazení dveří. Ze střechy létají bouchací koule, ale dělají víc hluku než škod. Vůdce s Jonaselem jednoho vraha sestřelují.

21:25:40 - Siláci konečně vyrazí dveře, ale za nimi čeká dvojice banditů s dýkami. S vůdcem likvidujeme druhého vraha.

21:25:50 - Rahem se snaží vyšplhat na střechu celnice, zatímco trojka válečníků likviduje prvního banditu.

21:25:50 - I druhý bandita umírá a válečníci se řítí do budovy. Rahem je na střeše. S pomocí obou magikusů zabezpečují prostor před celnicí.

21:26:00 - Posledního šedovského nachází vůdce na schodech a dobře mířeným kopem ho posílá na ostrí starostova falchionu. Je dobojováno.

21.27 - Boj byl jednoznačný, z našich nikdo neutrpěl zranění, s výjimkou Zemikosi, kterému jedna ohnivka osmahla prsty na nohou. Prohlížíme celnici. Vůdce v patře nachází 2 bomby, které si bere starosta. Šedovští měli koženice, jeden kazajku, k tomu šavle, dýky a 2 oštěpy. Bolbuch prohlíží sklep. Vypadá, že bandité proti nám budou používat výbušniny, rachejtle a podobný věci. Je velká škoda, že s námi není Otakáro.

21:40 - Prohlédáváme ostrůvek. Po chvilce nachází Zlotě ústí stoky pod břehem kousek nad hladinou řeky. Je to zděná brána, chráněná mříží s bytelným zámkem. Zjevně nedávno naolejovaným a používaným. Rahem vytahuje svazek klíčů a zámek odemýká. Stoka je tři sáhy široká - vlevo dva sáhy bláta, vpravo sáh chodníku. Řadíme se - Bolbuch s Dwany, Korman a Rahem, Swen s Vredou, já se psem a Zoltar na konci. Světlo nese Vreda.

21:50 - Postupujeme pomalu 30 sáhů, pak zastavujeme. Všichni tuší průser. Netopýř vyletěl dopředu a chytá se do jakési sítě. Jdeme dál. Další 10 sáhů a v tu chvíli to začne. Bolbuch o něco zakopl a 20 sáhů před námi

vzplál oheň.

21:50:10 - Celá družina postupuje dopředu, potichu, pomalu: Bolbuch hlásí, že oheň hoří v ústí velké místnosti. A v místnosti jsou lidé. Vědí o nás. Starosta začíná vytahovat bombu, ale naštěstí si to včas rozmyslí.

21:50:20 - Už vidíme, jak se chodba rozšiřuje do vysoké místnosti. Je to jakási kruhová nádrž vepsaná do čtvercového obvodu. V nádrži je humus s hladinou asi půl sáhu pod úrovní ochozu. A přes nádrž se klenou křížem 2 čtyřsáhové můstky. Uprostřed je tak jakási vyvýšená plošina, kde stojí 3 lidé v kožených zbrojích se šavlemi. Před nimi leží tři sudy, ten prostřední položený napříč. V tom se zezadu ozývá: "Spusťte to!!!"

21:50:30 - Dva šedovští kopou do sudu a ten se kutálí na nás. Válečníci se řítí do místnosti a skáčou z můstku do bahna. My ostatní utíkame zpět. Sud se zastavil v ústí místnosti.

21:50:40 - Vytahují luk, Vreda, Rahema a Zoltar se na něčem domlouvají, Korman čaruje. Válečníci spatřili další nepřátele. V každém z protějších rohů po hobitovi s člověkem po boku. Jeden hobit má pásku přes oko, žlutofialovou suknicí a kuši, druhý rachejtli. Ofina. A na levé straně místnosti další čtyři lidé. Bolbuch se Swenem skáčou pod můstek a Dwany běží dopředu. Ofina odpaluje rachejtli. Ta trefuje sud, ozve se výbuch, který zapaluje široké okolí. Naštěstí není nikdo v dosahu.

21:50:50 - Dwany dobíhá do středu a zběžně proklá prvního z nepřátel. Swen vyskakuje na ohoz směrem nalevo a statečně se rozbíhá proti čtveřici. Naproti se mu vydává velký člověk v pancíři s těžkou šavlí a baretem. Starosta se vydal skrz bahno na levobok a neuvěřitelně se vyhouplnul na ohoz před trojici nepřátel. Dobíhám blíž k ohni. Když se ohlédnu, tak už za sebou vidím jenom Vredu. A vzápětí se Korman, Zoltar a Rahem objevují u Dwanyho.

21:51:00 - Sestřelil jsem šípem jednoho z šedovských na plošině. Dwany ho ještě doráží a rozebíhá se po můstku vpravo. Rahem se vydal dopředu k Ofinovi, ale do cesty se mu staví další člověk. A za Ofinou se zjevuje člověk v plášti. Swen s Bolbuchem se pouští do chlapa v baretu. Korman vyrazil doleva, ale zůstává sám proti třem.

21:51:10 - Ofina pálí blesky na Rahema, ale trefuje chlapa, který stojí mezi nimi. Ten padá. Dwany se brodí blátem k dvojici v pravém rohu, hobit se na něj pokusil mrštit hlinu, ale mjíjí. V tom se vedle něj objevuje Korman a smaží do něj blesky. Bolbucha zezadu popíchnul dýkou jakýsi šedovský frajirek, ten se otáčí a dělá s ním rychlý proces. Swen tak zůstal sám proti bareťákoví, se kterým si vyměňují těžké rány. Vreda mě kouzlem přesunul do místnosti.

21:51:20 - Jonas vrhnul oštěp a já střílím na dalšího, ale mjíjíme. Bolbuch ne. Swen konečně zabil bareťáka, ale sám už sotva dýchá. Dwany s Kormanem dočistili pravý roh a v levém se pokouší vůdce zkopat Ofinu. Ten ale, když vidí, jak se situace mění, pro jistotu mizí. Zemikosa zatím omráčil chlapa v plášti.

21:51:30 - Poslední nepřítel se pokusil utéct, ale neměl naději. Je po boji. Oheň dohořívá a všechno tu odporně páchne hnusem, krví a smrtí.

21:52:00 - Místnost má další tři východy, po jednom uprostřed každé ze stěn místnosti. Zemikosa, Dwany a Bolbuch běží do té protější, asi se snaží pronásledovat Ofinu. Vůdce svléká omráčeného člověka a pevně ho svazuje. A není to člověk, je to elf. A prý kouzelník. Je mi ho líto. Léčím Swena a využívám všechno,

co jsem se za velké peníze naučil.

22:00 - Obíráme mrtvolu, já si беру jednookého plášť, zubatou dýku a lehkou kuši. Swen se převlékl do bareťákovy oděni, kromě bot, které už sbalil Vreda. Kormanův netopýř se uvolnil pomocí kouzla ze sítě a rozletěl se do bočních chodeb. Levá vede do tří místností, pravá do jediné. Všechno jsou skladiště.

22:30 - Válečníci se léčí, pak jdeme do levé chodby, kde nalézáme: v první místnosti čtyři bomby a další výbušniny, v druhé bedny zbraní a ve třetí komín na povrch spolu se sudy nacpanými zvřecemi mrtvolkami v různém stadiu rozkladu. Kdosi říká, že tím otravují studny. Rozhodujeme se, jak to všechno zlikvidovat a po krátké debatě nosíme všechno do místnosti se zbraněmi. Pak Zemikosa s Jonaselem z hadrů vytváří zápalnou šňůru.

22:40 - Vpravo nacházíme sklad potraviny, který aspoň rozsypeme a znečištíme.

22:50 - Vydáváme se posledním východem, chodba je tu zjevně později vykopaná. Postupujeme asi 70 sáhů, pak je po levé ruce zával a chodba uhybá. Bolbuch s Rahemem pořád táhnou nahého, svázaného elfa s rozbitou hlavou. Další třicet sáhů pochodu a narážíme na černý záves, za kterým chodba po dalších třech sázích končí asi pětisáhovým komínem se žebříkem a poklopem nahoře. Chodba ale pokračuje dál. Dwany šplhá nahoru a po návratu tvrdí, že nad poklopem cítil 2 lidi a ještě něco většího. Vracíme se do nádrže.

23:00 - Vreda zapaluje šňůru. Běžíme k řece. Náhle se za námi ozve mohutný výbuch následovaný oblakem smrdutého kouře. Dobíháme k ústí a lapáme po dechu. Začínáme dávat signál. Signál? „No, říkali nám signál.“ Nikdo netuší. Po chvilce Swen křičí přes řeku: "Jsme tady, vylezte vy hovada!!!"

23:01 - Dwany cítí postavy nad námi. Stahujeme se asi 5 sáhů dozadu. Rahem se snaží zamknout mříž, ale dostává šípem. Schovává se za válečníky. Vedle něj leží svázaný elf. My ostatní se krčíme ještě dál. Zevnitř jde stále více kouře a tak se necítíme příliš komfortně. Korman posílá netopýra zjistit situaci venku. Nahoře někdo křičí nám už dobře známým hlasem: "Tady jsou, odpalte je všechny. Svině!!!" Zase Ofina.

23:01:10 - V ústí cosi vybuchlo. Ohlušující rána, další oblaka dýmu a zážeh, který přismahnul Swena a Dwanyho. Oba se naštěstí kryli štíty a tak z toho vyvázli lépe než zajatý kouzelník a Rahem za nimi, které plamen těžce popálil.

23:01:20 - Vůdce upadl do bezvědomí. Snažím se ho s Jonaselem odtáhnout pryč a řvu na ostatní, že se musíme stáhnout do nádrže. Stojí a koukají. Bolbuch hodil do zbytků bomby láhev oleje a ta vesele hoří. Korman ztratil kontakt s netopýřem, poslední co prý cítil, byl spalující žár.

23:01:30 - Přiletěla bouchací hlina, ale naštěstí nebyla dobře mířená. Oheň hoří čím dál víc, jakoby ho někdo zvenčí přizívoval nějakým hnusem. Kouř rychle houstne. Bolbuch ohledává elfa a pak ho skopává do kanálu.

23:01:40 - Konečně se začínáme stahovat. S Vredou táhneme Rahema, válečníci kryjí záda.

23:05 - Jsme zpátky v nádrži. Bahno, mrtvolu, kouř a nepřátelé minimálně z jedné strany. Jestli přijdou i z té druhé tak nás chraň Mea Torba.

23:06 - Korman prý má něco, po čem budu moci vůdce postavit na nohy. Odcházíme do spížíny, kde je nejméně kouře, ostatní zatím hlídají v nádrži.

23:08

Od kouzelníka dostávám jakousi šupinku.

Rozetřu jí v dlaních a cítím přívál magické síly. Pomáhám Rahemovi, ale v tom kouř se to moc nedaří.

23:20 - Upravujeme si šátky přes ústa a vydáváme se hrubou chodbou zase do kanálů. Kolem závalu, odbočky...po chvilce dorážíme na konec chodby, dál už je jenom 2 sáhový kruhový kanál vedoucí hned třemi směry do poloviny naplněný splásky. Najednou někdo křičí, že se ozývají hlasy. Skáčíme do vody a řadíme se v chodbě. Do každé z odboček se staví jeden z našich válečníků. A uprostřed zůstává Dwany. Bohužel neodhadnul hloubku a tak mu kouká jenom špička helmy. A chodbou už se řítí kroll s beranici vyšívanou zlatými mincemi, zlatými zuby a velkým kladivem. Za ním čeká postarší kudůk v mosazné zbroji ozbrojený řemidhem.

23:20:10 - Kroll mlátí Dwanyho po palici, ten se pod vodou nemůže efektivně bránit. Bolbuch na druhé straně čeká na příležitost bouchnout si. Někým zázrakem stojí na hladině. Já se zoufale snažím přidržovat Vredy a držet Arta nad vodou.

23:20:20 - Swen se snaží z boční uličky vytáhnout Dwanyho z dosahu kladiva. Neúspěšně. Kroll mu dává další šlupku. Zemikosa ho ostrčuje z luku.

23:20:30 - Dolbichovi se konečně daří vytáhnout Dwanyho a kroll máchá do prázdna. Vzápětí dostává ránu od Bolbucha, dvojici kudel od vůdce a svazek blesků od Kormana. Padá k zemi. Kudůk utíká zpátky chodbou.

23:20:40 - Zemikosa pronásleduje kudůka, ostatní vylézáme na pevnou zem a obíráme mrtvolu.

23:20:50 - Zemikosa přetáhne kudůka mečem přes záda. Ten se otáčí a chabě se snaží bránit.

23:21:00 - Zemikosa omračuje kudůka a táhne ho zpátky. Obírání, svazování. Snad vydrží déle než elf. Beru si kudůkovu zbraň a krollů čepici.

23:30 - Vydáváme se kanálem doprava. Zoltar se nade mnou slituje a půjčuje mi prsten, se kterým můžu chodit po vodě. Jdeme asi 40 sáhů a dorážíme k mříži ústící u jednoho z ramen řeky. Radíme se o dalším postupu. Vůdce ukazuje mapu a tvrdí, že ví, kde jsme. Já nemám tušení. Nakonec je rozhodnuto pokračovat v cestě stokou.

23:40 - Pokračujeme pořád dál kanály, mjíjíme odbočky, ale já už je přestávám sledovat. Náhle kdosi prohlásí, že před námi někdo je. 3-8 postav. A zase se ozývá: "Tamhle jsou, odpalte to, zabijte je. Čelo družiny - Bolbuch, Zemikosa a Vreda se vrhá do nejbližší odbočky, zadek se stahuje. Já jsem uprostřed, nestihnu ani jedno a tak čekám, co se stane.

23:40:10 - Zase se něco nepovedlo a rachejtle bouchla mezi šedovskými. Jinak by asi bylo po mně. Před námi v kanálu čeká 6 osmahnutých lidí s šavlemi a koženicemi a další se válí na zemi. Zemikosa si loká dalšího odvaru a vrhá se mezi ně.

23:40:20 - Zoltar se vyhýbá ranám a sundává prvního z banditů. Vreda ho přehazuje oštěpem, ale mjíjí. My ostatní odpočíváme.

23:40:30 - Zemikosa je ještě zběsilejší než obvykle. Vraždí dalšího.

23:40:40 - Do třetice všeho dobrého. Zbývají už jen 3 nepřátelé.

23:40:50 - A vzápětí umírá další. Poslední dvojici selhávají nervy a začínají utíkat.

23:41:00 - První zvládne asi 10 sáhů než mu Zemikosa stíná hlavu.

23:40:40 - Druhý se dostane o kousek dál, ale končí stejně. 6 lidí za minutu. Zemikosa vydýchává. Pořád

se ptají, jestli už byla půlnoc. Jak to probohy mám vědět?

05. traven 1082 - 00:05 - Dorážíme ke komínu s poklopem. Vůdce tvrdí, že už musíme být poblíž šedovského hřbitova. Dwany šplhá asi 8 sáhů po hřebících zaražených do stěny. Prý nahoře není žádná hlídka, ale poklop se mu otevřít nedaří. Vůdce tedy šplhá a za chvíli nám spouští lano s kotvou. Po menších peripetiích se dostáváme ven.

00:15 - Jak pravil vůdce, jsme jižně od hřbitova a kousek východně od přístaviště. Loďka bude nejlepší způsob jak opustit horkou půdu. Potichu postupujeme k moři. Mokří, utahání, většina posekaných a ohofelých. Táhne svázaného kudůka a kořist.

00:20 - Vyhlížíme z útesu asi 8 sáhů dolů kde je přístaviště - pár loděk, ohýnek a 6 strážných. Vůdce oznamuje plán.

00:20:10 - S Rahemem sestřelujeme prvního ze strážných. Dwany, Swen a Zoltar se objevují pod útesem a pouští se do práce. Bolbuch stojí proti Jonasovi a čeká.

00:20:20 - Další strážný padnul proklán našimi šipy stejně jako dwanyho nepřítel. Bolbuch se objevuje uprostřed svahu.

00:20:30 - Bolbuch se vrhá na jednoho z šedovských a sráží ho na zem. Swen, Dwany a Zoltar likvidují zbylé.

00:21 - Sbíháme z útesu, obíráme mrtvé a skáče do lodky. Bohužel nemá vesla a tak Bolbuch trhá pár prken z okolních člunů. Ty zároveň ničí, aby ztížil pronásledování.

01:30 - Podle pobřeží plujeme na sever a konečně opouštíme Šedov. Přistáváme v rybářské vesnici, kde narážíme na královskou hlídku. Heslo neznáme, ale jméno kapitána Machoně a pečeť nám získávají jejich důvěru i doprovod. Vracíme se do pevnosti.

02:00 - Vojáci si přebírají vězně, zatímco my se jdeme umýt u studny a přemáchnout prádlo. Dostáváme kořalku a trochu jídla.

02:30 - Jdeme spát, končí zatím nejhorší noc mého života a už se nemůžu dočkat té příští.

13:00 - Probouzíme se, snídáme. Vůdce už byl u Varžice. Prý vyslyšeli kudůka: patří pod Louku, ztůstého člena Sedmičky. Jsou to patrně pašeráci, zboží za tržbě jim dodával Zublík Ofina. Ten je i zaškoloval na práci s výbušninami. Mezičlánek mezi Loukou a zbytkem bandy je pravděpodobně Jelich Kůžce. Kazatel a spol. do Nurnu dorazili asi před půl rokem a říkali si Lidé stroje. Kroll se jmenoval Ochrt Chrocht. Ve svatyni prý nikdo nežije. Ryšar Smolinec, elf v kápi, svině, mučitel. Výbušniny vyrábí hobit Motivol Prst, který patří pod krále Klovana.

19:15 - Zbytek dne odpočíváme, čistíme zbraně, spravujeme oblečení a tak podobně. Vůdce během dne odvezl část kořisti do Liscannoru. Zoltar zatím uplácává náš vlastní výbušný arzenál.

22:00 - Večerka.

06. 05. 1082 - 07:00 - Budíček. Snídáme, pak Zemikosa s Kormanem odcházejí na průzkum.

07:30 - Jsou zpátky a doprovází je voják. Prý byli cestou zadrženi. Odcházejí znovu. I s vojákem.

13:00 - Vracejí se s novou posilou. Korman někde našel kočku, prý jí bude říkat Čímčár, stejně jako netopýrovi. Artovi se to hrubě nelíbí, ale daří se mi ho uklidnit buřtem. Vůdce odchází pro kořalku.

19:00 - Přichází posel, touží po nás pan Varžic.

19:15 - Varžic oznamuje, že zítra proběhne frontální útok na Šedov. Chce zajmout někoho z

kazatelových lidí nebo přímo kazatele. Nikdo totiž nemá tušení, proč tu jsou, a zdá se, že jsou z toho dost nervózní. My půjdeme s vojskem, pak se oddělíme a pokusíme se někoho chytit. Heslo je: Královský purpur, odpověď: Brána je pevná.

20:00 - Zpátky v našich komnatách. Doráží důstojník oznámit nám, kam jsme přiděleni. Patříme do jednotky kapitána Sváry. Jdeme spát. Zítra budeme odpočívat.

07. traven 1082 - 04:00 - Budíček, zaostření. Připojujeme se k našemu oddílu. Útok na Šedov proběhne za účasti stovky vojáků a nasazeny budou i obléhací stroje.

05:00 - Příchod na místo. Armáda už je nastoupená. Předstoupí herold a vyzve odbojníky ke kapitulaci. Rozhodnutí musí padnout během půl hodiny.

05:40 - Během lůty se několik desítek lidí pokouší opustit Šedov, ale vlastní lidé po nich páli. Přezívní jsou vzati vojáky do arestu.

06:00 - Katapultry zahajují palbu zápalnými koulemi z hadrů. Šedov začíná hořet.

07:00 - Vojáci postupují a začínají čistit domy.

07:15 - Opouštíme formaci a vybíháme dopředu. V další ulici narážíme na barikádu.

07:16 - Dwany a Bolbuch čistí přilehlé domy, zatímco Rahem a Zoltar likvidují bandity na barikádě. Swen na ni šplhá a pak masakruje přezívní. Korman mizí, objevuje se na střeše a sráží střelce, bohužel až po tom, co mě zasáhnul svým šípem.

07:19:00 - Srocujeme se po boji. Přelézáme barikádu a nedaleko už vidíme Kozí sláze. Upravo od nás je obdélníkový blok domů. Vojáci obsazují prostor severovýchodně od nás, slyšíme řev a jekot. Od Zemikosi jsem dostal jednu hlinu a Vreda dvě. Podle vůdce jsme v oblasti Hegena Mořáka, barbara ze Sedmičky. Zemikosa ukazuje na nejbližšího místního. Potřebujeme jazyka.

07:19:10 - Rahem se na něj vrhá a sráží ho na zem. Bereme ho do nejbližšího domu v bloku. Zemikosa vyráží dveře, vevnitř je statec a 2 ženy. Vůdce křičí: "Lehněte na zem!!!". Poslechli. "Kde je Mořák?"

07:19:20 - Zemikosa chytá mladší ženu a vyhozuje. Stařík tvrdí, že neví a pořád si myslí, že jsme místní. Rahem: "Mluv dědku!"

07:19:30 - Dědek křičí: "My to vytrpíme, jste zrádci, zrádci!". Náš dědek ho popravuje.

07:19:40 - Starší ženská v slázech: "Ne, dědku, Mořák je na dvorku!" Dědek jí posílá za manželem. Zvrhlík Zemikosa zatím svléká mladou.

07:19:50 - Naštěstí mu dojde, že práce má přednost a tak ji polonahou zabíjí. Prohlížíme dům, ale nenacházíme nic moc zajímavého.

07:20:00 - Korman řече dědkovi jazyk, dává ho Zemikosovi a směje se. Svazujeme vězně.

07:20:10 - Vbíháme do dvora. Uprostřed stojí asi 6 sáhů vysoký dům se špičatou dřevěnou střechou, 20x10 sáhů veliký, s pár okny asi 2,5 sáhu nad zemí a ohrazený dvou sáhovou palisádou. Zoltar, Dwany a Bolbuch ji prokopávají. Rahem se Swenem ještě svazují vězně a tak jsou pozadu.

07:20:20 - Obíháme dům po delší straně. V čele narážíme na dvoje dveře, velké a menší, asi sáh vysoké. Zoltar s Kormanem a Bolbuchem vyrážejí ohromnou silou velké dveře, ale narážejí na zeď. Dwany otvírá malé a klidně říká: "Tady jsou."

07:20:30 - Kontroluji prostor za branou, která je v palisádě proti dveřím. Z protějších domů nás pozorují

zvědavé oči. Dwany vráží do domu a naráží na dva trpajzliky ve zbrojích s kladivy. Vymění si rány. Vevnitř je světlo, i když okna jsou zabetněná.

07:20:40 - Dwany doráží jednoho trpaslíka a druhého likviduje Dědek. Dům je jako stodola, jedna velká místnost s jediným vchodem. Levou zadní čtvrtinu vyplňuje patro, pod kterým je kuchyň. V patře je vystavená ještě jedna menší místnost. Na patro vedou schody z pravé strany. Na patře spatřujeme Mořák s dvěma tesáky v rukách a ocvokované zbroji, elfa a ještě jednoho člověka. V pravém a levém rohu další lidé. A uprostřed místnosti kolem velkého stolu další tři trpaslíci. Elf je uhravatý drží palcát a má podivnou brašnu s namalovanou lebkou. Místnost osvětluje velký lustr.

07:20:50 - Dwany se Zemikosou se vrhají na trpaslíka s šavlí a dělají s ním rychlý proces, stejně jako Korman s člověkem v levém rohu. Člověk na patře mrští po Dwany dva nože.

07:21:00 - Bolbuch jednou ranou doráží oba zbylé soukmenovce. Konečně cítím příležitost a tak vrážím do domu, kde hned za dveřmi nacházím Vredu jak se připravuje hodit hlinu na patro. Přidávám se k němu. Barbar Mořák jak to vidí, tak na nic nečeká, skáče na Korman a pokouší se ho propíchnout, ale má špatný den. Dwany běží na pravého člověka a rube ho. Zemikosa se snaží vyběhnout do patra a cestou posílá do Mořáka svazek blesků. V zadní části místnosti se otevírá okno a objevuje se náš vůdce, notně překvapený, že pod sebou nemá podlahu. A ještě víc když inkasuje od elfa blesky. Ten na druhou stranu nečeká naše hlíny a tak se díví oba, elf bohužel naposled. Podáváme si s Vredou ruce.

07:21:10 - Z kuchyně pod patrem vybíhá trpaslice v zástře s kotlíkem vřící vody v rukách a lije ji na Bolbucha, který jí právě povraždil přátele. Růža omračuje člověka v rohu, Zoltar je na patře a mlátí vřače noží. Situace je pod kontrolou a tak vybíhám ven podívat se co se tam děje. Cestou mímám Swena, který konečně dorazil a řítí se dovnitř. S jeho a Bolbuchovou pomocí Korman sráží Hegena. A záblesk kočících očí už je na něj moc. Vzduchem se nese bezinková vůně jeho parfému smíšená se spáleným masem a kolem stoupá pára.

07:21:20 - Bolbuch posílá trpaslici za ostatními a Zemikosa doráží posledního člověka. Vypadá, že je konec.

07:21:30 - Začínám léčit Bolbucha, ostatní provádějí oblíbenou činnost - vyklizení čehokoliv cenného z dobitého území. Pouze Swen hlídá u dveří.

07:21:40 - Léčím. Rahem s Vredou míří do zamčené místnosti v patře, Zemikosa svazuje vězně, kdosi ohledává Mořáka. Zvenku se začíná ozývat dunění.

07:21:50 - Dunění sílí, blíží se na nás něco velkého. Swen od dveří křičí, že se k bráně blíží beranidlo a běží k Zemikosovi. Dovazují poslední stehy a vybíhám za ním. Bolbuch ještě vykourne ven a křičí: "Královský purpur!".

07:22:00 - Zeď za velkými dveřmi se vyvalila a dovnitř vrazil velký vozík s kádí jakési tekutiny. Pokračuje dál a zastavuje o stůl a kád' se vylévá. Okamžitě blafne plamenem. Za vozíkem vidíme postavy. S Artem po boku běžím po schodech do patra a čekám, co se bude dít. Za mnou běží Bolbuch, Swen se Zemikosou táhnou nahoru vězně. Všichni ostatní už jsou na patře a horečnatě pytlují.

07:22:10 - Oheň se šíří neskutečnou rychlostí. Bolbuch vybíhá do patra a tak se vydávám za ním. Dorážíme na jakousi rovnou terasu vykoušnutou v jinak šikmém krovu. Bohužel v protějších domech jsou 3 střelci.

Růža vykopává jedno z oken, které je přímo přístupné z patra a skáče ven.

07:22:20 - Míří na nás šipy...s Bolbuchem skáče na druhou stranu krovu, ale Artovi to na šikmé střeše moc nejde. Dostává zásah. Oheň už zachvátil většinu spodního patra. Vreda seskakuje k Dwanymu, zatímco Zemikosa se Swenem táhnou vězně na střechu.

07:22:30 - Vůdce skáče z okna, ale cestou dostává zásah šípem. Korman zmizel. Já tahám lano.

07:22:40 - Korman se objevuje v jedné z chýší, přímo za nepřátelským lučištníkem a pouští se do něj. Zoltar opětuje palbu. I Swen už zmizel. Snažím se přivázat psa, ale vysmekává se mi, je jako šílený strachy. Se šípem v zadku, 6 sáhů nad zemí na šikmé střeše budovy, která se za chvíli zhroutí. Dwany běží ke střelcům.

07:22:50 - Skáču ze střechy, křičím na Dědka, ať skopne psa a držím se lana. Bolbuch bohužel ne a tak padám jako hruška.., Dědek visí na ochozu a chystá se seskočit. Art nahoře kňučí. Korman doráží nepřitele a druhý dům čistí dvojice šermířů.

07:23:00 - Art konečně skáče, dopadá tvrdě, ale žije. Sbíháme se na místě.

07:23:10 - Utíkáme provaleným rohem palisády.

07:25:00 - Zpátky v domě, kde byl stařík. Pořád tu leží chlap, kterého jsme před pár minutami odchytili na ulici i tři mrtvolky. Pokládáme vedle něj dalšího, kterého omráčil Dwany. Radíme se o dalším postupu. Myslím jsem, že jdeme po tom masakru domů, ale zdá se, že všichni chtějí pokračovat dál, na pana Louku, Bachčeje nebo do svatyni. Za námi zuří požár.

07:26:00 - Najednou se na obou stranách otevrou dveře. Na straně z ulice stojí dva lidé, ze dvora útočí dva kudůci. Bolbuch se vrhá na lidi a Dwany na kudůky, ale nejdřív do místnosti vletnou dvě hlíny. Jedné našťásti uskočil Korman a druhá zasáhla mě. Díky bohům nevybuchla.

07:26:10 - Swen se přidává k Dwanymu a společně sráží jednoho kudůka k zemi. Zemikosa pije lektvar, zatímco Bolbuch bojuje s lidmi. S Vredou běžíme do kouta a snažíme se svalit velkou skříň na obranu před hlínami. Je těžší než jsme čekali. Za kudůkem stojí další člověk a barbar, za lidmi jsou další dva. Křičí: " Svině Mořáčky!" Vypadá, že Šedovští nejsou tak jednotní jak se zdálo.

07:26:20 - Další kudůk padá, stejně jako člověk na druhé straně, kde pracuje Bolbuch se Zemikosou. Přilétá další hlína, ale zase míjí. Houpeme skříň.

07:26:30 - Přes mrtvé kudůky skáče barbar a vrhá se na Kormanu, ale zase jako zázrakem mímj. Z obou stran mu stojí Dwany se Swenem a společně s ním rychle zučtují. Na druhé straně Bolbuch rube člověka a ze strany ho kopem sráží vůdce. Zemikosa vyráží ze dveří a likviduje dalšího. Na každé straně už je jen po jednom člověku. Skříň konečně spadla.

07:26:40 - Jeden se pokouší utéct, druhý nestíhá ani to, ale oba končí, jak musí.

07:27 - Stahujeme mrtvolky na hromadu, naše dva vězně na druhou a přihazujeme k nim další dva přezívní lidi z přepadovky. Rahem je svazuje, ostatní si ošetřují rány, Zemikosa si v koutě vytáhl kahanec a něco vaří. Všichni jsou v klidu, což je překvapivé, vzhledem k tomu, že tu máme v malinké místnosti 9 mrtvol, 4 zajatce, na jedné straně hoří požár a na druhé zuří civilní válka.

07:36 - Rahem vyslyšchá vězně, rychle zabíjí

jednoho z nových. Pak se ptá dalšího, kdo vedl případ. Byl to ten, kterého právě zabil. Jmenoval se Fičivec a prý je poslal Klován. Pak vůdce podřezává i jeho. Tomu z domu strašně smrdí z huby, má úplně rozežrané zuby. Sloužil Hegenovi, poslali ho hlídat úsek. Dům. Nic jiného neví. Předtím obchodovali, prý se tu starali o bezpečnost a blaho obyvatele. Hegen toho hodně věděl a my doufáme, že se to všechno dozvíme z dokumentů z jeho domu. Kazatel přišel před několika měsíci, aby jim přinesl svaté slovo a vedl je. Ale už pár dní o něm nikdo neslyšel, stejně jako o králi. Obcházejím obvažující se chlapy a snažím se jim pomoci. Korman mi dává stejné šupinky jako ve stoce. Vyplácám jich 6 a tu poslední používám na sebe.

07:56 - Pořád jsme v domě. Zemikosa dovařil a sedá si ke smradloochovi. Vypytává se na Bachčeve. Prý je to svině, od té doby co ho někdo zajal a pár dní držel v železech se pochcává. Ale je vostrej. Zemikosa ho uklidňuje, máš štěstí, přežiješ, dává mu roubků, otáčí a podřezává jako vepře. Pak ho přilazuje na první hromadu. V druhé už zbývá jenom jeden, ale i ten rychle mřije za svými přáteli.

08:06 - Opouštíme dům. Rahem je nasraný, že se nám nepodařilo chytit Hegeny nebo aspoň elfa. Potřebujeme někoho, kdo bezpečně dopraví písemnosti do pevnosti. Naštěstí se nabízí Jonas a tak s nim posílám i Arta, který po skoku ze střechy nevypadá dobře. Po krátkém pochodu směrem severně narazíme na jednotku Erianých štitonošů, kteří po klasických formalitách slibují Jonase doprovodit.

08:26:00 - Míříme kolem hřbitova k osvědčenému vstupu do stok. Vůdce nás vede cestou, kterou jsme už šli až k závěsu nedaleko nádrží. Tady je prý vstup do loukova domu. Nechápu, jak na to přišel, ale držím krok a hubu a doufám, že to přežiju. Stojíme ve slepé chodbě, na konci je komín, prý je tam žebřík a poklop. Podle Dwanyho jsou nahoře čtyři malý, jeden člověk a jeden ork. Louka. Zemikosa leze nahoru. Ozývá se: "Heslo!!!!" Mlčíme. Poklop se odklopí a seshora kdosi lidé černou, vazkou tekutinu. Zemikosa se záračně vyhne a tak plný zásah dostane Bolbuch, který se snaží lézt za ním.

08:26:10 - Okamžitě za tekutinou přilétá pochodeň a z Bolbucha je rázem fousalík. Padá do bahna a snaží se uhasit. Zemikosa vylézá do menší místnosti a naráží na čtyři hobity. Začíná je rubat. Dole se Korman o něčem dohaduje s Dwany a Swenem.

08:26:20 - Fousalík se hasí, Swen ho přeskakuje a začíná šplhat nahoru, odkud se ozývá zemikosův řev a smrtelný chropot prvního z hobitů. Počítám, za jak dlouho uslyším dalšího.

08:26:30 - Korman mizí. Swen je nahoře a hobitů rychle ubývá. Bolbuch už dohasíná a tak se sbíráme a lezeme nahoru.

08:27:00 - Jsme ve sklepní místnosti s jedinými dveřmi. Otevíráme je a vstupujeme do skladiště. Dělíme se, dál postupuje jenom Dwany, Swen, Korman, Bolbuch a Zemikosa, zatímco já dostávám nejdůležitější úkol. Budu bránit zraněného vůdce a na pomoc dostanu jenom hrochda. Z místnosti vede schodiště. A nad ním strašný pan Louka s osobním strážcem.

08:27:10 - Vidíme, jak hoši vyrazí ze schodiště a vzápětí slyšíme ženský jekot. Zemikosa ji pacifikuje.

08:27:20 - Běžíme za ostatními. Nahoře je obytná místnost. A v ní postel a na ní leží polonahá ženšтина. Hilda. Hildegarda. Od Komára a Jelicha Kůže. A taky pan Louka. Větší než svině, co měla moje máma, a nacpaný v

pocintaném županu.

08:37 - Vůdce vede výslech. Bohužel nikdo nic neví. Kazatele neviděli tři dny. Tj. od noci, kdy jsme navštívili Šedov, dva dny od začátku povstání. Bitvu neřeší, protože už nemá s kým bojovat. O svoji bandu přišel tu samou noc ve stokách. I o Jelicha. Tipl bych si, že ho má na svědomí jistý Swen Dolbich, který mimochodem nosí jeho zbroj. Neviděl ani krále a dostal jediný rozkaz. Bránit své území. A donesl mu ho hobit Ofina. Zemikosa nachází macatou truhlíčku klenotů. Svazujeme Hildu. Zdá se, že Louka se úplně neorientuje v situaci: "Už jsme vyhráli? Chrrr. Všichni mě zradili. Chrrrr Mohl bych to tu převzít po Klovanovi." Nechápu, jak chce vůdce tohle dostat přes kanály. Zoltar se obrací na Hildu. "Co chceš fešáku?" Dává jí roubků. "Zachráníme tě!" " Tak mi vraťte peníze, svině!" Rahem tahá jakýsi flakónek. A leje ho do něj. Ten ale všechno vyplivne a nadává. Rahem tahá další, čtyři ho drží za ruce a nos, pátý hlavu, šestý mačká nos a sedmý líje. Z pana Louky je rázem pan Zemikosa. Svazujeme ho a bereme i s Hildou do kanálů.

09:00 - Kolem závěsu a dál až ke vstupu u hřbitova. Vylézáme. Vzápětí se jeden pan Zemikosa mění zpět v pana. Míříme dál na sever. Na nedaleké skládce jsou lidé a Louka volá o pomoc. Rahem mu dává roubků, ale stejně si na nás nikdo netroufne. Zřejmě si tu začínáme budovat slušnou pověst.

09:30 - Narazíme na další vojenskou hlídku a hlásíme se. Pokoušíme se ještě lehce vyslechnout pana Louku, ale s nevalným výsledkem. Dozvídáme se, že Klován je místní a jeho operační základnu tvoří jihovýchodní roh Šedova kolem Krívého plácku. Ofina vyráběl bomby, loukovou akce organizoval Jelich, on sám se nemůže hybat. V kanálech už nebyl pár roků, neprošel by. Vreda se vrátil z Agerru a přidává se k nám. Louku i Hildu předáváme hlídce. Vůdce ještě nemá dost, rád by zajal někoho dalšího, i když tušíme, že Kazatel už Šedov určitě opustil.

09:40 - Čimčár mizí a vydává se prozkoumat Svatyni.

09:50 - Čimčár se vrací. Podle Kormanu je uvnitř Klován, Smolinec a dalších 12 lidí. Mají na každé straně jeden katapult a uprostřed další, otočný.

10:10 - Předáváme informace vojákům (kapitán Velmír Rachov). Posílají nás zpátky. Proti katapultům se nám nechce a tak vůdce velí vyrazit na Křivý plácek.

10:30 - Míříme na jih kolem Svatyně, ale narazíme na barikádu. Obracíme a postupujeme ke vstupu do stok. Míříme směrem k nádrži, vůdce chce prozkoumat stav tamního východu. V nádrži je asi 25 Šedovských, hledají záračné zbraně, nadávají a panikaří. Stahujeme se zpátky, směrem k loukovu domu.

10:40 - Kolem domu se rojí Šedovští. Stahujeme se zpátky do stok a šlapeme dál. Vůdce nevypadá dobře, prý snědl něco špatného. Zemikosa přebírá vedení.

10:50 - Bloudíme stokami, až narazíme na vojenskou hlídku za mříží. Prý jsme pod Bašibozukou ulicí. Zemikosa tvrdí, že je vůdcův zástupce, ale nezdá se, že by o tom někdo věděl. Na druhou stranu se nikdo jeho velení nevzpouzí.

11:00 - Pořád bloudíme. Pak narazíme na další vojenskou hlídku, která potvrdí, že už jsme za východním okrajem Šedova. Zase zpátky, až k další mříži v řeku. Bolbuch ji se swenovou pomocí vytrhává. Pár desítek sáhů

proti proudu se klene most, který z protějšího břehu kontroluje skupina vojáků.

11:10 - Vylézáme na břeh. Vytahujeme vlahku a máváme. Posílají k nám člun. Jsme na průzkumu a situace se prý vyvíjí podle plánu. Dohadujeme se na signálu, kterým je v případě potřeby přivoláme. Vracejí se.

11:10:10 - Jdeme směrem k nejbližšímu domům. Ze vzdálenosti asi 30 sáhů spatřujeme dva hobity na střeše. Jeden vrhá hlinu na Rahema. Naštěstí je zase vadná a navíc ho probere z letargie. Zemikosa velí ústup.

11:10:20 - Utíkáme. Vreda zůstává vzadu a je šípem sražen k zemi.

11:10:30 - Otáčíme se. Rahem sestřeluje prvního z hobitů, zatímco ten druhý mu oplácí ránu. Zemikosa s Dwany a Swenem běží ke dveřím do domu a Bolbuch se snaží kryt Vredu. Tahám hlinu.

11:10:40 - Bolbuch táhne Jonase k řece a hobit ho střílí do zad. Rahem s ním skoncuje. Dům je plný lidí, naše trojice válečníků se začíná stahovat. Vrhám hlinu přímo do okna, zevnitř se ozve výbuch a nadávky.

11:10:50 - Válečníci se střetávají s první pěticí nepřátel, jeden z nich je kroll se šavlí, do kterého vysílá šíp Al-Rahem. Bolbuch dotáhl Vredu na kraj řeky a vrací se do boje. Běžím k Vredovi.

11:11:00 - Rahem se Zemikosou doráží krolla. Za ním čekal elf s hobitem, zřejmě nepříliš zkušený bojovník. Dwany s Bolbuchem srazí další dva.

11:11:10 - Tahám Jonase do stoky. Bolbuch křičí: 'Běží zleva, je jich tam jak psů!' Zemikosa zběžně vraždí hobita, Korman elfa a Swen posledního člověka. Zbývá už jen barbar.

11:11:20 - A už ani ten. Zleva běží snad tři desítky lidí. Na druhé straně řeky se vojáci připravují ke střelbě. Pětice našich borců se stahuje k břehu a vytváří linii. Od řeky: Korman Zlotě, Zoltar Zemikosa, Swen Dolbich, Bolbuch a Dwany Růžička. Vůdce je trochu vzadu na pravém křídle s nataženým lukem.

11:11:30 - Obě linie se střetávají. Na každého našeho dva nepřátelé a vzadu ještě další. Dwany okamžitě popravuje trpaslíka s oštěpem a Bolbuch nakládá stejně s jedním z kudůků. U řeky je situace horší. Zemikosa i Korman si vyměňují rány s dvojicemi ostřelených válečníků a Swen něco loví v batohu. Rahem ostřeluje nepřátele a já prohledávám janasovy šaty. Měl by mít ještě jednu hlinu.

11:11:40 - Bolbuch s Dwany sUNDÁVÁJÍ další tři. Korman konečně jednoho srazil do vody, ale na jeho místo se hned hrne další. Dvojice šedovských obíhá naši linii a snaží se dostat k vůdci. Ten pouští luk a vrhá se na ně rukama, nohama. Swen už dolovil a osvěžuje se, zatímco na něj útočí dvojice šedovských. Našel jsem hlinu a tak vykouknu zpoza břehu a vrhám ji na jednoho z kudůků v druhé vlně. Přesný zásah, výbuch a další nasrané výkřiky.

11:11:50 - Ze směru odkud na nás útočí, se blíží dvojice chlapů s nám už dobře známými trakaři. Mezitím se naše linie začíná pomalu rozpadat. Korman stojí proti dvěma drsným bijcům a radši mizí. Ani Zoltar tentokrát nevráždí tak elegantně jako obvykle. Swen se teprve zapojil do boje. Bolbucha s Dwany roztrhli a každého obklopila čtveřice nepřátel. Vůdce naposledy nakopnul jednoho z nepřátel a zachraňuje se skokem do řeky. Z druhé strany nás vojáci podporují střelbou a teď konečně spustili na řeku člun a 8 se jich plaví na druhou stranu.

11:12:00 - Trakařníci řvou: „Jedem, jedem, uhnete vy sráči!!!!“ Bohužel signál příliš nefungoval,

Šedovští patrně podcenili nácvik. Stihnou se jenom otočit a už se na ně valí ta hnusná břečka, která spálila mořákův dům. To, spolu s dobře mířenými ranami svých druhů, rychle zredukuje počet nepřátel na 3 + 2 trakařníci.

11:12:10 - Chlapci dorážejí trojici útočníků, vojáci se vylodují. Vůdce leze z řeky.

11:12:20 - Dwany popravuje trakařníka, který si pozdě uvědomil, že si nevalz kromě trakaře jinou zbraň. A stejnou medicínu ordinují Swen s Bolbuchem i druhému. Zvláštní, vždyť nám vlastně pomohli.

11:13 - Voják přikazuje, abychom se stáhli za řeku, k dobití tohoto území nemá rozkazy. Obíráme mrtvolu a nacházíme jenom šmuky. Jonas se stále neprobral a tak ho Zemikosa odnáší do člunu, který ho převezve přes řeku.

11:20 - Diskuse o dalším postupu. Pár lidí chce prohledat okolní domy, ale vůdce se bojí, že tam bude další várka nepřátel a nejsme ve stavu, kdy bychom mohli opravdu bojovat. Míříme přes Sviňákův most na druhou stranu. Člun už dorazil a Jonas se zvolna probírá.

11:40 - Dáváme se dohromady, svačime.

12:30 - Postupujeme kolem východního okraje Šedova až k Šedě ulici a pak odbočujeme doleva. Opět ke svatyni. Tady je nastoupeno přes 100 vojáků vybavených katapulty. Připravují se dobit srdce čtvrti a zneškodnit krále Klovana.

13:00 - Útok pomalu začíná, bude veden po jižní přístupové cestě. Vůdce moudře rozhoduje, že v téhle bitvě budeme mít roli pozorovatelů. Postupujeme skrytí za vojáky, až do vzdálenosti 90 sáhů od brány odkud Korman posílá 3 ohnivě koule. Obě strany střílí z katapultů, seshora se valí kameny a sudy s dehtem.

13:12 - Brána je rozbitá a ze svatyně vybíhá několik trpaslíků, hobitů, elf Smolinec a král Klován s korunou na hlavě. Bojují statečně, ale brzy jsou udoláni přesilou. Smolinec je zabit, Klován zajat, několik obránců se vzdá.

13:20 - Boj skončil a tak vstupujeme do svatyně. Trosky jsou kromě několika katapultů a hromady hlin prázdné. Nalézáme kolkou šachtu s žebříkem vedoucí do tmy. Bolbuch, Dwany a Zoltar lezou dolů a za nimi já s lucernou.

13:30 - Po sedmdesáti sázích dorážíme na dno a nalézáme místnost, ve které jsou zbraně a sudy s dehtem. Přivoláváme ostatní.

13:40 - Postupujeme jediným východem a nalézáme další místnost se stejným inventářem. Další chodba je na první pohled slepá, ale po bližším průzkumu nalézáme maskovaný vchod do kanálů. Podle mapy jsme tady už byli, ale tyhle chodby jsou všechny stejné.

14:30 - Vracíme se na povrch a dál do pevnosti.

17:00 - Odpočíváme. Art je na pokoji, spí. Vojáci se pomalu scházejí, přivedli i Klovana. Vypadá naštvaně, jako by čekal, že se někdo stane, ale někdo ho zradil. Tušíme, kdo to mohl být. Odpor v Šedově už byl zlomen, teď probíhají dočišťovací práce.

18:00 - Jdu spát, chlapci ještě posedávají.

08. traven 1082 - 05:00 - Budím se. Snídám. 07:00 - Přichází hobit Rach: „Vstávejte, jste žádáni do velké síně.“ Cestou potkáváme spousty vojáků, dva z nich drží padesátiletou trpasličí. Ve velké síni nacházíme Varžice se starším, plešatým, člověkem v černém roucho se zelenými pruhy. Pan Fírt Silard z hradu. Varžic vypadá rozrušen. "Pomalu se to skládá, asi jsme se posunuli, ale je to nedobrá." Netušíme, o čem mluví. Fírt se

představuje jako odborník z hradu, stěžuje si, že mu sebrali Okroše a chovají se špatně k paní Kuščejevě (to bude ta trpaslice). Varžicovi dochází trpělivost: „Budete odpovídat nebo to bude zlý, jestli v tom jedete.“ Fíft: „Málem mě zavraždili, měl dorazit pan Mezek a Kuščeje.“ „Kde byly kameny?“ „Jako vždycky, naposled je viděl Kuščeje. Taký odborník. " Mohl by něco nakreslit, ale uteklo mi co. Podle Varžice ale stejně není vhodný čas. Posílá nás ven a zůstává s Fíftem. Ze dveří právě vyvádějí hobitů kuchtu a elfího vzdělance.

09:00 - Čekáme na chodbě. Kolem prochází vojáci, občas nás minou další honorace a vstoupí do haly. Jeden nás pozdraví. Někteří družiníci ho znají je to Sim z cestopisné společnosti. Jde s ním nějaký přerostlý tupec, kterého na nás vrhá ustrašené pohledy. Podle družiníků se jmenuje Berda.

11:00 - Bolbuch si krátký čekání kořalkou. Otevřely se dveře a vyšel hobit Rách bez čepice. „Pánové pojdte, už něco víme, ale jsme v prdeli.“ Následujeme ho. Berda sedí jako by sem nepatřil. Sim se tváří suverénně. Varžicovi tyká. Ten se na nás obrací: „Budeme pro vás mít práci. Zmizela velmi cenná věc přímo z královského hradu. A Breda v noci na zeměpisné společnosti chytil člověka jménem Karfolius. Tvrdí, že pochází z Baratu. Pokoušel se ukrást nějaké dokumenty.“ Pan Fíft mu vstoupí do řeči: „Já jsem odborník, tohle nemám zapotřebí. A vůbec kde je paní Poklinová? Máám hlad!“ Varžic ostře odpoví: „Půjдете do hospody!“ A pak dodá směrem k nám: „Zmizela věc. Nazareho kameny. Pitomý šutr.“ Koutkám nechápavě. Fíft: „To není pitomost, to je věda. Nevím ani o panu Kuščejevi.“ Náš vůdce se snaží udržet řeč u tématu: „A k čemu jsou ty šutry?“ Varžic: „Nesmírně cenná věc. Fíft vám to vysvětlí.“ Představujeme se mu. Fíft: „Tak od začátku. Kdy mi vrátíte Okroše?“ Varžic: „Je vyslýchán.“ Zemikosa se mu představuje jako theurg. Pak debata začíná být dost abstraktní. „Jsou to tři kameny. Jak se spojujete se sférami?“ „Přes astrál.“ Fíft se zatváří pohrdavě. „Jste učedník? O těch věcech nesmím mluvit.“ Varžic: „Můžete.“ „Jak tedy opouštíte astrální sféry? Metodou studné nebo černé kuličky?“ Zemikosa hádá studnu. Do sfér se prý dají ukládat informace. A pomocí těch kamenů se ty informace dají zašifrovat, aby je nemohl nikdo jiný přečíst. Nechápu, k čemu by si někdo něco psal do sfér, když to může udělat na papír. Kuščeje je trpaslík a taky theurg. Začínám mít pochybnosti, jestli na světě existuje nějaký theurg, který by nebyl svým způsobem šilenec. Nazareho kameny jsou černé a uložené v olověné krabici vystlané sametem.

11:20 - Do haly vstupuje Rách se dvěma strážnými a Fíft pokračuje: „Takže znovu jsou to takové kameny z černý hmoty asi 15 coulů dlouhé. Pro použití se zasazují do rošlochovy konstrukce. Ale to bych Vám těžko vysvětloval, jeden z vás tu jenom řve (pohled na Swena), druhý je ozrálejší (Bolbuch) a ten Váš odborník kolem astronu jenom zakopnul. Takže teda kameny se zasadí do živého jezírka (tuť), do kterého je zapíchnutá tyč s dalšími dvěma příčnými, na jejichž koncích jsou upevněné kameny. Musí se to nastavit. Bedňnka na kameny je vytvořená z olova, kvůli rušení. Jak teda opouštíte sféry? Metodou čtverce nebo rušičky? Už si vzpomínám, padáte do studny. Takže, nahoře je misa, tam se usadí dislukat. To je malý nazareho kámen, do kterého se otiskne informace z větších kamenů.“ Varžic: „Tohle nikam nevede. Von totiž zmizel i pánův kolega Kuščeje.“ Fíft: „S kolegou Kuščejem jsme to vždycky nastavovali společně. Do sfér se zapisovala informace.“ Bolbuch pomalu doráží láhev a tváří se velmi

znuděně. „Ve sférách je možné potkat spoustu různých bytostí například služební duchové, egrogenické bytosti, larvy kategorické i sanegorické. Rách: „Jenom důležité věci, prosím. Jak kameny vypadají, jak se ukládají?“ Asi ani pan Rách nedává pozor, protože tyhle informace už jsme dostali. Několikrát. „Co já s tím? A proč bych vám měl vlastně pomáhat? Nedáte mi najíst, paní Kuščejevou jste odvedli kdoví kam...“ „Byl jste za ně zodpovědný.“ Zemikosa: „A kde to teda bylo celý uložený?“ „Rošlochova konstrukce je zabezpečená na hradě. Ale po jisté době, by mohl zmocnitel postavit novou hlavně s pomocí odborníka jako je pan Kuščeje. A pak by dokonce mohli přečíst uložené informace. Ale to je všechno, už Vám pomáhat nebudu, vraťte paní Poklinovou i Ordoše! V hospodě jíst nebudu, nechutná mi tam a je to tam drahý. Dřív bývali vědci, kteří byli schopni proniknout přímo do sfér bez jakýchkoliv pomůcek. Nerozbití! Opatrně, hlavně opatrně. Není šutr jako šutr. Ted' už mám strachý hlad!“ Během celého rozhovoru přicházejí do haly poslyvé a nosí různé listy Ráchovi a Varžicovi.

11:30 - Přivádějí jakéhosi člověka. Má asi 40 roků věku, černé vlasy. Chová se vzpurně, ale má to těžké, protože je zakován v železech. Rách posílá Fífta domů a káže propustit i kuchtu Poklinovou a sluhu Fefka. Obrací se na zajatce: „Vaše jméno?“ „Karfolius.“ „Odkud pocházíte?“ „Jsem z Darfelu, teda tam jsem se narodil, žil a třel bídu. Až mě před sedmi lety najal Filek Rouhač.“ Ze začátku dělali drobnou práci, někoho zmáčknot, někam dojet, něco přepravit. Pak se objevil strýc. Dával Filkovi rozkazy. Vypytáváme se na idiota. Zasměje se. Jó fialovej nápadník, ten k nim taky patřil. Vykonával pro Strýce speciální služby. Strýc umí měnit tváře. Obstarával jim prácičky a jiný kšeftičky, za mořem v Betaru, Mardugu a Karnolu. Pak si v Betaru vybudovali základnu a pracovali hlavně tam. Mezi Betarem a Mardugem asi před třemi lety vypukla válka, na které nesmíme vydělávat, pracovali tu pro jednu, tu pro druhou stranu. Byly to zlatý časy, peníze, holky, válka není špatná. Byl jich tucet, velel jim Filek, dále elf Lysojed, barbar Šakalec z Pustin s rapírem, bastard Roubal Mořina, elf Naříkač z Pustin, Sardan Svíčka z Betaru, Karlík Foukačka a vlastný hobit Ofina. Strýc měl rád každého. Stačilo, aby poručil, a stalo se. Psal si poznámky na kousky papíru a pak je zahodil nebo snědl. Po válce si užívali v Karnolu. Strýc tam chodil na univerzitu. Před půlrokem nařídil přesun do Numu. Začali připravovat půdu v Šedové. Ofina vyráběl kouzelné zbraně. Útočiště měli v Šedové u pana Louky. Strýc byl schopný přemluvit kohokoliv k čemukoliv. Karfolius šel do Společnosti pro nějaké dokumenty, ale ten idiot ho chytil. Měl utéct přes zeď. Každý měl nějaký úkol. Pro Silarda měl jít Naříkač a Karlík, on a Šakalec, který utekl, do Zeměpisné společnosti a pro Kuščeje Svíčka s Ofinou. Sraz byl u severní brány, odkud se mělo pokračovat do přímořské vesnice Kozleč, kde už na ně čekala loď Kozoroh.

11:50 - Varžic vstupuje do řeči a potvrzuje, že Kozleč byla prohledána, ale loď už odplula. Strýc je zjevně nevšedně nadaná osoba. V Betaru je základna, patrně tam budou mířit přes Karnol. V Trojhoří leží klášter, kde měl jednooký Svíčka bratra Margolia. Betar je malá zemička za Sirillem. Končí tam stolová cesta. Pomocí pana Kuščeje mohou vytvořit rošlachovu konstrukci, ale nebude to lehké ani rychlé. Na druhou stranu Strýc se asi vyzná. Vreda se probouzí a oznamuje, že pracoval pro Cvolicha. Dva vojáci si ho berou mezi sebe a odvádějí ho. Kupodivu nikdo nereaguje. Varžic se zjevně domnívá, že Strýc chce využít

informace z kamenů k vyvolání války v Gwendarronu.

12:00 - Vracejí nám Jonase. Naším úkolem by mělo být navrácení kamenů a Kuščeje. Zítra vyplujeme na vojenském šalupě směrem na jih. Rahem se ptá na odměnu. Varžic se logicky zeptá, kolik chceme. Rahem odvěti, že sedmdesát tisíc. Varžic vypadá velmi potěšeně. Nějakou zálohu? Třicet. Varžic znejistí. To je v rámci těch sedmdesátí? Rahem, cítí šanci a tak prohlásí, že ne. Bolbuch se ještě snaží tavit železo a otáže se, jestli těch sedmdesát je za jeden nebo za oba úkoly, ale to už Varžic neakceptuje a ostře se zeptá, s kým se má tedy bavit. Rahem chvíli přemýšlí a pak odpoví, že s ním. Dohodnou se na 70 000 po návratu a 30 000 rovnou. Přejde mi, že zapomněli na strýčka a tak se zeptám co s ním. Varžic vypadá ohromeně a odpoví, že za něj by nám dal klidně 150 000, ale jenom pokud bude naživu. Zjevně tomu nevěří. Ještě prosím o portrét pana Kuščeje pro lepší identifikaci a tak přivádějí Kuščejevou, která ale odmítá kreslit a svého muže jenom popíše. Varžic nám ještě nabízí možnost dovýbavit se v jejich nakladě, čehož s Vredou využíváme. Proviant'ák je vcelku ochotný a tak si opatřují nové oděny, tomu, lucernu, křesadlo a něco oleje. Po návratu na cimu spatřujeme, že družiníci dávají veškerou kořist na hromadu a chystají se ji odvézt do Liscamoru.

17:00 - Družiníci odjíždí, zůstávají pouze s Jonasem a Zemikosou. Ten prohlásí, že je tradice před odplutím zajít společně do bordelu. Moc se mi to nezdá, protože kromě nás nikdo další nejde. Na druhou stranu mi to vůbec nevadí, u Červený Sedmy je o společnost postaráno.

09. traven 1082 - 06:30 - Sraz v pevnosti. Družiníci přivázejí bryčku, jejíž větší část zabírá ohromný balvan. Na nádvorí s námi stojí dalších 25 lidí. Oděni jsou podobně jako my - ozbrojení civilisté. Podle Rácha jsou to další družiny, které nás budou podporovat ze sousedních zemí. Pojedeme do Rodochu vojenskou šalupou, pak si seženeme v rámci maskování jinou loď. Další náklady nám ale už neproplatí. Do Sirillu máme dojet jako gwendarronští obchodníci. Varžic si podá s každým ruku a pak už vyrazíme do přístavu. Vůdce mu ještě důležité vrátí pečeti. Naloďujeme se na velkou válečnou šalupu jménem Alfren Kanych, námořníci mají trochu vzrůša, křídí vidi, jak na loď táhneme ohromný šutrák, ale Rách situaci uklidní. Dostáváme přiděleny dvě kajuty. Jednu obsadí Dwany, Swen, Zoltar a já, druhou ostatní. Jsem rád, že se nemusím tísnit se šutrem nebo kočkou. Kapitán se jmenuje Mořek Pohlazec.

16. traven 1082 - 12:00 - Plavba probíhá poklidně, nikdo z družiníků netrpí nevolností. Využívám volného času k vytěžení našich spolecestujících. Jsou to tři družiny a každá má určenou základnu, ze které by nás měla podporovat. Otmar Šelek, tři lidé, kudůk Podkovka a elfové Darfolius a Sirius zůstanou na Rodochu. Beleg Slich s třemi lidmi, hobitem Horganem a trpaslíkem pojedou do Darfelu. Poslední družinu vede elf Isled Vislirius a tvoří ji: pan Hlinec, Raldich Molec, Gavril Antoš, Sekera Hlad, Elrych Mládek, hobité Snivej Zmokek, Malý Šutek a Kvítek Kverda. A nakonec jistá Mira Vesla, zrzavá žena. V dálce už vidíme břehy Rodochu. Je to malý, hustě obydlený ostrov. V přístavu kotví gwendarronské válečné lodě. Podle kapitána tu vládne baron Tidirach Rodožský.

14:00 - Přistáváme ve vojenském přístavu a vyloďujeme se. Pozornost budí hlavně šutr, který Bolbuch nechá vyložit na břeh. Vislirius a Slich chtějí co nejdříve najít loď, která nás doveze dál. Zemikosa navrhuje zjistit, jestli tu kotvil Jednorozec. Šelek slibuje, že všechno zařídí,

ale my bychom se zatím měli ubytovat. Opuštíme přístav, vstupujeme do města a po chvíli nalézáme hospodu U modrého čepce. Je to taková hospoda, taková spíš horší. Dostáváme dva velké pokoje pro všechny tři skupiny a k obědu chleba a ryby. Naše družina bude ubytovaná společně spolu s pětící visliriovy mužů.

15:00 - Vrací se Šelek a jeho lidé. Sehnal loď a je taky modrá - Želva. Ale je prý rychlá. Bohužel odplouvá až 19.5. Vislirius má u svých lidí disciplínu. Ptáme se na Miru. Nenosi žádnou zbraň a plní funkci průraznice, která proniká do vyšší společnosti. U nás jako průrazník asi funguje Zoltar, který je schopen proniknout kamkoliv. Rahem se s ostatními vůdci dohaduje na komunikaci pomocí vzkazů v hostincích a tajných hesel. Vreda od vůdce obdržel speciální úkol a odchází.

16:00 - Vreda se vrací, ptám se ho, kde byl, ale tváří se tajemně.

19:00 - Swen, Bolbuch a Zemikosa mají chuť se s někým poprat, ale vůdce to zakazuje. Seberou se a jdou do města. Hrají zatím s Dwany a Kormanem kostky.

22:00 - Přesouváme se na kutě.

17. traven 1082 - 04:00 - Panstvo se vrací, jsou pěkně pod obraz. Budí nás a líčí jak Bolbuch zmlátil místního krollího bijce. Pak si stěžují, že už si na ně nikdo netroufnul.

12:00 - Panstvo vstává, my ostatní už jsme nějakou dobu vzhůru. Bolbuch si prý ještě včera stihnul najít nevěstu.

15:00 - Jdeme si prohlednout město. Vůdce se oddělí a tvrdí, že jde k zlatníkovi. Po návratu mluví o nějaké vestovic hospodě v lepší čtvrti.

16:00 - Vůdce odchází s Bolbuchem podívat se ještě po okolních hospodách.

22:00 - Opět na kutě, vcelku další den v hospodě.

18. traven 1082 - 10:00 - Vstáváme, otevřou se dveře a vstupuje hostinský. Oslovuje Bolbucha a sděluje mu, že ho tu hledá nějaká ženština. Z lokálu slyšíme něžné cvrlikání. Bolbuch vytahuje zlatku a předává ji hostinskému, aby ho ženštiny zbavil. Škoda, svatba asi nebude. Stěhujeme batohy na loď.

18:00 - Vůdce káže, abychom zítra brzy ráno byli připravení. Bolbuch prý za střízliva nepopluje a tak ho doprovázím do hospody U mečouna.

19. traven 1082 - 04:00 - Vypotácíme se z putyky a míříme do přístavu.

05:00 - Jsme na místě. Bohužel je brzy a několik hodin budeme muset čekat. Prohlížíme si Želvu. Je to dvojtěžník, mnohem menší než Kanych.

08:00 - Vyplováme. Máme jen jednu kajutu a vůdce se ptá, jestli můžeme spát na palubě. Námořníkům to nepřipadá jako dobrý nápad. Poplujeme 8-10 dní a kapitán si říká Inguj Palivec.

26. traven 1082 - 12:00 - Doplováme do Barratu. Po pravé ruce leží shluk malých ostrůvků. Bolbuch tu prý kdysi ztroskotal a na ostrůvcích strávil několik týdnů. Vislirius nám předává základní informace o jižním kontinentu. Karnol je království a vládne mu Bardach Lezich. Krále mají i v Darfellu a Bořimsku. Tam proběhl poměrně bouřlivý vývoj. Vévoda Otis Železný (dříve měděný) se po válce dohodnul s okolními vládci, že se může prohlásit králem. Nyní je tedy Otis I., král bořimský, a do země se stěhují hobité z celého světa. Podněbí je tu teplejší než v Gwendarronu. Karnolští žoldáci jsou v celé oblasti proslulí. Král Bardach Lezich prý není příliš

schopný.

13:00 - Opouštíme loď. Jako poslední jde Mira Vesla, oblečená jako velká dáma a všelijak vyparáděná s jedním z družníků jako lokajem. Slich, Rahem a Vislirius si navzájem podají ruce. Zemikosa se cítí odstrčený a tak tu svou nabízí Slichovi, který s rozpaky přijímá. Pak ostatní odchází a jsme konečně sami.

14:00 - Kupujeme koně - 6 velkých a 2 poníky. Pak si zařizujeme místo na přespání v hostinci U zpěných vlny. Zemikosa se ptá na strýce, ale pochoptitelně nikdo nemá tušení.

22:00 - Večerka, klidná noc.

27. traven 1082 - 07:00 - Vyrážíme na jih po obchodní cestě. Ta je poměrně udržovaná a využívaná. Počasí je pěkné.

29. traven 1082 - 16:00 - Cesta se připojuje k jiné, která vede od východu k západu. Je tvořená velkými kamennými kvádry. Směřujeme na západ, nedaleko už jsou hranice Bořimska. Jediného a pravděpodobně i prvního hobitího království. Před námi cesta stoupá a mizí v hustém lese.

30. traven 1082 - 14:00 - Přijíždíme ke strážnici obsazené hobitími vojáky se znakem černobilé šachovnice se zlatou korunou. Bořimci. „Stát, pánové, kam míříte?“ „Sirill, Betar, Mardug.“ „Co tam hodláte dělat?“ „Budeme se snažit tam někoho najít.“ „Aha.“ Odchází do kasáren a za pár minut se vrací. Za pár zlatek nás pustí, ale varuje nás před děláním potíží.

15:00 - Zanedlouho dorážíme do vesničky jménem Mezilesí. Rahem se ptá na hospodu. Jsou tu dokonce dvě - U Švestky a U kohouta. Vůdce jde prověřit Švestku a zbytek družiny se usazuje U kohouta. Rahem po chvíli dorazí a hlásí, že zjistil, že dál za Bořimskem leží chudé kraje a moc obchodníků už tam necestuje.

01. předradostniny 1082 - 22:00 - Večerka. Máme pěkné dvojlůžkové pokoje. Podle Bolbucha tahle hospoda taky patří Vestovi, ale nechce se mi tomu moc věřit. A v hlavním městě hobitího království je prý ještě jedna, ještě pěknější a dražší - Královská koruna

08:00 - Budíček. Dobrá snídaně, koně jsou už připraveni k jízdě. Perfektní servis. Kazatel má náskok asi 3-4 dny. Vyrážíme a každou chvíli mjíjme formanský povoz. Krajina je krásná a všechno kvete. Připadám si jako v pohádce. Hobit by tu mohl žít beze strachu. Ale taky to může být navrch huj, vespod fuj. Určitě je tu všechno dražší než v Nurnu, o Říši nemluvě.

16:00 - Blížíme se k sídelnímu městu. Je opevněné, před branou stráž kontroluje vozy. Po pár dotazech nás pouští, ale nevypadají příliš vřdně. Moji druzi tu vůbec příliš dobře nepůsobí, málokdo je tu ozbrojený a Zemikosa, Swen, Dwany a Bolbuch vypadají jako chodící kovářův poutač. Snad jen Korman a Vreda tu nebudí tolik pozornosti. Vjíždíme dovnitř a hledáme hospodu, Zemikosa a kouzelníci se oddělují a hledají univerzitu, kde snad zjistí něco nového. Je tu ještě pohádkověji než na venkově. Nacházíme hospodu - U bílého medvěda.

16:30 - Vůdce mě pověřuje důležitým úkolem. Mám najít univerzitu a ukázat intelektuálům cestu k Medvědovi. Bloumám po městě. Vyptám se na vestovic hospodu - prý je na Kaštanovém náměstí. Starý Vesta si teď žije, protože jeho dcera se provdala za starostu Dubníka. Nakonec nacházím Kormanu s Vredou. Zoltar si ještě dopřává soukromou audienci.

17:00 - Zemikosa dorazil a společně se vracíme.

18:00 - Dělíme se na pokoje po čtyřech a scházíme v nálevně. Zemikosa vypráví, ale moc toho nezjistil, hobité prý nebyli příliš sdílní. Jak už jsme zaslechli, jsou hranice mezi Sirillem a Betarem zavřené. Na východě prý zuří mor. Sirill je horské království obývané převážně elfy. Jejich král sluje Tardas Tardasej. Válka mezi Betarem a Mardugem začala postupným vzrůstem napětí doprovázeným stále se zesilujícími záškodnickými akcemi. O těch mluvil i Karfolius. Ale pak oběma válčícím stranám došly peníze, pravděpodobně se vším ostatním, žoldáci odešli a tak boj prostě skončil někdy v letech 1080-1081. Betaru vládne Ornest Bulim a Mardugu Halim Kročec. A na univerzitě prý mají janterník.

19:00 - Přemlouváme ostatní a vydáváme se navštívit Kaštanové náměstí. Zůstává jen vůdce s Vredou. Prý musí psát dopisy, ale všichni vědí, že jsou prostě škrti. Na první pohled se blížíme do lepší čtvrti. Kaštanové náměstí leží nedaleko královskému paláci a vestův dům mu vévodí. Zdobeným vchodem procházíme do šatny, kde odkládáme pláště a zbraně. Číšník nás uvádí ke stolu v salonku a nabízí nám večeři. Každé jídlo popíše mnoha slovy, která jsou většinou z nás neznámá, ale nakonec si vybereme jehněčí na rozmarýnu, korunky a raky. K pití medové pivo z Pohořína. Kolem visí spousta zrcadel. Podle ostatních je Vesta dováží z říše. Nevím. Ptáme se na pana Vestu a číšník nám prozradí, že je přítomen. Zemikosa ho prosí o setkání.

19:40 - Jídlo je výborné, náladu nám kazí pouze to, že pozvání obdržel pouze Zemikosa. Odchází a my si objednávané zákusky - jahodový koláč.

20:30 - Theurg se vrací, Swen platí a všichni se vracíme k Medvědovi. Pan Bořivoj Vesta je otakářův otec, ale podle Zemikosi neměl z naší návštěvy moc radost. Synův životní styl zjevně příliš neuznává. A to Vesta určitě o spoustě věcí před rodiči nemluví.

02. předradostniny 1082 - 08:00 - Budíček. Do sedel a pryč z města.

10:00 - Dorážíme do vesnice. Vůdce mi dává 50 zlatých na zjišťování informací. A tak hned vytěžuji podomka. Byli tu před 4-5 dny, jenom projížděli, 12 jezdců. Byl s nimi i vězeň. Vůdce nám prozrazuje heslo pro Visliria. Je třeba před jeho posla se slovy: „Můžete mi rozměnit?“ položit proraženou minci. Měl by odevzdat tu samou a ještě jednu, dvakrát proraženou, a odpovědět: „Rád a rovnou dvakrát.“

19:00 - Další studená postel. Vůdce u hostinského nechává dopis pro Visliria.

03. předradostniny 1082 - 08:00 - Budíček. Cesta stoupá a začíná se klikatit. Kolem se rozkládají vinice a pasou ovce. Místní nás nevidí rádi, ale od dětí kupujeme drobné pochutiny.

19:00 - Hospoda, večeře, pár piv a spát.

04. předradostniny 1082 - 08:00 - Budíček. Pokračujeme dál do hor. Před námi se tyčí vysoké štíty.

12:00 - Na cestě stojí strážnice obývaná bořimskými a sirillskými vojáky. Elfové nosí kroužkové zbroje a meče. Zase jsem si vzpomněl na domov. Míříme do Betaru. Ale nedostanete se zpátky. Krčíme rameny. Máme tam práci. Platíme za průjezd. Pak se ještě ptáme na kazatele, ale nejsou příliš sdílní. Swen je zase jednou drzý a tak je v soukromí prohlédán.

18:00 - Celé odpoledne směřujeme na západ. Hory postupně vyplnily celý obzor. Domy jsou tu dřevěné, ne tak zdobné jako v Bořimsku, ale dobře stavěné a upravené. Elfové nosí kalhoty, košile a kožešinové pláště.

Podle jednoho z místních je to do Irhannu 2 dny koňmo. Elfčata drobné pochutiny nenabízí. Večer se ukládáme v malebné, rodinné hospůdce. Zemikosa se tak nějak tváří na hostinského dceru, ta se tváří na něj...

05. předradostniny 1082 - 08:00 - Zemikosa kupodivu strávil noc s námi a tak jsme ušetřeni jejího podrobného líčení. Rahem předává další dopis a vyrážíme. Drobně přší. Pořád stoupáme.

19:00 - Další hostinec. Nabízí se nám výhled na nedaleký vodopád, který je vskutku překrásný. Vypytáváme se, kazatel tu údajně byl před 5-6 dny. Bylo jich 10, chtěli samostatný pokoj. Nezaplatili a tak se nám taky moc nevěří.

06. předradostniny 1082 - 08:00 - Snídaně - vejce, sýr. Dorazili jsme na náhorní plošinu, elfové tu pěstují víno a chovají dobytek a skot.

18:00 - Hlavní město. Opět opevněné, ale menší než Železný hrbet. Vjíždíme dovnitř. Domy jsou vesměs kamenné s pěkně vyřezávanými dřevěnými prvky. Zastavujeme v hospodě U rozsvícené svíce. Chlubí se, že mají lepší víno než bořimci a tak je bereme za slovo. Vůdce se jde projít a tak vyrazím taky. Se Zemikosou.

18:30 - Nalézám místní apatyku a vypytávám se postarší elfky na mor. Bohužel o něm moc neví. Když, jí upozorním, že ho mají za dveřmi, tak prohlásí, že je ochránní armáda. Nakonec mi ale prodá svazek sušeného pelyňku na přípravu odvaru. Zemikosa mě posílá ven a ještě si něco vyřizuje s elfkou.

19:00 - Provádíme inspekci místních bordelů. Pronajímám si dvě elfky, výsledek je uspokojivý, ale už to není tak silný zážitek jako první.

07. předradostniny 1082 - 01:00 - Ukládáme se ke spánku.

08:00 - Budíček. Zemikosa jde do apatyky. Asi mu to včera nestačilo. Na vůdcovu radu si všichni kupujeme několik lahvi silné kořalky. Je pod mrakem, ale už nepříš.

19:00 - Cestou potkáváme podstatně méně vozů. Postupně zmizí úplně. K večeru dorazíme k další krmčě. Hostinský tvrdí, že je už poslední před hranicemi. Náskok nepřatel se ještě zvětšil, už to bude víc než 10 dní. Vůdce dává další dopis.

08. předradostniny 1082 - 11:00 - V úzkém průsmyku narážíme na palisádu s táborem asi deseti vojáků. Pouští nás dál, ale varují, že zpátky už se nemůžeme vrátit. Chvilku se dohadujeme, jestli se ještě nespojit s Visliriem, ale nakonec vůdce velí pokračovat. Opouštíme Sirill a objevujeme se v novém světě. Pár desítek sáhů za palisádou leží prostřílená mrtvolý civilizát. Elfové to zjevně myslí vážně. Cesta je zarostlá a neudržovaná, kolem se tyčí spálené trosky domů. Pokračujeme dál.

16:00 - Postupujeme po cestě. Situace je pořád stejná, bída a zmar. Lidí příliš nevidíme a i těch pár se nám zdá vyhýbá. V jedné vesničce nalézáme obývaný dům. Vůdce buší na dveře a ptá se kudy na Koblech. Prý to poznáme, nemůžeme to minout. Radši pokračujeme dál.

18:00 - Zakládáme tábor u jednoho opuštěného stavení. Jdu se podívat po stopách, nacházím starší koňské stopy a pár novějších, vlčích. Swen si bere Zemikosu do domu a něco tam řeší. Ten se směje a volá mě dovnitř. Tvrdí, že Swen má na spodní straně šourku jakousi vyrážku. Kážu mu sednout na stůl a roznožit. Pak se mu to snažím alespoň vyčistit a vysušit. Radím, aby chodil radši dole bez. Zemikosa pak ještě vaří jakýsi utřejch a hrozně u toho nadává. Přidávám se k němu a za chvilku už družině servíruji pelyňkový odvar. Po delší době zase držíme hlídky, ale nic se nestane. Večer přemýšlím o sirillských. Na první

pohled vypadají podobně jako elfové v říši, ale nemají v očích ten oheň a vášně. Ač žijí v horách, chybí jim rozhled.

09. předradostniny 1082 - 06:00 - Svítá, mlží.

Vyrážíme dál po cestě.

10:00 - Potkáváme dvojici lidí s vozíkem. Vypytáváme se na situaci. Nadávají na všechny okolo. Sirillští je nepustí přes hranice, karmoščí žoldáci a bořimské zbraně je zruinovaly, o Mardugu škoda mluvit, nikdo jim nepomůže. Nemoc řádí už skoro rok, pomalu ustupuje, oni sami prý nemocní nejsou. Vyznačuje se boláky v podpaždí a ve slabinách. Otec Margolius je svatý člověk, v kláštere v Trojhoří prý léčí nemocné jménem bohyně Aštalý. Matky. Vlků je prý kolem mnoho. Vládne tu vévoda Ornest. Soudě podle stavu jeho vévodství mu to moc nejde.

10:20 - Vesničané odcházejí. Dohadujeme si krytí. Vůdci máme říkat Ramon, Bolbuch je Otrusín, Zemikosa Hadíneec, Swen Hřib, Dwany Horác, Korman Kruřas a já Uzenáč. Vreda je zamklý, ale jeho tu asi moc lidí nezná. Všichni jsme žoldnéři z Kodgicku.

12:00 - Dorážíme na odbočku k severu. Vůdce tvrdí, že tím směrem leží Koblech. Opouštíme cestu z kamenů a poslední spojení s civilizací.

16:00 - Přší. Swen celý den sedí na koni bokem oděn v pancíři a sukni. Blížíme se k vesničce, kterou tvoří asi 5 domů u cesty. Z některých se kouří. U prvního sesedáme. Někde tu mají psy, protože slyšíme štěkání. Art odpovídá. Vůdce klepe na dveře. „Kdo je, nic nemáme, táhněte.“ Vůdce nabízí zlato a pak nás pouští dál. Vevnitř je muž, starší žena a dítě. Dostáváme tuřínovou kaši a taháme informace.

19:00 - Vůdce hraje žoldnéře a ptá se kde sehnat práci. Už tu žádná není, všechno si odnesli naši předchůdci. Koblech má kamenné hradby a vládne mu starosta. Morová rána začala v Kochale. Ptáme se na válku. Začala prý sporem o Jeseteří jezero. Mardugští zavraždili barona Filise Mokrého a jeho vyjednavače na Zimní večeři. U jezera jsou zlaté doly. Betarskému vévodovi ve válce padnul syn, ale má ještě jednoho. O těch, které pronásledujeme, neví nic.

22:00 - Jdeme spát v domě. Držíme hlídky.

10. předradostniny 1082 - 08:00 - Chudá snídaně, vůdce ještě žebrá o trochu mouky. Swenovo mužství už vypadá lépe.

10:00 - Stoupáme do hor. Cestou potkáváme vypálené domy a ruiny, ale jejich pár zbídačelých obyvatel se nám zdálky vyhne.

18:00 - V jedné ruině zakládáme tábor. Kolem je spousta vlčích stop a na Artovi je vidět, že jsou blízko. Zemikosa cosi plácá a pak mi dává jednu hlinu. Jdeme spát.

11. předradostniny 1082 - 8:00 - Budíček. Svítí slunce, z okolních lesů stoupá pára a všechno vypadá líp. Vyrážíme na cestu.

13:00 - Dorážíme k další vesnici. Nevypadá obydleně, ale z nejbližšího domu vyjde člověk a ptá se, co chceme. Jedeme na Koblech. Už jste ho minuli. Máte mor? Nemá. Jste v Nízkém Brodci, támhle je klášter. Co tu vlastně pohledáváte? Aha, máme nemocného, potřebuje vyléčit. Vyskrkujeme Swena alias Hřiba. Vy ale nejste místní. Ne, ale jdeme k otci. Půjde jenom Hřib. Vůdce významně kývne na Kormanu a ten slézá z koně a odchází nenápadně za roh. Hřib s mužem odchází. Usedáme do trávy a čekáme.

13:10 - Vracejí se. Hřib je prý prostopášník a svatý muž mu nemůže pomoci. Muž odchází a Swen vypráví, co zažil. Klášter má palisádu a obývá ho několik

žen a mužů. Margoliovi ukázal své postižení a ten ho rychle vyprovodil. Ale povolil návštěvu dvou zástupců s dary. Neviditelného Kormana nějak vytíhl a pravil, že podobné triky nemáme ani zkoušet.

13:20 - Rahem s Bolbuchem odcházejí. Sedíme v trávě.

13:40 - Po cestě přijíždí vůz naložený zásobami. Aštalá s vámi! Její pomoc Vás prováže! Pokračuje dál ke klásteru.

14:00 - Vůdce je zpět mezi námi. Vyjednal přenocování v klášteře a tak se sbíráme.

14:10 - Projíždíme otevřenou branou a ocitáme se na nádvoří. Uprostřed stojí vůz, ze kterého právě vykládají látky, prkna a jiné zboží. Vůdce nám šeptá, že otec prý bratra naposledy viděl před třemi lety. Nemají žádné spojení. Zemikosa vypadá zklamaneč. Z jedné z budov vychází Bolbuch se zralým mužem. Margolius, Vítejte přátelé z dalekého Malikornu, můžete zde strávit noc. Přivola muže jménem Grolek a pošle ho postarat se o naše koně. Kočí se opodál srdečně vítá s jakousi nalévačkou Bernešou. Vstupujeme do dvoupatrového domu. Jsou tu ještě stáje a další tři, menší, domy.

17:00 - Ubytují nás ve skromných pokojích. Po odpočinku scházíme k večeři. Strava je lepší než ve vesnici, ale s hobitů krmí se nedá srovnat. Sedíme u stolu s kočím, Margolius je v čele. Zjišťujeme, že tu obchod stále trochu funguje a za úplatu by snad bylo možné se dostat i do některého z měst. Bohyně sídlí v horách a chrání místní lid. O její moci mám ještě větší pochyby než o vévodově.

19:00 - Po večeři vycházím ven najít Grolka a zjistit další informace. Není po něm ani vidu ani slechu a tak si vybírám jednoho z místních sloužících. Sedám si s ním do koutku a soustředím se, jak mě to naučili v ústavu. Banda tu už vážně delší dobu nebyla, ale svatý muž se s kazatelem zná, jezdíval sem a jednali spolu. Řekne mi i jeho jméno - Melech Věřech. Nic čerstvějšího ale neví, jenom že situace je tu zlá.

19:20 - S chutí předávám kazatelovo jméno vůdci. Zemikosa odchází vyhledat Grolka.

19:40 - Zoltar se vrací. Grolek žije v mármici u klášterního hřbitůvku. Je ochoten poskytnout nějaké informace, ale požaduje 500 zlatých. Vůdce se zdá potěšen, že může opět podpořit místní ekonomiku a tak mu vyplácí dokonce 550. Grolek mluví. Jeho bratr údajně žil v osadě Moleč v jižní části Mardugu. Vládne zde vévoda Irlech Kravčín. Je to prý kruťas. Grolekův bratr po něm chtěl splatit jakýsi dluh a vévoda ho nechal upálit. Za války nepřišel na pomoc svému lennímu pánovi a místo toho se věnoval ušlechtilým zábavám, jako je vydírání, únosy a upalování svých bližních. Grolek odsud chce odejít, je teď díky našemu šlechtnému vůdci jeden z nejbohatších lidí v okolí a tak mu to snad vyjde.

22:00 - Jdeme spát na slavníky v klášterním přístěnku. Zítra vyrazíme do Molče navštívit pana vévodu. Ještě před spaním se ptám Zemikosi jak Grolka našel. Prý se poptal na dvoře. Ještě se mám hodně co učit.

12. předradostniny 1082 - 07:00 - Snídáme, Rahem se louží s Margoliem. Ten mu děkuje za jakýsi elfský dar. Hned po odjezdu se ho ptáme, co mu zase dal. Prý jednu dávku janterníkového dmu.

18:00 - Vracíme se stejnou cestou, jakou jsme před pár dny jeli na sever. Lidé se nám už tradičně vyhýbají, ale Rahemovi se přesto podaří rozdat pár zlatých za trochu jídla.

14. předradostniny 1082 - 17:00 - Po dvou

dních klidné jízdy dorážíme k hranici s Mardugem a narážíme na kamennou strážnici obývanou několika vojáky. Vůdce přichází s další pohádkou - jedeme ze Sirilla a míříme do Mardugu. Pouští nás, ale upozorňuje nás na jakousi dohodu o neválčení. Po nějaké stovce metrů dorážíme k podobné stavbě, tentokrát obsazené vojáky v barvách Mardugu. Kam? Brech. Odkud? Z Kamolu. Požaduje 12 zlatých, které mu vůdce samozřejmě vyplácí.

18:00 - Narážíme na dvojici venkovanů. Vůdce se snaží vyzvědět něco bližšího o Kravčínovi. Kdyby ve válce podpořil vévodu, tak by mardugští zvířezili. Situace je podobná jako v Betaru, všudypřítomná bída a beznaděj.

20:00 - Rozbíjíme tábor u cesty. Budu mít druhou hlídku se Swenem.

03:00 - Během hlídky slyšíme kolem chodit vlky. Příkládám dřevo a snad i díky tomu opět nezaútočí.

07:00 - Budíček. Stopují kolem tábora, Swen se kolem mě motá a dělá, že se v tom taky vyzná. Kdyby jich asi deset, vesměs dost velké kusy. Zarážející bylo, že někteří se občas postavili na zadní nohy. Před pár hodinami se sebrali a odešli směrem na východ. Přesvědčuji vůdce, abychom je pronásledovali.

08:30 - Stopují na zemi a družinici jedou za mnou. Les kolem nás stále houstne, až vůdce zavelí otočit se. Vracíme se stejnou cestou.

10:00 - Zpátky u tábořiště. Pokračujeme dále k jihu.

18:00 - Dorážíme k městu Beč. Je obehnané pětisáhovou kamennou hradbou. V otevřené bráně stojí strážní. „Kdo jste?“ „Míříme do Brechtu.“ „Co tu chcete?“ „Přespat.“ „Přespěte venku. Co chcete v Brechtu?“ Zoltar: „Pivo, kurvy.“ „Tak zoldáci? V čich službách?“ „V našich službách.“ „Co chcete v Brechtu?“ Rahem už je unaven a tak ukazuje zlato. V okénku se objeví ruka nějaké šarže. Kolik? 8 zlatých. Rahem platí. Vůdce zmizí. Tak, teď táhněte. Kolik chceš? 30 zlatých. Rahem sází jeden vedle druhého. Jeho měšec se v místních krajích stane legendou.

19:00 - Město vypadá nečekaně dobře, ačkoliv se nemůže rovnat ani s menšími osadami v říši, což se ale dalo čekat. Nacházíme hospodu U kančí hlavy a usedáme k večeři. Zeleninový vývar, kaše, prý buď i slepice. Rahem platí a jdeme na pokoj. Pak si nechá zavolat místního kupčíka a za úplatu z něj tahá informace. Víceméně potvrdí, co už víme, nikdo pořádně neví, jak válka začala, betarští obvinili místní, že chtějí obsadit Jeseteří jezero. Kravčín je zrádce, rád upaluje lidi. Jeho sídlo leží až na úpatí hor. Přivedl si bandu krollů z jihu. Místní vévoda se ho pokusil potrestat, ale nedostal se přes hradby jeho tvrze a tak vznikla patová situace. Pak nám kreslí mapu okolí kravčínova panství. V Beči sídlí i mardugský vévoda a Rahem ho hodlá ráno navštívit.

15. předradostniny 1082 - 08:00 - Budíček. Vůdce si vybírá doprovod. Zvolí mě a Vredu. Jdeme městem až ke kamenné tvrzi uprostřed. Bránu stráží pouze jeden voják. Za chvíli dorazí důstojník. Tomu se vůdce představuje jako Al-Rahem z Gwendarronu. Přivede kancléře.

08:15 - Dorazil člověk v lepších šatech, představuje se jako kancléř Veslich Krákora. Vyzývá nás k odložení zbraní a my tak zápětí činíme. Pak vstupujeme do hradu.

09:00 - V zasedací místnosti nás přijímá místní vévoda. Je to postarší muž s licousy. Vyšetřujeme loupež cenného zboží a máme informace, že zloděj projel Betarem

a je ve spojení s Kravčínem. Vévoda spustí tradiční zrádcovskou litani. Betařští obvinili Mardug, že chce obsadit Jeseteří jezero (upozornil je jeho dobrý přítel Věřech) a začali vypalovat místní vsi. Kravčín navrhoval vyjednávání a pak vyslance z Betaru povraždil. Když pak začaly boje, tak odmítnul poskytnout pomoc. Rahem nabízí spolupráci, ale vévoda nechce o melechově zradě nic slyšet. Nabídne nám pouze 25 000 zlatých za kravčínovu hlavu. Pan nás vypoklonkuje.

11:00 - Město opouštíme západní branou směrem na jih. Rozpršelo se a svět tak zase vypadá o něco depresivněji.

17:00 - Vůdce během dne od vesničanů kupuje předražené potraviny. Večer rozbíjíme tábor u cesty.

16. předradostniny 1082 - 07:00 - Očekávám vlčí útok a tak trávím bezesnou noc na stromě. Ráno slezu a cítím, že se do mě pustila horečka. Po ohledání zjistím, že mám zduřelé i krční uzliny. I swenovy příznaky se zhoršily a tak dělá, co může, abych nemoc zahnal, ale bude to trvat určitě ještě pár dní.

14:00 - Dorážíme k Modrému jezeru. Do kravčínovy tvrze je to ještě 30 mil. Podle místních rybářů si vévoda přivedl poloobry, vypadají jako nafouklá žába. Nosí strašné zbraně a je lepší se jim vyhnout.

15:00 - Objíždíme jezero po jeho jižní straně. Dorážíme do středu a zakládáme tábor na pláži. Vreda se od včerejšího dne pohybuje neviditelný a vůdce ho posílá na průzkum. Pořád prší.

18:00 - Vůdce káže přesun pod stromy. Zakládáme oheň a sbíráme dřevo.

21:00 - Vreda se vrací. Vesnice leží asi 13 mil západním směrem. Je to kamenná tvrz obehnaná vodním příkopem, jehož jednu stranu tvoří horská říčka. Dále ji chrání sedm sáhů vysoké zdi a v jihovýchodním rohu věž. Pod hradem je malá vesnice. Diskutujeme o dalším postupu.

21:30 - Vůdce velí, abychom zalezli ještě dále do lesa. Takže už podruhé uhasíme oheň, posbíráme se i s našimi oři a stěhujeme se.

23:00 - Jde se na kurč, vůdce rozděluje hlídky, ale na mou žádost jsme dnes se Swenem osvobozeni. Korman, Dwany a Rahem mizí.

17. předradostniny 1082 - 08:00 - Noc proběhla klidně, po vlčích ani stopy. Trošku mě to zklamalo. Na druhou stranu je mi dnes výrazně lépe. Včera nám vůdce předložil dva plány - jít s Kravčínem diskutovat nebo začít vypalovat okolí a vylákat ho ven. Oboje po průzkumu provedeném Kormanem a vůdcem. Všichni se přihlásili k druhé variantě. S tím, že starosta ještě navrhnul zřízení bezpečné základny.

08:30 - Všichni se začali sbírat. Koukám na ně nechápavě, podle plánu měl jít nejdrív na průzkum Korman. Jedeme dál cestou, 4 zjevní jezdcí a 8 koní.

10:00 - Pod námi se otevírá údolí přetnuté řekou. Uprostřed leží vesnička a nad ní tvrz obehnaná vodním příkopem, přesně jak pravil Jonas. Zastaví nás voják. Zoltar tvrdí, že nás poslal jakýsi Obur z Bořimska. Strážný vůdce zmateně, přesto nás pouští dál a běží napřed informovat nadřízené.

10:30 - Vesnici tvoří něco přes deset domů, zjevně nově zbudovaných. Následek vévodova útoku. Přichází k nám voják v drátěné košili. Stát, kam jdete? Zemikosa, který celou cestu usilovně přemýšlel, odpoví, že hledáme bájně trpasličí město Khazad-dûg. Tím jeho úžasná historka končí. Voják zjevně neví co s námi, až Bolbuch prohlásí, že jsme prospektoři. V tu chvíli voják kapituluje a

pošle nás do místní krčmy. Její jméno je U žitného snopu. Konečně zase jednu originální název po všech těch kančích ohonech a jeleních hlavách. Ještě se jednou optá, co kam tu chceme a odkud jsme. Pocházíme z Wenarenu. A nechceme tu nic, jenom krčmu, žrádlo, chlást a ženský.

10:40 - U hospody sesedáme z koní. Hostinský nám vychází v ústrety a ptá se, co si hosti budou přát. Sice tu podobný nával nepamatuje, ale pokusí se nám ve všem vyhovět. Prohlédnu si své tři přátele. Koně nám podomek odvede do ohrady a hostinský nás uvede do lokálu. Je ještě prázdný. Vreda je s námi v místnosti, ostatní zůstali venku. Usedáme ke stolu a Zoltar objednáva vařenou slepici a pečenou husu. Na oběd prý přijdou krollové. Zeman za ně platí, ale není to moc dobrý obchod. Přijdou a slintají. Nemají žádné stravovací návyky. Ale když pán platí. Čekáme a popijíme, zatímco nás obsluhuje paní hostinská.

11:30 - Přicházejí čtyři mohutní krollové. Slintají a dostávají misku sličty. Čekáme a popijíme.

12:30 - Když dožerou, tak zase odejdou. My máme slepici a pivo. Čekáme a popijíme.

13:00 - Husa ještě nedorazila, ale do dveří vstoupí dva vojáci a hned zamíří k nám. Co jste zač? Hadinec, prospektoři, Otrusin, Khazad-dûg. Zeptám se na cestu dál. Prý se dá dojet ještě do nějakých vesnic v údolích, ale dál na východ jsou už pak jenom nesjízdné hory. A pánovy by se nelíbilo, kdybychom tam jeli. Povolení nevydává, nikdo ostatně zatím ani nežádá. V horách jsou prý skřeti. Chvilku diskutujeme na téma sjízdnosti hor a pak se ho už jenom zeptám na jméno. Brožek, velitel místní posádky. Pak oba odchází informovat zemana. Čekáme a popijíme.

15:00 - Husa už voní na stole, tak slintáme, mlaskáme a popijíme skoro jako krollové. Ptám se hostinského, jestli by nám mohl připravit přespání v podkroví, které nám nabízel, ale Zemikosa mě okřikne, ať se do toho nepletu. Bolbuch chce odejít ven nějaké jídlo pro neviditelné, ale podle Zoltara by to bylo příliš nápadné.

16:00 - Zemikosa si jde odskočit. Po návratu potichu sděluje, že venku mluvil s vůdcem. Máme dál čekat. Pak u hostinského objednáva podkroví. Čekáme a popijíme.

17:00 - Přesouváme se do podkroví, kam vede jenom žebřík. Úžasně bezpečná základna. Jsou tu i všichni průzkumníci. Diskutujeme o dalším postupu. Situace se jeví tak, že zítra půjde naše čtyřka na audienci u zemana, kde se ho s pomocí magických triků pokusíme zajmout. V tvrzi jsou dvě zajímavé stavby - kravčínův dvoupatrový dům, kde nocují i vojáci a pak věž, která má jediné dveře vedoucí z ochozu, ale podle vůdce jsou jenom namalované.

18:30 - Hostinský nás volá na večeři. Požádám ho, aby ji donesl do pokoje, aby se mohli najíst i ostatní, ale zase mě okřiknou, prý se o sebe postarají sami. Zemikosa mi ještě řekne, ať držím hubu. Scházíme tedy dolů a večeříme masový vývar. Sedí tu dva vojáci. Po nějaké době přijdou jiní a vystřídají je. Zjevně nás chtějí mít pod dohledem. Zemikosa jednoho požádá, aby nám na zítرا dohodl schůzku se zemanem. Netváří se, že bychom měli moc velkou naději. Kuščeť je už unesen 40 dní a my mu nejsme o moc blíž než dříve. Naproti tomu se zamotáváme do místních záležitostí a rozdáváme peníze, což ve zdejších krajích znamená jediné - víc natažených rukou.

19:00 - Po jídle se vracíme zpátky a dál plánujeme. Po nějaké chvíli si uvědomíme, že hovoří jenom viditelní. U Vredy a Dwanyho se s mlčením tak nějak počítá, ale že by se nezval vůdce nebo Korman? Nakonec

ze Zemikosi vypadne, že odešli na průzkum skal nad hradem.

20:00 - Vůdce se vrátil a chystá se nám prozradit svůj plán. Mezitím ale povstane Bolbuch a prohlásí, že Kravčina přesvědčí. Nechápu přesně, o čem ho chce přesvědčit, ale budí. Do tvrze půjde sám, chce se vyhnout komplikacím. Takže v zásadě další den ztracený průzkumem a popíjením v hospodě.

18. předradostniny 1082 - 07:30 - Budiček. Vůdce celou noc dumal a nyní nás seznamuje s výsledky svého snažení. Sbalíme se, sebereme koně a pojedeme směrem k tvrzi až na konec vesnice. Tam Bolbuch sestoupí a půjde na audienci. My ostatní budeme čekat. Pouze Rahem půjde dál jistit cestu a kočka se pokusí dostat na ochoz.

08:00 - Snídáme. Dwany chce, abych mu něco donesl, ale odbudo ho, že to vůdce zakázal.

08:30 - Sedíme v trávě a čekáme. Bolbuch stoupá k hradu, most je našťástí spuštěný.

09:00 - Trpaslík se vrací. Uleví se nám, ale výsledek vyjednávání nám zase rychle zkazí náladu. Zeman neví nic. Od války nikoho neviděl a s Věšechem má nevyřízené účty. Tvrdí o něm, že je vědec. Vévoda je blbec a Kravčín si z něj moc nedělá. O neviditelných průzkumnících věděl, zmínil otevírající se dveře. Tak zmizela naše poslední stopa. Nikdo náhle neví co dělat. Útočit na tvrz bez velké šance na nějaký užitek nikoho neláká. Nakonec se rozhodneme alespoň prohledat zakázané údolí a pokusit se tak donutit vévodu k jakési protiakci, pokud by byl přece jenom do únosu zatážen.

09:30 - Nejdříve se ale vracíme k hospodě. Hostinský má radost, že jsme zpátky, prý jsme zapomněli zaplatit. Zoltar se obrací na vůdce a neuvědomuje si, že není vidět. Řeším trapnou situaci a platím 14 zlatých. Ptáme se ještě jednou na Filka. Nic neví. Bolbuch mu nabízí 500 zlatých za jakoukoliv informaci.

10:00 - Pokračujeme cestou na sever. Po levé straně hradby tvrze, po pravé řeka. Jsme sledováni, ale nikdo nevystřelí. Stoupáme a kolem rostou hradby hor.

10:30 - Vjíždíme do malebného údolí. Zjevně se mu vyhnulo nejen nedávné obléhání, ale i hrůzy války.

20:00 - Celé odpoledne pokračujeme na severozápad. Projedeme několik vesnic. Vesničané jsou tu mnohem přátelštější, všichni nás považují za zemanovy muže. Všude se vypyťáváme na únosce, ale nikdo nic neví. Rozhazujeme peníze, kupujeme i čerstvé jídlo. Nakonec dojedeme skoro nakonec údolí. Ze tří stran nás obklopují skály. Vzdáváme to, sesedáme a připravujeme ležení. Vůdce rozděljuje hlídky. Chce vyrazit co nejdřív, ale řeknu mu, že se potřebuju pořádně vyspat. Pořád ještě nejsem úplně zdrav. Uvolní mě i Swena z hlídky.

19. předradostniny 1082 - 05:00 - Vstáváme. Počasí je slunečné a svět vypadá mnohem líp. Jenom netušíme co dělat. Obracíme se a jedeme zpět. Už se ani moc neptáme.

07:00 - Na cestě je mezi tvrzí a řekou zbudována barikáda. Je obsazena Brožkem, dvěma krolly a čtyřmi lidmi. Mávají na nás. Korman se objeví na svém koni, ale nikdo tomu nevěnuje pozornost. Pokračujeme dál. Zastavíme před nimi a Zemikosa se ujímá vyjednávání. Tvrdí, že jsme nic neprovedli, jenom jsme se projeli sem a tam. Budeme pokutováni. 100 zlatých. Uleví se nám. Tohle nám jde nejlíp. Po chvíli Bolbuchova smlouvání se částka snižuje na 20 zlatých. Platím. Kroll uvolní cestu a my projíždíme. Zamíříme ještě k hospodě.

07:10 - Tentokrát nás hostinský nevidí rád. Určitě slyšel, co se stalo. Přesto nám slíbí oběd a usadí nás.

08:00 - Stále čekáme na jídlo, když do místnosti vtrhne šestice krollů spolu s Brožkem. V tlapách nesou kolekci kladiv. Brožek nás dost nasraně vyzve, abychom vypadli, a začne počítat do deseti. Jedna, dva: Vůdce mlčí a všichni stojí. Tři, čtyři: Sbíráme se a odcháázím ven. Pět, šest: Ostatní mě následují. Sedm, osm: nasedáme na koně. Devět, deset: potupně odjíždíme.

08:30 - Zastavujeme se v místě, odkud jsme prvně spatřili údolí. Kormanova kočka prý zůstala v zradu. Nikdo nás neprónásleduje. Most je zvednutý a krollové hlídají ve vsi. Odjíždíme zpátky kolem jezera. Ještě se vypyťáváme rybářů. Nikdo nic neví.

23. předradostniny 1082 - 14:00 - Poslední čtyři dny jsme strávili na koních. Na sever kolem Beče. Kromě Dwanyho jsou všichni vidět. Toho si vůdce nechává jako tajnou kartu. Vůdce s Vredou prý přejdou hranici elfího království a pokusí se spojit s Visliriem. My ostatní zajedeme do Etrychu promluvit s vévodou. Vůdce je zjevně zmatený. Nemá žádnou stopu a tak neví za čím jít. Jako pes bez pána. Je nervózní. V noci nemůže spát a ve dne v sedle klímá. S nikým se nebaví, a když někdo něco řekne, tak ho okřikne. Zvlášť na mě si zasedl. Už ani mému umění nevěří. Když jsem mu řekl, že už je nám lépe, tak nechal Swena svléknout a ohledal ho. Na mě to našťástí nezkoušel. A když jsem z dlouhé chvíle řekl, že by Kuščeji klidně mohl být na jednom ze souostroví, tak mě ho poslal prohledat. Přijíždíme k hranicím, mardugští nás pustí ven, ale betarští požadují sedm zlatých. Platíme a pokračujeme dál.

16:00 - Proti nám jede jezdec. A jako zázrakem ho poznáváme. Je to pan Hlinec z družiny Isleda Visliria. Nosí drátěnou košili a široký meč. Předává nám vzkaz. Z Nurnu dorazil vrchní vyšetřovatel Rách. Leží spolu s částí isledovy bandy na křižovatce této cesty a transkontinentální stolostrády a má pro nás nové informace. Vůdce pookřál. Už má zase stopu. Hlinec se k nám přidává a pokračujeme dál.

18:00 - Zakládáme další ležení. Pan Hlinec se nabízí na hlídku a vůdce přijímá.

24. předradostniny 1082 - 08:00 - Ráno vyrazíme na další cestu.

17:00 - V dálce už vidíme stolovou cestu. A na křižovatce několik lidí, kteří radostně vyskočí, jakmile nás spatří. Je tu hobit Rách v šedých, ošoupaných šatech a hučce. Pak dva lidi, jeden zrzavý a kníratý, druhý s plnovousem. Oba mají široké meče a koženice. Dále jakýsi třicetiletý hobit s velkými báglem. S Isledem dorazil pouze Malý Šutek. Jeden z lidí nás zastavuje. Sesedáme a přátelsky se vítáme. Pak Rách začne mluvit. Pánově, rádi Vás vidíme. Udělali jste nějaký rozruch nebo někoho zabili? Ne. Dobře, tak pojďte. Všechno je jinak. Podle jakýchsi dalších výsledků zjistil, že Karfolius nás navedl na falešnou stopu. Byl dodatečně vyslechnut za použití nových operačních metod. Můčeničko. Pak změnil výpověď. Nechal se schválně zajmout, aby nás navedl na falešnou stopu. Grolek byl dopředu připraven, aby pátrače směřoval na jih. Je to pomatenec a lidožrout, požívá ty, kteří v kláštere zemřou. Možná si tím šetří práci. Jejich skutečná základna leží ve městě Moroch severně od Betaru na pláních. Prý tam bohové vyhlili všechnu špinu světa. Čekají nás velké věci. Posílá hobita, jmenuje se Bohdan Hryzec, pro věci. Ukazuje nám mapu. Tohle z něj prý vymátlili.

17:30 - Vůdce vypadá spokojeně. Prý se prokázalo, že není třeba vše řešit násilím. Prošli jsme

testem. Podle mě nám ten test zadal sám Kazatel. A my prošli dokonale. Nevyřešili jsme vůbec nic a celou cestu šli přesně tak, jak nám to naplánoval. Už od chvíle, kdy nás poslal pro svou ztracenou knihu. Prokázalo se, že když chceš dostat někoho chytřejšího, než jsi sám, tak nesmíš vždycky volit tu nejjednodušší cestu, protože tu má určitě ošetřenou.

18:00 - Rách pokračuje. Domnívá se, že máme silného protivníka. Kazatel byl opravdu profesorem v Karnolu, kde získával informace a plánoval celou akci. Zbohatnul během války, kterou pravděpodobně vyvolal mezi dvěma neutrálními státy, a pak s pomocí přátel kořistil na obou stranách. Operovali převážně v Betaru a do Morochu se vraceli jako do své základny. Kazatel s nimi vždycky nebyl, ale všechno plánoval. Moroch je svobodné město, bez hranic i hradeb. Kdo se přistěhuje a stihne své bydliště ohradit hradbou, ten zde může přebývat. Žijí na základě smluv a dohod. Divoké vztahy. Podle Zemikosi to tam bude vypadat jinak zblízka než z dálky. Nejvyšším šéfem je tam jakýsi Tardasej. Mají tam také stolíní část s obětním stromem pod popravištěm a určité překrásnou vyhlídku pod hřbitovem. A nelze opomenout otrokářské ohrady a tržiště, kde prý kazatel často zpeněžoval svojí dřinu. Naším cílem je obydli Kozy Slince na ostrůvku uprostřed řeky. Boříme tam prý nesnáši od roku 1063, kdy proběhla bitva u Záluk. Rozdělujeme hlídky, budu mít tu první s Bolbuchem.

25. předradostniny 1082 - 08:00 - Další klidná noc. Vyrážíme. Cestou do Morochu budeme muset překročit hory. Problème menší diskuse o osudu našich koní a nakonec Rách rozhodne, že je prodáme v Koblechu. Seznamujeme se s našimi novými přáteli. Zrzek si říká Hudlec Řihák. Slouží v pluku Fardaše Dulce. A vouseč je člen Královské gardy. Cestou si prohlížím i Rácha. Zjevně toho na poníkovi moc nenajezdil, necítí se příliš komfortně. Má šedé šaty, plášť a hučku, za pasem zahnutou dýku a na rukách několik prstenů.

15:00 - Blížíme se k městu. Kamenné hradby, stráž. Zastavujeme vpovzdálí, Rách s Visliriem a oběma vojáky se vydávají vyjednávat. Rahema nepozvou, protože se tváří poněkud rozladěně. U brány naši vyjednaváci odkládají svršky a máchají rukama. Pak se vrátí, že si máme sebrat věci a odevzdat koně. Všichni tak činí bez řečí, kromě Vredy, který se pokouší zajistit pro nás podíl na zisku z prodeje, ale je rázně odbyt Kačecem.

21:00 - Celé odpoledne prosedíme. Nakonec se přesuneme dál od města a založíme tábor. Rách předává vůdci nějaké peníze. Ještě prý zakoupil jídlo, ale to bude připravené až ráno. Další prolenošený den na tomhle podivném pronásledování. Zemikosa chodí po okolí, kouká po zemi a pořád si opakuje, že se tu s něčím musí seznámit.

26. předradostniny 1082 - 08:00 - I ráno si přivstál a prochází se. Zastaví ho Vislirius a něco si povídají. Čekáme.

10:00 - Konečně dovezou jídlo na týden pro každého z nás. Vyrážíme pěším pochodem k severu.

13:00 - Blížíme se k velké řece. Stáčíme se podél proudu na severovýchod. Oblast je ještě méně obydlená. Stoupáme do hor.

17:00 - Řeka už teče hluboko pod námi, ale cesta jí víceméně kopíruje. Zjevně je částečně udržovaná. Zakládáme tábor. Rách má dost, není zvyklý ani chodit, nabízím mu pomoc, kterou přijímá. I Vislirius je prý schopen poskytnout podobné služby.

27. předradostniny 1082 - 13:00 - Dorážíme k hranici střežené několika betarskými a bez problémů ji

překračujeme. Je parno, cesta vede nahoru, dolů, nejrůzněji se klikatí a kroutí. Pod námi stále burácí řeka.

17:00 - Další tábor. Jdu se projít se Zemikosou a osvěžuji si znalosti z ústavu. Kolem jsou starší stopy menších zvířat a několika humanoidů. Přítel se zatím věnuje spíše místní flóře. Našel nějakou světélkující plíseň a jal se jí hned seškrabovat do neskutečně špinavého váčku. Já jsem mezitím v dálce zahlédl smru, zkušeně se k ní připlížil a jedním, neskutečným zásahem ji skolil. Osvěžili jsme si tak poněkud chudou koblešskou dietu.

28. předradostniny 1082 - 08:00 - Opět slunný den. Cestujeme dál horami, kolem není ani živáčka. Pěšina se místy zuží tak, že musíme jít v zástupu. Vepředu šlape na ráchovo přání Isled Vislirius, pak naši bijci Dwany, Bolbuch, Korman, Rahem, Swen, Vreda. Za ním šlape Řihák, Rách s Hryzcem, Kačec a Šutek. A konečně já a Zemikosa, který spolu s panem Hlincem jistí zadek.

14:00:00 - Jedním takovým místem procházíme kolem pole. Nad námi asi padesátí sáhový prudký svah, dale v hloubce čtyřiceti sáhů burácí řeka. Šlapáme jak prasata na porážku. A feznická sekýra přijde vzápětí v podobě dvou kamenů velkých jako koňská hlava. Jeden se valí na Vredu, druhý na Rácha. Oba našťástí uskakují.

14:00:10 - Další kameny míří na Dwanyho a oba vojáky. I ty ale míjí. Taháme luky a meče. Rách křičí na Isleda, aby se pohnul, tedy nemůžeme zůstat. Vreda mizí a objevuje se až za panem Hlincem. Isled konečně uvolňuje zátku a tak se kolona pomalu dává do pohybu. Kus před námi se cesta rozšiřuje a už vidíme, že ji blokuje pětice skřetů.

14:00:20 - I tentokrát se snaží trefit Dwanyho, se stejným úspěchem, ale místo vojáků si vybírají Kormanu a Hryzce. Čaroděj se snadno vyhýbá, ale hobit s těžkou tornou na zádech dostává zásah. Zázrakem není sražen dolů. Bolbuch, Dwany a Vislirius se konečně mohou rozvinout a běží na zteč. Skřetů je už sedm a za nimi dokonce poloobr. 14:00:30 - Vislirius si vyměňuje rány s jedním ze skřetů, Dwany s Bolbuchem s těmi svými skoncují rychle. Rahem sestřeluje jednoho z házečů a rychle usakuje kameny od dalšího. Šutek se ho snaží napodobit s jediným rozdílem. Jeho skřet nepadá. Vreda šáhnul na Zemikosu a ten mizí.

14:00:40 - K Isledovi se přidává Kačec a společně skřeta doráží. Vlevo do boje zapojuje i Korman. Dwany sundává dalšího. Napravo od něj Bolbuch s Řihákem likvidují posledního, který stojí mezi nimi a obrem. Ten se na ně vrhá. Rách, který doteď všechno zpovzdálí sledoval, natáhne ruku a do zrůdy vyšle černý blesk. Z té se jenom zakouří. Na svahu nad námi se objevuje shrbený skřet s holí.

14:00:50 - Tentokrát Kačec pomáhá Kormanovi a společně bodují. Proti Dwanymu stojí dva a tentokrát ho zraňují. Bolbuch s Řihákem rubou obra. Jejich zásahy ještě ustojí, ale Rách ho doráží další bleskonádou. Rahem střílí do šamana, ale míjí. Ten mizí a objevuje se až v zradu mezi Šutkem a Hlincem.

14:01:00 - Dwany pokračuje v čistce, stejně jako Řihák a Swen. Korman s Kačecem tentokrát jenom zraňuje. Zemi se objevuje za šamanem, bohužel zrovna v cestě rahemovy hvězdice a kudly, které se mu zarývají do zad. Nevyšmá si toho a spolu s Hlincem a Vredou rubou skřeta.

14:01:10 - Poslední dva skřeti těžce zraňují Swena. Vzápětí je chlapci doráží. I v zradu už je klid,

Zemikosa s Hlincem a Vredou šamana poslali za zbytkem kmene.

14:10 - Scházíme se na plácku. Kolem leží asi dvě desítky skřetů a jeden polobor. Válečníci si začínají s mojí a visliriovou pomocí léčit rány a ostatní obírají mrtvé. Kus dál po cestě je tábořiště s několika stany. Korman dostává starcovu hůl. Přidává ji k dalším třem. Rách požaduje část nalezeného zlata pro zbytek osazenstva a Rahem mu předává sedm patnáctin. Po hodině usilovného léčení a přepočítávání se vydáváme na další pouť.

15:10 - Pořád stoupáme. Řeka je stále nedaleko, ale čím dál hlouběji pod námi. Rách pořád říká, ještě tenhle kopec, tuhle zatáčku, ale je vidět že má sám dost. V jednu chvíli prohlásí, že mám jít dopředu, když mám toho psa. Podívám se na vůdce, a když pokývne, tak plním rozkaz. Mám radost. Poslední dobou už jsem moc nezvládal šlapat. Zemikosa mě každou chvíli zezadu kopal. Kromě oblečení, které je na zdejší parna příliš teplé, nesu zbraně a velkou tornu s jídlem pro sebe a psa, lahviemi oleje a podobným harampádím.

17:00 - Brzy budeme na vrcholu. Náš postup se notně zpomalil. Ostatním to zdá se příliš nevdí, ale Rách zuří. Na druhou stranu nechce přiznat, že uделal chybu a tak alespoň vyzývá mé přátele, aby mi ten batoh vzali. Nikomu se nechce a tak se vlečeme dál.

19:00 - Konečně na vrcholu. Nádherný rozhled. Řeka zurčí daleko pod námi. Usedáme do trávy a rozbíjíme tábor.

29. předradostniny 1082 - 08:00 - Budiček, snídaně a vyrážíme. Zdá se, že dnes bude stejně parno jako včera, ale už nebudeme muset tolik stoupat. Rách si uделal z jakéhosi klacku hůlku a kulhá. Jdu opět vpředu, ale tentokrát se tláhneme ještě pomaleji. Uprosil jsem Kormanu, aby mi něco schoval do svého kouzelného pytle.

19:00 - Vyšetřovatele už spíš nesou. Konečně docházíme na konec náhorní plošiny. Zítra budeme sestupovat.

30. předradostniny 1082 - 08:00 - Hned po probuzení si Rách bere Rahema, Bolbucha a Visliria stranou. Po krátké diskusi nám oznamují své rozhodnutí. Vyšetřovatel už není schopen udržet tempo a tak se rozdělíme. Naše družina půjde napřed a do Morochu dorazí asi tři až pět dnů před nimi. Stejně bychom tam prý nemohli nakráčet společně. Ještě nám upřesní pár informací o Morochu a okolí. Koza Slinec je otrokář stejně jako většina zdejších obyvatel. Na sever pak leží nějaké vesnice, doly a plantáže, kde otroky využívají. Vzhledem k tomu, že otroky se stávají zase především místní a neexistuje centrální vláda, tu musí vládnout šílený chaos. V Morochu už je řeka splavná a je tam i pár hospod. Nejsilnější je Pačeslav Tardasej. Když někdo dělá problémy, tak je vyřeší silou. Mají tam taky nějakou díru, kde se konají zápasy. Máme jim nechat vzkaz na kmeni obětinného stoliního stromu. Rahemovi se to nelíbí a tak dohádají ještě další umístění pod jedním z mostů přes řeku. Máme se vydávat za obchodníky s otroky, kůžemi a drahokamy. Stejně budeme podezřelí, pač prý nejsme dost divoký. Zná ještě jedno jméno. Ochoř Rez. Fungoval prý jako spojka mezi Slincem a Rouhačem. Pak se rozvine debata o janternech. Prý rostou v Karnolu, Bořimsku, Gwendarronu a Kadamu.

08:30 - Balíme a Rách si ještě jednou zavolá Rahema. Z ozdobje kazety na flakony vytáhne patnáct lahviček. Jsou to prý bojové a léčivé lektvary, něco ochromovacích jedů a pak jeden co činí člověka neodolatelným. Vůdce je rozděluje, já dostanu jenom tři

potřené šípy. Vreda nic. Děkujeme a vydáváme se na cestu.

17:00 - Celý den sestupujeme po klikatých horských cestíčkách. Pak založíme ležení a já hledám stopy. Pár dní před námi tudy putovalo 15 lidí, většinou bosých.

01. poradostniny 1082 - 08:00 - Budiček, další krásný pochod před námi.

11:00:00 - Postupujeme chvilku nahoru, chvilku dolů, řeka je několik desítek sáhů pod námi. Bolbuch vpředu, pak Dwany, Korman, Rahem, Jonas, já, Zoltar a Swen. Zase jedno takové místo, svah dole, skála nahoře, úzký profil. Kus před námi je menší plácek ukončený strží, přes kterou vede můstek. Náhle nám zmizí půda pod nohama. Všichni kromě Bolbucha a Swena sjždíme dolů v lavině bláta a kamení. Vredu jeden udeří do hlavy a on okamžitě ztrácí vědomí. Zastavujeme po dvou desítkách metrů na břehu řeky. V tu samou chvíli z křoví za mostem vykouklí čtyři sveřepě vypadající lidé s luky.

11:00:10 - Bolbuch dostává od dvou z nich čtyři šípy. Padá k zemi. A další čtyři směřují na Kormanu, který se právě hrabe z bláta. Dopadá stejně. Za divochy se objevují další. Jeden s mohutným kostěným lukem a další tři s kostěnými palicemi. Swen se nad námi brodí k trpaslíkovi. Zemikosa mizí a objevuje se u něj.

11:00:20 - Snažím se Kormanovi vysát jed. Šípy, které na nás letí, se zastaví o jakousi bariéru asi deset sáhů od nás. Nahoře to ale nefunguje, našťastí Swen i Zoltar tentokrát uhýbají. Ukázal se ještě jeden nepřítel. Postarší plešoun s velkou náušnicí máchá šavlí.

11:00:30 - Swen tentokrát neuhnul a je na zemi. Zemikosa vyběhá do boje. Doběhne až k můstku. Já tahám Kormanovi šípy z těla.

11:00:40 - Rahem vytáhnul luk a opětuje palbu. Křičí nahoru, abychom se stáhli a Zemikosa tak rád činí. Dostane pár šípů do zad.

11:00:50 - Dwany se přidal k vůdci a sestřelil prvního nepřitele. Zoltar se Swenem sjždějí bahnem k nám a všechny šípy se odrazí od ochrany. Pouze Bolbuch se snaží brodit blátem zpátky. Divoši mlátí kyji do mostu, zjevně přecházejí do obrany.

11:01:00 - Další dva střelci jsou neutralizováni.

11:01:10 - I poslední z původní čtveřice dostřel. Korman je už na rozdíl od Jonase opět na nohou. Most padá a přeživší čtveřice se stahuje.

11:01:20 - Všichni společně se brodíme blátem nahoru.

11:02:00 - Formujeme se na plácku. Na moji prosbu se kdosi uráčil vytáhnout Jonase. Před námi strž, ve které teče potok, na druhé straně bezpečně za hranicí dostřelu vyčkávají 4 divoši.

11:02:10 - Korman přesouvá Dwanyho na druhou stranu.

11:02:20 - Pak Swena.

11:02:30 - Taky Bolbucha a naši nepřátelé vyběhají do boje.

11:02:40 - Linie se sráží, ale ta naše je mnohem silnější zvlášť, když se na druhé straně objeví Zemikosa. S vůdcem poskytujeme střeleckou podporu.

11:02:50 - Poslední divoši padají k zemi, dva jsou dokonce omráčeni. Zdá se, že oba byli velitelé nepřátel. Dělíme skromnou kořist, kostěný luk je na mě moc dlouhý a tak ho dostává Swen.

11:10:00 - Natahujeme lanový most. Vreda se konečně probírá.

11:30:00 - Pořád pracujeme, když Bolbuch

zařve na poplach. Něco se k nám blíží po cestě. Staví linii.

12:00 - Nic se neděje a tak se vracíme k práci a brzo přecházíme na druhou stranu.

12:10 - Za zatáčkou, schovaní skálou, postávají čtyři dvojice otroků. Jsou spojeni dřevěnou vidlicí kolem krku. Čtyři muži, dvě ženy, dvě děti. Podle Bolbucha byla lavina určité past. Zajatci se probírají. Jeden z nich zjevně rozumí obecně řeči. Neprozřetelně nazývá starostu trpasličím prasetem a dostává kopanec. Potom nám nabízí otroky, když ho necháme jít. Zjevně příliš nechápe situaci. Pak začne výslech notně prokládaný dalšími kopanci. Jmenuje se Omrech Čenich. Filka Rouhače zná, je mu asi 40 let. Občas ho viděl v Morochu. Taky pracoval pro Kozu. To je otrokář a ostrý chlap. Na sever od Morochu už příliš stolinů nežije, spíše lidé. S kazatelem se nestýkal. Říká se mu tu Strýc. Snaží se být s každým zadobře. Přicházel a odcházel, jednou za rok, někdy za dva. Slincovo sídlo má palisádu z prken a slámu na střeše. A stolinům velí nějaký Ivhar Drozec. Čenich má v Morochu dům, ženu Močenu a 4 sluhy. Jeden z nich je skřet jménem Hnat. Dům nám popisuje, leží v severovýchodní části Morochu. Má jedno okno na každé straně, ohradu a doškovou střechu. Řekl bych, že takový popis bude platit na devadesát procent tamních budov. Tardasejovi je prý asi padesát let a má stejně tolik mužů. Zdá se, že se ho nejenom bojí, ale také si ho váží.

13:00 - Dnes už nikam nepůjdeme. Vůdce, po tom co se opravdu ukázal v boji s otrokáři a skoro sám pobil nepřátelské střelce, upadá do jakési letargie. Asi se mu často nestává, že by zabíel během pár okamžiků čtyři lidi. Zemikosa se ujímá vedení a představuje se Čenichovy jako Hadinec. Dohaduje s ním, že společně dovedeme otroky do města a prodáme je. Moc tomu asi nevěří, ale vzhledem k tomu, že je stále svázaný, tak kývne na cokoliv.

15:00 - Jdeme se Zemikosou na průzkum.

Stoupáme až na vrchol kopce. Zoltar celou cestu pátrá po choroších. Pár jich najdeme a sestřelím i jednoho opeřence.

17:00 - Vaříme opeřence a odpočíváme.

19:00 - Po večeri jdou spát.

02. 07. 1082 - 00:30 - Probudí se jedno dítě a křičí.

01:00 - Konečně přestalo a tak zase usínáme.

07:00 - Budiček, meditace, snídaně, léčení a vyrážíme.

12:00 - Přestávka. Jdeme na průzkum a nacházíme další houby.

17:00 - Konec pochodu. Podle Čenicha už pozitivně dorazíme k prvním rybníkům. Kdosi navrhne zapojit je do obchodu. To Čenicha kupodivu zarazí. Prý si tu přece nemůžeme dělat, co chceme. Přece jenom nejde každého zotročit, platí tu jakási pravidla a na jejich dodržování dohlíží Tardasej. Otroci se rekrutují z divochů na východě. Nezřídka je prodávají sami náčelníci tamních kmenů.

03. poradostniny. 1082 - 07:00 - Dnes vystoupáme a pak už půjdeme po rovině. Půda je podmačená a jsou tu mračna komárů a moskytů. Kupodivu na mě nejdu. Zemikosa si mě bere z doslechu zajatců a zasvěčuje do svého plánu. Umí prý vzývat nějaké sféry, aby mu pomohli. Ale potřebuje na to obětovat člověka. Čím silnější, tím lepší. Čenicha i Chemroše by prý už dávno zabil, ale čeká, až se uzdraví. Jde to pomalu. A zítra už budeme u těch rybníků a tam už by s námi být neměli. Mám jim pomoci a to je pak podřízne. Prý mi za to něco dá.

19:00 - Tábor. Chci to mít za sebou a tak říkám, že jdeme na to. Všichni se na mě podívají. Kouknu

na Zemikosu, no, jdeme je vyléčit. Zoltar zvedá Čenicha a káže Swenovi, aby vzal Chemroše. Nechce se jim, ale snažíme se je uklidnit. Jonas chce jít s námi. Odvádíme je do lesa. Usadíme je u stromu. Vypadají odevzdaně. Po tom co je začnu léčit, tak se jim zjevně uleví. Ale já už pozoruju Zemikosu, který stojí za nimi a nasazuje si podivnou, ženskou masku. Do jedné ruky bere jakýsi křišťál, do druhé hadovitou, zubatou dyku. Když od nich odstoupím, tak ji vrazí do Čenicha a hned poté i do Chemroše. Nezabíjí je, jenom jim otevírá hrozně rány. Astron svítí a maska v jeho září a cákancích krve vypadá hrůzostrašně.

19:00:10 - Zvracím u stromu. Vreda utekl a křičel, že to je moc, černá magie a podobně. Jenom Swen se na to klidně koukal tvrdíc, že už to viděl.

20:00 - Sedíme u ohně. Je stísnně ticho, přerušované dvojhlasým křikem, který postupně přejde na chrapot a pokračuje až po jemné kňučení. Když i to po notné době utichne, vrátí se zakřvácený theurg. Vypadá spokojeně. Hned usedá na zem a vytahuje kahan a baňky. Cosi vaří, ale zjevně se mu nedaří. Nadává. Pak jde k vodě a myje se. Další pokus už vyjde a tak mě a Swenovi předává po lahvičce. Necítím se u toho moc dobře, zdá se mi jako by byla plná čenichovy krve.

04. poradostniny 1082 - 07:00 - Budiček. Rahem je stále duchem nepřítomen. Trasa dalšího pochodu vede travnatými pláněmi, takže se šlape mnohem lépe. Cestou narazíme na pár rybníků, ale nejví touhu se s námi seznámit a tak je mjíjme. Otroci šlapou jako hodiny.

05. poradostniny 1082 - 07:00 - Dnes dorazíme do Morochu. Všichni jsou natěšení na tu spoustu milých lidí, které tam potkáme a na zážitky, které nás tam dozajista čekají.

16:00 - Už vidíme první budovy. Postupujeme po východní straně řeky. V ústrety nám vyběhá několik obyvatel a zvědavě nás pozorují.

16:10 - Zvědavců znatelně přibýlo. Postupně nás obkloolí a jdou s námi. Muži se zajímají o otroky, ženy o naše statné bojovnický a děti o Dwanyho, Jonase a mě. Zřejmě po dlouhém pochodu vypadáme vyhláde a tak nám házejí rozličnou zeleninu. Znervózňuje mě, že tady zřejmě hobitům říkájí mrňavec. V davu jsou i stoliní. Vystoupěle zuby, rozplácené nosy. Jeden z nich nám navrhne obchod, ale Zemikosa ho odbývá. Řeka v těchto místech vytvořila ostrov, na kterém leží dům Kozy Slince. Je pár desítek sáhů od nás. Má kolovou hradbu a věžičku. Pokračujeme na sever.

16:30 - Před námi na kopečku stojí velký dům za velkou palisádou. Sídlo Tardaseje, vládce Morochu a okolí. Zřejmě není náhodou, že dům ovládá jediný můstek přes řeku. Kdosi nám nabízí 60 zlatek za muže a 30 za ženu. Jsme od Čenicha, ten bude prodávat. Pak z domu vyjde několik ozbrojenců a muž s bičem. Zastaví nás a ptá se, kdo jsme. Tvrdíme, že Čenich zůstal v divočině, organizuje velkou akci a nás poslal napřed, ale muž nevypadá přesvědčeně. Otroci budou odvedeni do obecní ohrady a my si máme dělat, co chceme. Zoltar se ještě zbytečně ptá na čenichův dům.

16:50 - Bez otroků se postupuje lépe. I zvědavců ubýlo. Zástavba je tu hustší, ale architektura stále stejná. Nízke budovy a palisáda nebo aspoň plot. Všude slepice, prasata a spousty ubohých psů. Cesta vede kolem krčmy U tří voců, kde nám jeden chlap nabízí ubytování. Odmítáme, my budeme nocovat u Močeny. Dorážíme k zavřeně bráně. Zoltar buší. Kdo jste? Posílá nás Čenich, přivezli jsme otroky, on dorazí do deseti dnů s dalšími

čtyřmi tucty. Nechápatý výraz. No, čtyřicet. Po chvíli se otevře brána a stojí v ní několik mužů a postarší, zpustlá vdova Močena. Opakujeme historiku a dodáváme, že se tu máme ubytovat. Všichni? Tohle to se nesmí. A tohle taky ne. Neubytováváme. Běžte si kvartýrovat do nálevny. Na naše otroky se zajde podívat. Hizda Macháně všechny odkoupí. A my máme jít, kam chceme, než se vrátí Čenich a vyplatí nás. Nezapůsobí ani theurgův proslulý šarm. Brána se zavírá a my se obracíme čelem vzad. Vracíme se ke Třem vočím a Bolbuch vyjadřuje nesouhlas s postupem našeho zastupujícího vůdce a pochybnosti o jeho schopnostech.

17:20 - Zpět u krčmy. „Už jste se vrátili co?“ Zemikosa sjednává ubytování. Tři voči tvoří dvě budovy, jedna hostinská, kde je výčep a obydli majitelů a stodola, kde jsou chlévy a v patře útulná noclehárna. Dovnitř se leze po žebříku. A má dokonce zámek, od kterého dostáváme klíč. Hostinský se jmenuje Alek Chrst. Seznamujeme se i s jeho skřetím sluhou. Inu, jiný kraj, jiný mrav. Nacpe nám slavníky, když jsme takový vzácní hosté

17:40 - Vcházíme do nálevny. Čtvercová místnost, asi 10x10 sáhů, výčep a několik stůlů. Ještě je prázdné. Nabízí nám pítí. Místo piva tu pijí kvás, fedně kvašené mléko s bylinami nebo žilné zabach, což je zředěná kořalka. Stoliniň hučák a Pačmákovy slzy jsou silný kořalky. A Žihadlo je místní medovina nevalné úrovně.

18:00 - Dostáváme večeri. Vykulenec, rybina, mrňavcova kebule, zvědavý voči. Většinou zeli s nějakou další nevábno ingrediencí. S láskou vzpomínáme na hostiny v Bořimsku. Na druhou stranu to celé stojí zlaták na osobu. Vyzvídá. Opakujeme historiku. Žijí tu převážně lidé, stolini a trpaslíci. Ale i pár mrňavců, vesměs bořimští uprchlíci. Čenich je prý svině. Tardaseje uznává, je dobře, že tu alespoň někdo udržuje jakýs takýs pořádek. Zoltar u alekovy ženy zařizuje společnost na večer.

19:00 - Do krčmy vstupují tři lidé. Sedají si k vedlejšímu stolu, klábosí a popíjí. Občas po nás zvedkává kouknou. S Dwany a Jonasem se rozhodujeme takticky přesunout na půdu. Zamykáme.

21:00 - Zemikosa buší na dveře. Odemykáme. Táhne si nahoru 3 slečny a Swena. Prý do krčmy přišel nějaký místní hobit, máme si s ním jít promluvit. Janosovi a Dwanymu evidentně spadl kámen ze srdce, mají důvod odejít. Já bych tu s chutí zůstal, ale v tomhle divném městě by mě to mohlo stát krk.

22:00 - Přidáváme se ke Kormanovi, Bolbuchovi a vůdci. Sedí s hobitem jménem Mičivec. Pijí sirillské víno. Prý pozůstatek z války. Je to uprchlík z Bořimska, utekl už dávno. Za začátku to bylo těžké, ale už si zvyknul. Živí se obchodem. Koupí, prodá. Všechno možné. Čenich je svině, ale Močena je ještě horší.

23:00 - Vůdce se po několika zabínicích probírá. Swen a Zemikosa se i s holkami vracejí zpátky. Popíjíme. Mičivec odchází domů pro láhev kořalky. Po návratu vykládá o místní díře, kde se pořádají zápasy. Bojovat se dá na ostro nebo naplocho přidělenou zbraní. Ale i to občas končí smrtí. Chlapy to zjevně zajímá. Ptá se, odkud jsme. Z Kodgicku. Pak se dostaneme ke skřetům, prý jsou to dobří sluhové, ale nejdou zotročit. A stolini jsou úplně k ničemu. Navíc nenávidí hobity. Otrok je tu o něco dražší než prase. Rahem objednává další víno, Bolbuch otvírá další kořalku.

06. poradostný 1082 - 00:00 - Se Zemikosou, Bolbuchem a holkami jdeme na "ubikaci". Zemikosa si bere dvě, já jednu a dědek vše zpozřdí sleduje.

00:30 - Odpočívám po akci. Najednou dostávám nápad. Omámím tu holku a třeba se něco

zajímavého dozvíme. Soustředím se. Najednou se ke mně víc přitúlí. Začnu vyzvídát. Jmenuje se Pírnice, žije tu od narození, tedy asi 20 let. U rodičů nebydlí a celkem vzato je taková mnohem drsnější než holky v Gwendarronu nebo řiši. Najednou nevím na co se jí ptát. Řeknu jí, že bych jí mohl pomoci, možná se dostat někam do civilizace. Ale máme tu úkol, musí nám pomoci. Ať přijde zítra a dohodneme to s vůdcem.

01:00 - Zbytek družiny se vypotácí z putyky, loučí se s Mičivcem a pokouší se vyšplhat po žebříku. Pochopitelně mě nenapadne, že by Pírnice mohla s vůdcem promluvit teď, dokud je dobře naladěná. Dívky odchází a my se ukládáme na slavníky. Vůdce se ještě pokouší rozdělit hlídky, ale nikdo ho moc neposlouchá.

03:00:00 - Výbuch, propadá se podlaha a my se s ní řítíme do chléva. Všem nám třeští hlava. Na dvorku v dýmu prosvíceném měsícem stojí 3 muži. Filek Rouhač, Mořina Roubal a Šakalec. Dvě šavle, rapír a bastard v rukách. Vyrazejí do útoku.

03:00:10 - Rychle se začínáme ozbrojovat. Náhle ze střechy hospody vylétá salva. Šípky z kuše a foukačky do Bolbucha a tři šípky do Swena, který bohužel spal na špatné straně. Padá k zemi a jeho rány začínají černat. Bezmocně na něj koukám. Na střeše spatřujeme Karlíka Foukačku alias Mičivce, Zublíka Ofinu a elfa Nařikače s lukem. Z chléva se najednou vyřítí obrovský kanec a mříř k trojici na dvoře. Naštěstí se rozhodnul postavit útočníkům a nebránit svůj příbytek, jinak bych byl jeden z prvních cílů.

3:00:20 - Další salva naráží na neviditelnou stěnu a padá na dvůr. Korman nám zase jednou zachránil krky. Stahují se do nejvzdálenějšího rohu a vytahují luk a ráchvův otrávený šíp. Kanec útočí na Mořinu a ten se ho na oplátku snaží probodnout svým rapírem. Šakalec se střetává s Bolbuchem a vyměňují si šílené rány. Filek se pouští do Zemikosi, který se jenom brání.

03:00:30 - Ofina vrhá na Dwanyho hlínu, ale přilíši mu neublíží. Šermíř se pouští do Filka. Vycitím příležitost a tak mu napálím šíp do zad. Mořina dorazil kance, ale vzápětí dostává dva šípky od Rahema. Padá k zemi. Bolbuch doráží Šakale.

03:00:40 - Ofina skáče ze střechy a pálí svazek blesků do starosty. Karlík už vidí, že situace se nevyvíjí podle plánu a tak utíká po střeše pryč. Vedle Šakalce se objevuje nějaký člověk a elf mizí. Běžím k Mořinovi a tahám z batohu lano.

03:00:50 - Filek nemá proti Dwanymu, Zemikosovi a starostovi šanci. Ofina na nic nečeká, tahá lektvar a kope ho do sebe. Vzápětí se mění v mlhu a veškeré jeho věci padají k zemi. Svazuji Mořinu. Vůdce sestřeluje kouzelníka.

03:01:00 - Bolbuch mizí. Ostatní mlátí do oblaku a ten plyne do dálí.

03:01:10 - Starosta se vrací a nadává. Prý by se přišťe na honění lupičů po poli měl najít někdo mladší. Máme dokonce tři vězně. Kromě barbara i Filka Rouhače a kouzelníka, zřejmě Sardana Svíčku. Spolu s Dwany a Vredou obíráme Mořinu a nacházíme u něj nějaké lektvary a peníze. Bereme i jeho rapír, ovčočkovanou zbroj a katovskou čepici. Dost šílený model.

03:03:00 - Z domu vybíhá hostinský. Chce běžet pro pomoc. Vůdce se ho neúspěšně snaží zadržet.

03:04:00 - Vybíhá hostinská. Nadává. Rahem jí nabízí 500 zlatých na opravy. Přijímá a vrací se dovnitř.

03:06:00 - Přibíhá Hizda Macháně s deseti

lidmi. Kurva co se tu děje. Vůdce se snaží objasnit situaci. Drž hubu, čemoto. Hobiti do jednoho rohu, sirillskej do druhého a čmoud k bráně. Tardasej brzy dorazí.

03:08 - Je tady. Asi 45 let starý chlap, zrzavý s prasečímá, tčkávyma očima a muskulaturou vybazovače z numského bordelu. A s ním dalších patnáct lidí. Co je to tady za bordel, co jste zač? Přišli všera. Co ty mrtvý tady? Pane, byli jsme přepadeni. Drž hubu, čmoude. My si to vyšetříme. Jak se jmenujete? Vůdce se představuje jako Hadinec a mě jako Pelíška. Nechápu. Nestačí, že každému tvrdíme, že pocházíme odjinud, ale teď už si budeme měnit i jména. S Dwanym nás chytanou, odzbrojí a začínají poutat stejným způsobem, jako byli svázání naši otroci. Kde je Chrst? Vytahují ho z krčmy. Prý jsme mu byli hned podezřelí, ale nic nehlásil. Probírá se Mořina. Jak to bylo? Ke komu patříš? K Filku Rouhači, vašemu oddanému služebníkoví. Přece pravidelně patlil. Naštěstí se na něj Tardasej nevtrávil moc vlídně. S Dwany a Filkem nás odvádí a čmoudovi oznamují, že se zítra dostaví nebo budeme popraveni. Táhnou i spoutaného Filka a Mořinu.

04:00 - Cestou se k nám přidává ještě několik vojáků i s Kormanem. Prý měl hubu řeči. Hned se cítím lépe. Horší je, že mu sebrali veškerou výbavu. Dověčou nás do tardasejova domu, před kterým jsou vykopány čtyři asi pět sáhů hluboké jámy. S Dwanym nás vrhají do jedné, Kormanu do druhé.

04:30 - Chvilku se baví nadáváním, močením a vrháním drobných předmětů, ale když se nedočkají žádné reakce, tak je to přestane bavit. Snažím se odpovídat.

04:40 - Z vedlejšího jam postupně vyvlekli Korman a Filka a někam je odtáhli. Konečně přichází čas na nás. Táhnou nás ven a odvádějí do velkého domu. Tam na trůně sedí vládce Morochu obklopen svými věrnými. Je tu i Hizda Macháně a jakýsi divoch. A před nimi u špaluku klečí Korman Zlotě s rukou probitou hřebem. Po krátkém proslovu nás začne vyslýchat. Odkud? Dwany řekne Kodžik. Opakuju. Tardasej se nesouhlasně zatváří, rozpočítá nás a pak mi nechá zarazit hřeb do ruky. Odkud? Kodžik. Kodžik. Na řadě je Dwany. Pak prohlásí, že mu Korman už řekl, že jsme z Gwendarronu. Zdá se, že netuší, kde to je, ale stejně se bojí, že by mu někdo mohl narušit tuhle idylku. Pak se ptá, co to chceme. Dwany se k ničemu nemá, tak odpovím, že hledáme Filka a Věrecha. Nezdá se, že by ho to zajímalo. Nakonec mi poručí, abych přivedl Rahema a ostatní. Musíme přijít rychle, jinak Korman nebo Dwanyho popraví. Vytahují mi hřeb z ruky a já s krvácející rukou vybíhám z domu.

04:50 - Krčma je naštěstí nedaleko. Na dvoře pořád leží Swen, Šakalec a prase. Přibýlo tu ale několik dalších mrtvol. 4 stolini, Koza Slíneck, Karlík Foukačka a Nařikač. Vrážím do dveří. V ústrety mi vyrazí Bolbuch, ale když mě pozná, tak zastaví. Vevnitř posedává i Rahem, Zoltar a Jonas. A leží tu mrtvola Sardana Svíčky. Rychle vyprávím, co nás potkalo a snažím se je přesvědčit, aby mě rychle následovali.

05:00 - Dorážíme k palisádě. V bráně stojí Hizda Macháně s několika muži. Prý tu nemají rádi lháře, vejít můžeme pouze, když odložíme zbraně. Nic jiného nám nezbývá a tak to činíme. Vstupujeme do domu, kde stále sedí Tardasej na svém trůnu. Tak Raheme, odkud jste? Z Kodžiku, tam jsme přijeli přes moře z Gwendarronu. Najala nás paní Zagliša. Nezajímá ho nějaká děvka. Věrech zajal Kuščeje, to je zaglišin manžel. A proto ho hledáme. Nevěřím vám. Tak kolik mi nabídnete? Rahem zjevně moc netuší, za co má platit, ale protože to dělá rád, tak nabízí 20 000. To je

málo pan Rouhač nabídnul víc. Budeme se muset polepšit. Kolik chcete? 50 000. Nedisponujeme takovou částkou. Nakonec se dohodnou na 25 000. Jakmile uvidí peníze, tak se jeho prasečí očka rozzáří, rozesměje se a s otevřenou náručí prohlásí: "Vítejte v Morochu, přátelé. Dělejte si tu, co chcete." Pak propustí Dwanyho i Kormanu, kterému vrátí i jeho věci, kromě dvou holí, které zlomili při výslechu. Co bude s Rouhačem? Prý ho pustí. Bolbuch smlouvá a nakonec Filka kupuje za 3 000 zlatých. Zemikosa si ještě stihne vyměnit několik urážek s Hizdou a vyvezle ho k souboji v aréně. Ten na oplátku vytáhne bič a uštědří mu ránu. Poděkujeme a lehčí skoro o 30 000 odcházíme. Na nádvoří si ještě přebíráme zmučeného Filka.

06:00 - Jsme zpátky v krčmě. Chrst ani jeho žena se zatím nevrátili a tak se tu usazujeme. Ale někdo tu přece je. Jakýsi kudůk, který se představí jako Zifnab. Rybář a místní štamgast. Prý přišel hasit požár. Je to poněkud zvláštní historika, protože už aspoň 2 hodiny nehoří. A nepřekvapuje ho ani deset mrtvol pocházejících po dvoře.

07:00 - S Dwany a Kormanem se umýváme. Převléknou se do fajnových šatů, které tu nechal pan Ofina. Ostatní zatím tahají mrtvolu někam ven a Zemikosa vyslyšá Filka. Prý má někde zlato, je ochoten nám zaplatit 15 000 za svobodu. Nakonec se chlapi vrátí i se Zifnabem, který prý půjde s námi na sever za Melechom. Podle zajatců odešel asi před týdnem s Kuščejem, Izidorem a nějakými divochy. Taky tu někde běhá Ofina. Účastnil se i druhého přepadení, ale jen vše řídil z dálky a pak zase utekl.

07:20 - Snídáme, starosta si dává panáka. Pořád nám třeští hlava. Korman se svěřuje, že mluvil o Strýci před Tardasejem, když mu začal ničit jeho vzácné hračky. Moc mě to nepohoršuje, sám jsem začal mluvit ještě dřív. Těžko lhát, když nemáme žádnou historiku a netuším, co řekl ostatní. Chrstovic se vracejí a chtějí další peníze. Prý jim Tardasej z pěti set zlatých nechal dvacet. Teď nic nedostanou, vyrazíme do slincova domu a vrátíme se. Filek jde s námi.

07:30 - Kolem Tardaseje, přes most na ostrov až k domu s kolovou hradbou. Vykukuje přes ní hubený stolin. Kam jdete? Pro filkovy věci. Žádný tu nemá. Kdých vidí, že se nemáme k odchodu, tak zavolá posily. Dalších pět stoliniů a trpaslíka. Ten po nás plive, načež vůdce velí k ústupu.

08:00 - Pokračuje výslech Filka Rouhače. Strýc odešel asi před týdnem s Izidorem, Kuščejem a asi třinácti divochy. Ti tu na něj čekali s dvěma loďmi. Filek tam nikdy nebyl, ale Chrst ano a snad by měl být ve slincově domě. Kravčín se prostě nehodil do Strýcových plánů. Filek prý pochází z Karnolu. Jdeme konečně spát.

17:30 - Budíček. Pořád se necítíme dobře.

20:00 - Se Zoltarem a Bolbuchem se jdeme projít po městě. Ostatní zjevně mají strach. Pod kopcem, na kterém je popravisti, žijí mšenci stoliniů a lidí. Odporné zrůdy. Jak mě spatří, tak začnou nadávat a házet šutry. Takticky se stahujeme z dosahu. Pak dorážíme k jámě, kde se konají zápasy. Je to obdélník třicet sáhů široký a sedmdesát dlouhý, ohrazený naostřenými kůly. Před bránou stojí stolin Mašgoj Kel. Prý už o nás slyšel, navrhuje Hadinci a Otrusinovi zápas v aréně. Zemikosa se vpytává na výzvy, zjevně chce vyzvat Macháněho, ale podle stolina by to stejně nejspíš nepříjal. A když to prý jednou přijal, tak si do arény přivedl šest psů. Podle pravidel je možné si vzít cokoliv. Kupodivu je v těchto případech otrok považován za kohokoliv, a proto ho nelze přivést. Mě stolin považuje za

zemikosovu "ženu", čemuž se nevzpírám. Až ho zítra uvidí v akci, tak si pak na mě nikdo netroufne.

21:00 - Zase v hospodě. Vůdce zatím zašel do půjčovny lodí pana Pyska. Všechny jeho lodě jsou ale momentálně na severu a vrátí se do týdne. Možná. Je to podezřelý. Navrhuju jít pěšky, ale prý to nejde. Takže tu budeme týden vegetit za třicet tisíc zlatých na den. Připadá mi to jako další strýcovina, ale nikomu dalšímu to zjevně nevádí. Zemikosa s Dwany odvádějí Filka na dvůr. Pak zaslecheme rány a krátký křik. Chrst vybíhá z domu a sleduje tu spoušť. Naštvte se a chce zase běžet za Tardasejem. Tentokrát ho našťestí Rahem přesvědčí, že to není dobrý nápad. Zemikosa táhne mrtvolu k řece.

21:10 - Zemikosa se vrací, mokrý a zablácený. Prý ho musel dotáhnout až do proudu. Bohužel ho spatřili nějací zvědavci.

21:20 - Do krčmy přichází Hizda Macháně s několika muži. Začne řvát, co si to dovolujeme, tady se prý mrtvoly do řeky házet nebudou. Rahem se ptá kolik. Pět set zlatých. Platíme, vítejte v Morochu a odchází.

22:00 - Večeře a jde se na kutě.

07. poradostniny 1082 - 8:00 - Další ráno. Zase bude horko. Účinky otravy už pominuly. Vůdce rozděluje kořist. Dostávají dva lektvary, swenův štít, zbroj a kuši po Ofinovi.

10:00 - Vůdce odešel asi na tři směny.

10:30 - Zemikosa a Bolbuch si jdou promluvit s Chrstem.

11:00 - Vracejí se. Bolbuch má v sobě pět šípů, ale nezdá se, že by mu to moc vadilo. Ošetřím ho.

13:00 - S Bolbuchem, Kormanem, Zifem a Zoltarem vyrazíme k areně. Kupodivu už je tu vše připraveno. Přišli lidé z jihu. Zoltar mluví se Kelem. Chce vyzvat Ochoře. Jeho sluha Blažich Morek to prý doručí. Zoltar se pak hlásí na zápas. Bojuje se proti vylosovanému protivníkovi dřevěnou zbraní. Dostává skřeta a po pár kolech ho sráží k zemi. Inkasujeme výhry. Pak nastupuje Bolbuch proti muži ze severu a dopadá stejně. Cítíme příležitost a tak kdosi skočí pro ostatní. Za chvilku doráží Rahem, Korman i Dwany. Jenom Vreda prý sedí v krčmě a bojí se vystřít nos. Rahem se staví k zápasu proti mohutnému stolinovi a bohužel prohrává. Další bude bojovat Dwany s velkým krollem. Diváci jsou nadšení, ale rychle je smích přejde. Hobit vítězí a my jdeme inkasovat tučné zisky. Pak jsem na řadě já. Dostávám jakéhosi skřeta, palici a tři dřevěné koule. Lezu na stožár, postupně je po něm vrhám bez jakéhokoliv efektu. Pak slezu a vrhnu se na něj palicí. Dvěma ranám uhne a pak mě pošle do bezvědomí.

17:00 - Poslední na soubor je opět Dwany a zase vítězí. Diváci se začínají rozcházet. Zahlédneme i Hizdu Macháněho. Bolbuch se Zoltárem někde mizí. My ostatní se vracíme do krčmy.

20:00 - Doráží i dva ztracenci. A vedou zajatce - hubeného stolina. Prý je to Ochoř Rez. Byli u Tardaseje a dohodli spolupráci na převzetí kozova domu. Reze a neživý inventář dostali oni, Tardasej si nechal dům. Začínáme výslech. První dotaz se týká peněz. Ty v domě nezůstaly, odnesl si je strýc. Ofina prý dělal spíš přímo pro něj než pro Filka. Na severu opravdu byl, v Chleči i dál v Čomrochu. Byl tam „soukromě“ bez strýce. Prý. Žijí tam divoši, otrokáři a otroci. Milá společnost. Když přišli, šel Kuščeje dobrovolně a se strýcem rozmlouval. Divoši na ně čekali několik dní v tábořišti severně od města a pak společně odpluli na sever. V Chleči mají vůdce, jakéhosi

Komroče Sviče. Při pobýtech v Morochu strýc Tardasejovi platil, ale ten se ho přesto bál. Vůdce mu nabízí svobodu, pokud nás dovede do Čomrochu. Souhlasí, protože mu zjevně nic jiného nezbyvá. Zemikosa si ho bere na starost. Nemučit. Nezabíjet. Prý by ho to ani nenapadlo. Dávám si dvojitou mřinavcovu kebuli, hlava mi třeští jako střep.

08. poradostniny 1082 - 08:00 - Po snídani vyrazíme na procházku. Několik mil severně od Morochu nacházíme opuštěné tábořiště strýcových lidí. Průzkum bohužel neukáže nic zajímavého, tak se vracíme do krčmy.

12:00 - Přišel jakýsi stolin z areny, jestli prý přijdeme bojovat. Nikomu se moc nechce, ale necháme se přesvědčit. Zemikosa u Chrsta objednává prase.

14:00 - Prase dorazilo a Zemikosa ho podřezává. Pak ho nechává Chrstovi na maso. Prý se potřeboval rozcvičit.

15:00 - Zemikosa zahajuje soubojem naostro proti malému skřetovi. Daruje mu život. Pak jde Dwany naplocho a opět vítězí, stejně jako později Zemikosa. Ale kurzy jsou nepoměrně horší než včera a tak naše nadšení ochladá. V tom kdosi prohlásí, že našel Visliria, prý se máme setkat jižně od města. Bolbuch s vůdcem odchází na schůzku a my ostatní jdeme zpět na základnu.

17:00 - Sedíme v hospodě, večeríme. Většinou kebuli nebo vykulence.

19:00 - Přichází vůdce s Bolbuchem a za nimi Rách se zbytkem jejich lupy. Chybí jenom šutek, prý někam spadnul. Platí si ubytování. Pak Rách vyslyšíchá Zifnaba a Reze. Ostatní se usazují a objednávají si jídlo. Chrstovo menu jim zjevně moc neimponuje.

09. poradostniny 1082 - 08:00 - Rách posílá Zifnaba pro zásoby. Ten se netváří moc nadšeně, ale odchází.

10:00 - Zif se vrací. Nese zeli, sušený maso nejasného původu a suchary. Vislirius hlídá Ochoře. Vůdce jim odchází zařídít cestu.

11:00 - Vůdce je zpět.

11. poradostniny 1082 - 11:00 - Po dalších dvou dnech bezútesného popíjení kvasu a pojidání zeli s rybinou na tisíc způsobů přichází posel se zprávou, že lodě konečně dorazily. Zítra vyplouváme.

12. poradostniny 1082 - 08:00 - Cestou, jistě náhodou, potkáváme Macháněho. Vysmívá se nám. Idiot. Balíte, co? Balíme. Tak balte. S chutí.

09:00 - Naloďování je dost zdlouhavá činnost, půl dne jenom vysedáváme. Ale to už umíme.

14:00 - Vyrážíme. Dvě pramice, každá obsazená deseti veslaři. Na jedné jsme my s Ochořem, na druhé ráchovci. Ještě je tu hlavní lodník Mečlich. Vůdce s ním mluví o Čomrochu. Vede to tam stolin Alek Hrob a žije tam asi 200 duší.

17:00 - Po pár hodinách přistáváme a rozbíjíme tábor.

17. poradostniny 1082 - 17:00 - Další dny probíhají stejně. Občas potkáme loďku a jednou i tři lodě plné otroků. Ležím na zádi a pozoruju Zifa jak se snaží rybařit. Často prší.

19. poradostniny 1082 - 17:00 - Zase jedno tábořiště. Tentokrát je obehnané půlkruhem roští.

20. poradostniny 1082 - 03:30 - Hlídá právě vůdce, Jonas a Kačec. Vyvolávají poplach. Od řeky se šíří jakýsi mlžný oblak. Budím se a ozbrojuji mečem a štítem. Útočí na nás banda místních divochů v hadrech. Část zatím vyčkává za roštím, zbytek útočí z řeky a snaží se ukrást lodě.

03:31 - Pořád čekají, až nás pohltní mlha. Zezadu slyším Bolbucha, jak s ráchovci likviduje divochy u lodí. Zemikosa vyrazí přes zátaras a s vůdcovou střeleckou podporou začíná zatlačovat levé křídlo. Na pravém je napodobuje Dwany. Zifnab pobíhá kolem a vrhá dobře mířené sekerky.

03:32 - Kus ode mě dopadlo něco hořícího. Na nic nečekám a vrhám se do boje po dwanyho boku. I Korman se zapojuje do boje a útočí na střed, ke kterému se už blížíme i my. Divoši nevydrží a dávají se na útěk.

03:40 - Bohužel stihli sebrat i jednu z našich lodí. Zmizelo ale třináct z dvaceti našich veslařů. Podle Zifa to prý vypadalo, jako by jen čekali na příležitost. V nastalém zmatku zmizel i Ochoř Rez. Je nás tedy jednadvacet a na lod' se nějak vejdemo. Ale chlapý stejně zkusí zloděje dohnat druhou lodí. Jdu zase spát.

06:00 - Jsou zpátky, už je nenašli. Máme i zajatce, ale moc zajímavého nám nepoví, snad jen, že jejich kmen si říká Jachové. Mečlich by se nejrádší vrátil do Morochu, ale Rahem ho přesvědčí, že pro nás se nic nemění a on dostal zaplacenou. Akorát budeme muset veslovat.

16:00 - Další den za námi, Nepádluju, většinu dne trávím na zádi, jen občas musím jít po svých, když přenášíme lod'. Večer rozbíjíme další tábor.

21. poradostniny 1082 - 16:00 - Další den na řece. Zítra bychom měli být v Chleči.

22. poradostniny 1082 - 06:00 - Rách vypadá špatně. Celou noc prý strávil nad dírou, má horečku. Uloží ho na přídi. V řece plave mrtvola. Zřejmě se už blížíme do civilizace.

15:00 - Na levém břehu už vidíme Chleč.

Osada je obkroužena kolovou hradbou zpevněnou strážnými věžemi. Mečlich tu chce strávit dva dny, ale na vůdcovo přání pojedeme už zítra. Přespat se tu dá Na šlichtě a U psa. Vůdce volí šlichtu. Zařizuje pokoj. Žijí tu převážně lidé, stolini a pár trpaslíků. Nevidí nás rádi, ale dokud platíme, tak nás tolerují.

16:00 - Vislirius s Hryzcem odvádějí Rácha nahoru. My dostáváme rybinu a zeli. Hobit je na tom prý špatně. Má krvavý průjem. Možná se nedožije rána. A těžko pojede ráno dál. Podle hostinského tu strýc byl asi před osmnácti dny i s Kuščejem a ostatními, ale spal u Psa. Jdeme tedy se Zemikosou na průzkum. Dozvíme se, jen o nějakém elfostolinovi lšrachu Kozlovi, který prý sežene všechno. Jenže tu právě není a nikdo netuší, kdy se vrátí. Strýc tu přespál, bavili se, huba jim jela. Holku nikdo z nich nechtěl. A to my zase jo. Dvě stolinky. Chceme ochutnat místní "kuchyni". A je to vskutku něco jiného. Bereme si je i Na šlichtu, ale vůdci nevoní. Bolbuch hraje na skřipky. Pak se Korman pustí do pěstního souboje s místním bijcem a po dlouhém boji padá k zemi. Řihák sráží dalšího. I Dwany chce ukázat co v něm je. Jeden stolin je ochoten si to s ním rozdat, ale zřejmě ho podcenil. Když se probere tak šermíři nabízí svoji sestru. Ten kupodivu odmítá.

22:00 - Zase chlastáme a koledujeme si o průšvih.

23. poradostniny 1082 - 07:00 - Noc našťestí proběhla v klidu a i Rách se dožil rána. Ale musíme se zase rozdělit. Schovají se v podzemním trpasličím úkrytu nedaleko města. My se vydáváme k lodí a vyplouváme. Najednou máme spoustu místa.

27. poradostniny 1082 - 12:00 - Po dalších čtyřech dnech plavby, kdy dešťové mraky střídají mračna komárů, se řeka rozšiřuje, až vytvoří jezero. A na jeho břehu leží náš cíl, malebná osada Chemroš. Stejná kolová hradba,

ale poloviční velikost než měla Chleč. Plujeme kolem dřevěných kůlů, na kterých jsou nabodány mrtvoly různých stáří.

13:00 - Vůdce se loučí s Mečlichem. Prý přijedou zase asi za pět týdnů. Vstupujeme do osady. Jsou tu už skoro samý stolini, sem tam člověk. Většina vypadá, že od rána popíjí místní kvas, potácí se kolem se zamlženým zrakem. Ale nás si pochopitelně všimnou a srocují se. Jdeme se představit Hrobovi. Dům je, stejně jako zbytek místních vyhloubený ve svahu s malými okny. Má tu i klec s asi dvaceti otroky. Hrob nás přátelsky uvítá. Hobitům tu říká zámrdek. Co tady chcete? Nakupovat? Příkvyujeme. Krčma tu není, ale když koupíme zboží, tak nás nechá přespat v jednom domě. O strýci nám nic moc neřekne. Pak se ho Zemikosa ptá na Kozla. Prý tu žije. Bolbuch ještě s někým se jdou podívat na otroky a my se přesouváme do našeho příbytku. Dokonce tu na nás čeká kvas, zeli i rybina.

14:00 - Starosta se vrací z nákupů. Koupil bleďého, pomateného divocha. Prý přišel dobrovolně. Zemikosa si jde promluvit s Kozlem. Já se věnuju otrokovi. Sedí v koutě, houpe se a opakuje: „Ta hrůza, ta hrůza.“ Zkousím se mu kouknout do hlavy, ale jediné čeho dosáhnu je to, že mně pevně sevře ruku. I Korman se o něco pokouší a je úspěšnější. Prý ho někdo někam svrhnul, bylo to tam strašný, pak někam utíkal jeskyněmi.

18:00 - Zemikosa je zpátky, ale nic moc nezjistil. Chlap mě stále svírá. Dokonce se i najedl. Jenže co jde dovnitř, musí i ven, a v jeho případě dost rychle. A tak se rozhoduju ho svléknout a umýt, což jde těžko, když mě pořád drží. Prosím přátele o pomoc, ale oni radši sedí a pijí. Nakonec vstane Jonas. Společně táhneme otroka ven. Přilíš se nebrání, ale během přenosu mě obejmě a nechce pustit.

18:01 - Před zemnicí se použítme do práce, bohužel vzápětí přichází ožralý stolin a směje se nám. Vreda se s ním začne hádat. Tuším, co se stane a volám dovnitř o pomoc. Pak mu dá stolin ránu pěstí a elf jde k zemi. Stolin je zjevně překvapen a nějak neví co dál, když vidí mě, jak sotva stojím pod ležícím člověkem, který mě zoufale objímá. Našťestí vyleze Zemikosa s vytaseným mečem a stolin pochopí, že tady končí sranda. Nakonec přijde i Zifnab a společně chlapa svlékneme a umyjeme.

18:10 - Jsme zase uvnitř. Ležím s chlapem na slamníku a snažím se usnout. Bohužel mě jeho objetí začíná trochu škrtit. Vreda se probírá a hned se k nám vydává. Prý je potřeba, aby utpěl šok. Tak na něj začne křičet otázky. Chlap se začne klepat, svírá mě čím dál víc. Řvu na Vredu, aby držel hubu, ale ten mě neposlouchá. Nakonec se mi otrok zakousne do ucha. Nemůžu nic dělat, pořád mě objímá. Aspoň Vreda už zmilne. Nakonec Bolbuch chlapa odtrhne. Vyjeđu na Vredu, ale ten se tváří ukřivděn. Nic nechápe. Chlap sedí a klepe se. Dávám mu napít vody, po které okamžitě usne.

28. poradostniny 1082 - 03:00 - Pes šileně štěká. Jsou tu krysy. Jdeme zase spát.

08:00 - Ráno zkouší z otroka něco vypáčit Zemikosa. Prý ho nějak stolini vrhnuli do Pukliny, což je komplex jeskyní a skalních průrev. Žijí tam nějací chudáci. Škrábou houby a žerou se navzájem. A ta hrůza, ta hrůza. On ale nějak dokázal vylézt ven a utéct. Stolini měli kožené zástěry a fíkali si Gořek Prase a Slyšejc Nehet.

10:00 - Vůdce vyrazí ke Kozlovi. Chce se zkusit poptat na ty dva.

11:00 - Vrací se. Prý tu nějaký Prasata žije. A Kozel za mě a Dwanyho nabídl 40 zlatých. Neprodal nás a

tváří se, že bychom mu za to měli děkovat. Pak vyrazí k Prasatům.

12:00 - Gořka nenašel, jenom jeho mámu. Synáček prý pracuje někde na severovýchodě. Jednou do roka se tu ukáže na dovolené. Cestu by nám mohl ukázat tatík, ale ten je právě na hlídce. Zatím jsem tu neviděl nic, co by bylo třeba hlídat.

19:00 - Starej Prasák už by měl být doma. Zemikosa, Korman a Rahem ho jdou navštívit.

22:00 - Jsou zpět. Prase nás ráno za úplatu dovede na dohled Pukliny. Šíleného chlapa vyvedeme z Čomrochu a necháme být.

29. poradostniny 1082 - 08:00 - Ráno přichází starší stolin a společně vyrazíme na cestu. Vede nás severovýchodním směrem do hor. Jdeme hustým lesem. Je tu krásně, zvláště po týdnech na lodi. Art skáče nadšením. Chlap se jmenuje Kicht. Jde celkem pokojně.

30. poradostniny 1082 - 08:00 - Pořád šlapeme lesem.

01. sečen 1082 - 12:00 - Docházíme na přírodní vyhlídku. V dále vidíme velehory a pod nimi velkou černou skálu. Tam je prý Puklina, pracoviště Gořka Prasete. Dál už s námi tatík nepůjde. Vůdce ho nechává jít a pouští i Kichta. Ted' začne přituhovat. Za čtyřmoro horami, čtyřmoro lesy a čtyřmoro řekami se nachází Urchar, panství strýce, kazatele, pěvce, kouzelníka a únosce Melecha Větecha alias Lumíra alias Kraseje Cvolicha.

18:00 - Pokračujeme k Puklině. Vedu družinu hvozdem a večer jsme na prvním hřebení. Jdu se Zemikosou na průzkum. Stopuju jelena. Nakonec máme jednoho na dosah. Strílíme a jelen pochopitelně padá k zemi. Ale trčí z něj tři šípky. Jeden z druhé strany. A mezi stromy vidíme mizet domorodce. Zoltar vyrazí za ním. Já se vracím pro pomoc. Pak jdeme zpět po stopách a narazíme na vracejícího se theurga. Prý mu chlap utekl. Vůdce rozhoduje, že ho nebudeme pronásledovat, ale vyrazíme dál. Jelena táhneme s sebou.

02. sečen 1082 - 11:00 - Na dalším hřebeně se zastavujeme a pečeme jelena.

03. sečen 1082 - 18:00 - Další den, kdy celá družina pochoduje pod mým vedením lesem. Zítřa už budeme u Pukliny. Nikdo z ostatních není vidět, kromě Zemikosi. Zalézám pod vyvrácený kmen stromu.

04. sečen 1082 - 06:00 - Nepříjemný probuzení. Lesem se k nám žene banda divochů doprovázená velkými černými psy. Zoltar se jim staví do cesty. S Artem se přesunujeme opačným směrem a já hledám strom, který by se dal využít jako střelecká pozice.

6:00:30 - Zemikosa je obklopen nepřáteli a dostává strašné rány. Já se pořád snažím vyšplhat na strom. Jednu chvíli kolem mě proběhl zkrvavený Art pronásledovaný jedním z hafanů. Družinici se pomalu začínají objevovat okolo a pouští se do nepřátel. Situace je zmatená, není žádná linie, spíš je na každém z našich nalepeno několik nepřátel a každý tak musí bojovat o holý život.

06:01 - Vrčení, štekot a ticho. Hafan zjevně Arta doběhnul. Pak se vrací a vrhá se na mě. V poslední chvíli vytahuji štít a schovávám se za něj. Už získáváme převahu a zanedlouho je po boji. Jenom Vreda stále není vidět.

06:10 - Máme zajatce, jmenuje se Mičoch nebo tak nějak. Moc nám toho nefekne. Je z kmene Urchar, pronásledující nás už několik dní od záležitosti s jelenem. Puklinou se dá projít skrz. Strýc s Kuščejem jsou prý někde

dál. Nakonec vytěženého zajatce kdosi popravuje. Artík zatím chladně v mechu.

16:00 - Stojíme na posledním hřebení. Pod námi se rozkládá vyklučená pláň, kterou křížuje řeka. A za ní leží černá skála. Skrz skály vedou jen dvě cesty - první je přehrazená velkou bránou, druhá kus na východ je zjevné místo, které dalo oblasti jméno - Puklina. Skály tam tvoří jakousi strž, která přechází v jeskynní komplex. Zvláštní je to, že nad strží stojí jen uschlé stromy a neroste zde žádná jiná vegetace. Nikomu se dolů nechce a tak zatím budeme prozkoumávat okolí.

05. sečen 1082 - 08:00 - Rahem byl zmizen a vydává se na průzkum. Posedáváme na hřebeně a pozorujeme hlídky na pláni i ve skalách.

21:00 - Vůdce je zpět. Skály jsou neprůchodné a brána dobře hlídána. Za skálou prý leží náhorní plošina rozpuštěná řekou a poměrně hustě osídlená. Jediná cesta vede jeskyněmi. Vůdci se dolů nechce. Kouzelníci nás všechny zmizí a nakonec se ztratí taky. Divná noc.

06. sečen 1082 - 09:00 - Stojíme nad strží, která se propadá kamsi do tmy. Svazujeme všechna lana a Zemikosa slézá na průzkum.

09:20 - Kdesi dole se rozsvítí světlo.

09:50 - Zemikosa je zpět. Naše lano prý nedosáhne na dno, ale snad by se dalo někde zachytit. Vymýšlím plán, jak postupně slezeme. Vůdce protestuje, ale nakonec se nechá přesvědčit.

12:00 - Dwany, Zemikosa a Bolbuch už jsou dole. Ted' je čas na zbytek bandy. Slézáme, kam lano dovolí a pak na skalní římsce čekáme na Rahema, který vyleze nahoru, odváže lano, sešplhá k nám, naváže ho a pak budeme pokračovat dál.

13:30 - Všichni jsme ve zdraví dole. Je tu zima, odporný smrad, vlhko a celkově velmi nepříjemno. Na zemi jsou stopy bosých nohou a sem tam mrtvola. Postupujeme k rozcestí, kde se vydáváme nalevo.

14:00 - O kus dál narazíme na první obyvatele. Je jich asi 10 a jen těžko v nich poznat lidi. Dlouhé poníčené vlasy, šílený výraz, ale nejhorší jsou jejich ruce, které připomínají spíš pařáty nějaké stvůry. Nevědí o nás a tak si válečníci stoupnou nad dva z nich a roubou je, čímž se ovšem zviditelní. Jaké je jejich překvapení, když jejich oběti strašné rány ustojí. A vzápětí jim to oplácí svými ostrými drápy. Začíná brutální boj, ze kterého opět vycházíme vítězně.

14:01 - Chodbou přibíhají další. Tři muži a dvě ženy. Chlapci už vědí jak na ně a tak je boj o poznání rychlejší. Nakonec zůstává jen jeden omráčený muž a žena. Počkáme, až se proberou, a dáváme jim najist. Zjevně by rádi pojedli své bližní, což jim vůdce umožní. Muž se jmenuje Tučr. Jachové jsou zlí. Urchar taky zlý. Jsou všude, ale neví kde. Ani proč tu je, ví jen, že byl zajat. Ta hrůza, ta hrůza. Proší o smrt. Zemikosa mu rád vyhoví.

14:20 - Vracíme se na rozcestí a všimáme si podivných kamenných dveří, které jsou zapuštěné do skály. Podle Kormanu jsou kouzelné. Chvilí se o něco snaží a vzápětí se těžký kamenný blok začíná zvedat a odhaluje velikou jeskyni. A v ní nacházíme muže. Vypadá, že jeho duševní stav je o něco lepší než těch, se kterými jsme bojovali, ale také to není žádná sláva. Zjevně tu byl zavřený o samotě několik let a jediné rozptýlení bylo, když poslouchal šilence snažící se k němu proskrábat přes dveře za účelem jeho konzumace. Není agresivní a prosí nás, ať ty dveře zase zavřeme. Jmenuje se Benchin Eknar, je to učenec z Brechu, který sem přijel navštívit kolegu. Vůbec

nemá tušení proč tu je. Ta hrůza. Smrt je všude. Tvrdí, že v minulém životě učil. Mluví o jakémsi zvonečku, co cinká. Už z něj zjevně nic užitečného nedostaneme a tak vůdce velí k odchodu. Zavíráme dveře.

15:00 - Pokračujeme do další místnosti. Náhle Zemikosa, jdoucí vepředu, zakřičí bolestí. Prý na něj něco útočí. Máchají kolem sebe zbraněmi. Já radši vše zpozvzdálí sleduju, ale nic nevidím. Po chvíli s mácháním přestanou, prý už je to v pořádku.

15:30 - Narazíme na další dveře, které Korman otevírá stejným způsobem. I tady nalézáme kolegu slovného profesora. Zjevně tu ještě nestrávil tolik času jako Benchin. Vstupujeme dovnitř, opět nás prosí, abychom zavřeli. Je to elf a tak se všlechu ujímá Jonas. Pochází ze Sirillu a zove se Krisček Vozar. Je tu už šest let. Ví, že je v Puklině, ale zase neví, proč a kdo ho sem zavřel. Přijel sem navštívit Melecha Větecha, vedli spolu dlouhé disputace o astrálních sférách v altánu s krásnou vyhlídkou. Pak ztratil vědomí a probral se tady. Jednou za čas mu z průrvy vysoko nad hlavou přiletí kus žvance - většinou mršiny nejrůznějších zvířat. Urchar je prý perla v divočině a Melech, ten ví vše.

16:45 - Vůdce mu slibuje, že se pro něj zastavíme a dáva mu lucernu. Zavíráme dveře a postupujeme dál až k dalším dveřím. Něco za nimi tůká. Korman je otevírá a našim zrákům se ukazuje další jeskyně. V ní na staré židli sedí stařena, v levačce drží lebku a pravačkou na ni potůkává. O kus dál leží kostra bez hlavy. Začínáme se vyptávat a ona celkem ochotně odpovídá. Jmenuje se Noridiana. Její otec Morich ji svého času znásilnil a z tohoto krvesmilného spojení se narodil syn Olich. Ten vládne celému Urcharu, protože Morich ji i s Olichem později prodal tehdejšímu náčelníkovi Ichlejovi. S tím měla ještě jednoho syna - Izidora. Dochází nám, s kým máme tu čest. Kazatelova matka. Olich je prý génius a jednoho dne bude vládnout celému světu. Nezdá se, že by chápala, kde je. Bolbuch jí z náhle vytrhne z vráscitých rukou lebku a žena se vzápětí rozpadne v prach. Někdo vykřikne. Další hrůza. Zase mácháme.

07. sečen 1082 - 00:30 - Odpočíváme. Je tu hnusně, vlhko, chlad a odporný smrad. V další místnosti narazíme na něco divného. Bolbuch, Dwany a Korman mají vidění. Prý se jim zjevilo nějaké dítě a chtělo, aby mu nějak pomohli. Udělali to a dítě pak zmizelo. Nevíme co si o tom myslet a tak pokračujeme dál.

01:15 - O kus dál nacházíme za tajnými dveřmi a mříží další místnost. Z té vede žebřík nahoru. Zemikosa začíná stoupat jako první. Šplháme přírodní průrvou, která není úplně svislá ani rovná. Občas i jdeme, někde jsou místo žebříku vytesané stupínky. Postupujeme asi sto sáhů až se dostaneme do další jeskyně. Pořád je nám leze, i když už je to o něco lepší. Další chodba cesta vede na jihozápad.

02:15 - Jsme asi tak v polovině výšky průrvy, cesta tu vede podél jejího okraje. Dole pod námi musí být jeskyně se zajatci a Prase s ostatními sem chodili a házeli jim ubohý žvance. Přes můstek přecházíme na druhou stranu k dubovým dveřím. Vůdce je odborně odemýká. Pak dovnitř vráží Dwany následován zbytkem družiny. Vevnitř je přípravná masa a na houních tu spí čtyři stolini. Probouzí se a hned se chápou zbraní. Jen ten poslední se stihne ozbrojit, ale naši odborníci ho rychle posílají za ostatními.

02:16 - Z místnosti vedou jediné dveře. Za nimi další stolini ubikace. A také stolini, se kterými je naloženo stejně. Máme dokonce dva zajatce.

02:40 - Zemikosa se ujímá všlechu. Jednoho

váže na lano za nohu, spustí z můstku a začíná se vyptávat. Je to Slyšejc Nehet. Víc toho ale říct nechce a Zemikosa lano přezezává. Druhej tu hlídá Dítě. To není v dole v jeskyních, ale kousek odsud. Dělá tady roky. Kromě hlídání je taky Klepač. Pracuje nahoře. Zaklepe a vezme. Ale neháží lidi dolů, na to se specializovali Prase s Nehtem. On se jmenuje Gdolič Plivec. U dítěte by měl být další stolini, strážci. Hlídají ho pro Něj. Víc už z něj nedostaneme a Korman ukončuje jeho bídnu službu i život.

03:00 - Postupujeme dál. Po padesáti sázích chodby dorážíme k masivním dveřím. Za nimi je kulatá místnost s kominem uprostřed. Vzápětí se na nás vrhnou strážci. Stolini, kterým se jejich už tak hnusné hnáty proměnily v nebezpečné pařáty. Stahujeme se do chodby. Tam Dwany ze Zemikosou z posledních sil poráží i je. Po x-tém boji této hrozně noci jsme už všichni vyčerpaní.

03:01 - Vracíme se do kulaté místnosti. Nahoře vidíme hvězdné nebe. Náhle uslyšíme slabé nařikání. Podhlédneme dolů a tam, asi deset sáhů pod námi, spatříme plošinu zavěšenou na čtyřech silných řetězcích. Po ní se batolí přerostlý kojenec. Je špinavý a kolem se válejí zbytky kostí a různé hračky.

03:01:01 - Mrknutí oka a najednou jsem na plošině. Jen já a dítě. Neslyším ani hlasy ostatních. Chce si se mnou hrát. Mám prý něco vsadit. Něco kouzelného. Nemám na výběr a tak vytahuji náhrdelník s vlčím drápem, dárek od barbarského boha. Hodí mincí. Prohrávám.

03:01:02 - Jsem zpět mezi ostatními. Všichni měli podobný zážitek. Korman se ho pokusil zabít, ale neúspěšně. Možná i proto prohrál, stejně jako Bolbuch a Zifnab. Dítě u sebe mělo velký kámen. Podle Zemikosi je prý hodně vzácný. Přesvědčí Rahema, aby se ho pokusil získat.

03:30 - Vreda pošle vůdce na plošinu. Ten obejde dítě, které si ho ani trochu nevšímá a bere kámen. Když se kouzlem vrátí nahoru, tak se ozve hlas, který nám oznámí, že je vůdce hodně hloupý. Kámen nějak zůstal na plošině. Prohlížím si svůj náhrdelník. Jeho kouzlo vyvanulo.

04:00 - Nalézáme žebřík, který vede ze stoliních komnat nahoru. Kdosi mi řekl, že traverzujeme. Nevím co to je, ale jestli mě to dostane odsud tak je mi to jedno. Dolezeme až k poklopu, který Dwany otevírá. Pak vylézá ven a my za ním. Vůdce vyrazí na průzkum okolí.

04:30 - Je zpět. Jsme prý ve skalách na severovýchodní straně náhorní plošiny. Nedaleko je velká jeskyně, kde se můžeme schovat a konečně vyspat. Vyrážíme. I když jsme zase v podzemí, tak se to s Puklinou nedá srovnat. Profil jeskyně se pomalu zmenšuje, až procházíme spíš vyraženou chodbou. Ta po několika stech sázích končí žebříkem. Nahoře je poklop. Dwany leze nahoru a naslouchá. Pak hlásí, že je tam několik lidí. Minimálně dva tam právě provádějí styk. Rozhodujeme se vrátit zpět a dát se trochu dohromady.

05:00 - Venku svítá a my se ukládáme ke spánku v jeskyni.

16:00 - Po důkladném odpočinku vstáváme. Stejně budeme čekat na tmu.

22:00 - Jsme zpátky u poklopu. Dwany vráží dovnitř následován Bolbuchem a Zemikosou. Slyším zvuky boje, křičící lidi, hrdelní hlasy stolinů a psi štekot. Rychle to utichne. Lezeme nahoru. Jsme ve zřícenině, odkud máme poměrně dobrý pohled o celé pláni. Většina obytných budov se nachází na protější straně za řekou.

22:30 - Boj bohužel vzbudil nežádoucí

pozornost. Z pláně sem přichází dav lidí s pochodněmi a snaží se zjistit, co se stalo. Bolbuch se snaží imitovat stolní hlas a poslat je pryč. Naštěstí se nám povedlo zajmout jednu stolinku. Zemikosa pije jakýsi lektvar a hned je jí k nerozeznání podobný. Pak vyjde na světlo a vyzývá své soukmenovce ke klidu. Ti se skutečně rozchází. Zemikosa si pak bere svoji identickou kopii dolů pod poklop, kde prý provede výslech.

08. sečen 1082 - 00:00 - Na pláni už je klid, my opouštíme zříceninu a vyrazíme k řece.

01:00 - Přes most přecházíme bez jakýchkoliv problémů a dostáváme se až k jakémusi plotu. Za ním je prý strýcovo sídlo. Nevím, jak na to přišli. Snažíme se dostat na druhou stranu, když se na nás vrhne několik velkých psů. Já jsem zrovna na plotě a tudíž v bezpečí, ale dva útočí přímo na vůdce a ten pod jejich náporem padá k zemi. O chvíli později je dobojováno, Rahem se nezvedá. Bolbuch si hází jeho mrtvé tělo přes ramena a táhne ho s sebou. Většina se na to v téhle situaci kouká nechápavě, ale nikdo nemá to srdce staříčkému tpraslíkovi odporovat. Velení se ujímá Zoltar Zemikosa.

01:10 - Za plotem je pěkná zahrada a dva domy. Jeden velký a druhý menší. Vybíráme si ten menší, co stojí blíž k nám a prohlédáváme ho. Dva místní, kteří zde spí, podřezávajíme.

01:20 - Zabedněným oknem pronikáme do velkého domu. Vreda s námi prý není, Zoltar ho poslal dělat někde bordel a odlákat tak pozornost.

03:00 - Jsme v kuchyni. Pokračujeme jídelnou a bohatě zařízenou koupelnou do patra. Tam narážíme na jakéhosi hobita. Prý strýcův osobní sluha. Po krátkém výslechu zjišťujeme, že Kuščeј přebývá v altánu na vyhlídce. A Strýc tu momentálně také není. Můžeme se tak začít věnovat nejoblíbenější činnosti. Důkladnému rabování. V patře nalézáme zajímavou knihovnu a ještě zajímavější alchymistickou pracovnu. Kromě řady cenností odsud odnášíme i Nazareho kameny. Vreda už je prý zpátky. Hobita popravujeme a odcházíme pěšinkou, která vede na vrchol okružního pásu. Tam někde by se měla nacházet vyhlídka.

03:30 - Stoupáme cestičkou. Kolem je les. Náhle vycházíme na louku. Proti nám jde trojice místních. Starší muž a dvě ženy. Nesou hrábě. Nesmíme se nechat prozradit a tak je vraždíme. Náhle se noc promění v den. A na druhé straně louky stojí On. Vysoký muž v plášti spolu s několika domorodci. Začne hovořit a jeho hlas se rozléhá celým lesem. Prý se hněvá, jsme vrazi a podvodníci, kteří přišli narušit zdejší ráj. Několik nás osloví i konkrétně. Mě zachránil s rukou šedovských a já jsem tak nevďečný. Taký jsme prý vypustili stvůry z Pukliny. Během proslavu kráčí směrem k nám. Zároveň se děje něco hrozného. Těla rolníka a jeho žen se začínají zvedat. Z očí a nosu jim teče krev a vydávají podivné zvuky. A v bolbuchově náručí se začíná pohybovat i náš vůdce. Nevíme co dělat. Bolbuch s Dwanym několikrát Strýce rubnou, když prochází kolem. Ale ten si toho vůbec nevšímá a pokračuje dál proti směru naší cesty, až jim odkráčí z dosahu. Korman se Zoltarem zatím likvidují domorodce. Nakonec rozsekáme i probuzené. Zůstal tu i Rahem. Stojí klidně, je nahý jako batole a kouká stejně nechápavě. Pomocí několika testů ověříme jeho přítcnost a pak vyrazíme dál. Korman je Zoltarem poslán zpět, aby zapálil Strýcův dům.

05:00 - Dorážíme až na vrchol kopce. Zde leží vyhlídka a na ní altán s Kuščeјem. Kdosi vráží dovnitř, budí ho a tahá ven. Zjevně nechápe co se děje a považuje nás za

otrapy, kteří ho chtějí unést od moudrého pana Melecha Vřecha. Kupodivu tu nejsou žádné stráže. Svazujeme provazy a připravujeme se sešplhat po svahu dolů. Náhle spatříme Kormana, jak z plných sil utíká po pěšince. Je následován Strýcem a davem místních.

05:10 - Nestihneme sešplhat ani do půli kopce a nepřátelé už jsou na vrcholu. Pouštíme se provazů a kutálíme se dolů. Vreda jako obvykle dopadá v bezvědomí, ale Zemikosa ho staví na nohy jakýmsi lektvarem. Pak už běžíme z plných sil přes plán až do relativního bezpečí lesa. Zdá se, že pronásledovatelé si dávají na čas. Vedu družinu nazpátek, přes hory a lesy. Rahemovi už je lépe, dostane náhradní oblečení a opět se ujmá velení. Kuščeј by se pořád nejradši vrátil do Urcharu, ale pomalu se ze změnou situace vyrovnává a uvědomuje si, že jeho dobré chování může být pro jeho budoucnost v Nurnu klíčové.

18:00 - Celý den šlapeme. Kuščeјovy domácí bačkůrky nejsou pro cestu lesem příliš vhodné a tak mu půjčují své.

09. sečen 1082 - 19:00 - Další den v lese. Na domorodce ani jejich stopy cestou nenarazíme.

16. sečen 1082 - 10:00 - Po týdnu putování lesem se před námi otevírá pohled na malebný Čomroch. Procházíme dírou v palisádě a pozorujeme místní sešlé polozemnice, mezi kterými se potácí ozralí stolíní. Nezdá se, že bychom zde budili větší zájem. Vůdce s Bolbuchem zařizují plavbu do Chleče. Morošská společnost se ještě nevrátila, ale je tu několik otrokářů, kterým chybí veslaři. Je to zjevně jediná možnost, jak získat loď, a tak vůdce s jejich velitelem, jakýmsi Kelem, uzavírá dohodu. Loď jsou dvě, jich je asi deset a mají stejné množství otroků. Kel s ostatními jsou prý Jachové a otroci Urchaři. Je to podezřelé, zatím vždy Jachové vystupovali jako subjekt a Urchaři objekt této hry.

20:00 - Přespáváme ve staré známé polozemnici bez jakýchkoliv incidentů.

17. sečen 1082 - 08:00 - Vyplováme po proudu směrem na jih. Se mnou je na lodi Zifnab, Dwany, Bolbuch a Kuščeј. Velký chlapy si vůdce nechal u sebe.

11:00 - Naše loď pluje první a nurnská pětice je usazená na přídi. Náhle to začne. Kel křičí, ať se do toho dají, čas pomsty se nadešel. Otrokáři pouští vesla, tahají sekery a rozvazují otroky. My se hotovíme k obraně. Bolbuch s Dwanym kryjí pravou stranu příde a já levou. Kuščeј je uprostřed, ale zjevně si není jist, na kterou stranu se přidat. A neví ani jak to provést. Zifnab je ještě za námi na samé přídi a tahá kuši.

11:01 - Válečníci zase jednou prokazují svoje mistrovství a nepřátelé padají jak hrušky. Já jsem schoulený pod svenovým štítem a snažím se přežít, než rány ustanou. Několik chvil do mě buší dva nepřátelé najednou. Jeden z dalších omračuje Kuščeјe a vrhá se na Zifnaba. Naštěstí náš stařík je rychlejší a kudůka zachraňuje. Brzy je po boji a my přirážíme ke břehu, léčíme si rány a čekáme na druhou loď. 11:20 - I zbytek bandy už dorazil. Na lodi jsou ale jenom tři. Vreda prý zmizel hned na začátku boje, jediná stopa je jeho oštěp, který přiletěl ze břehu a trefil jednoho z otrokářů. Čekáme, jestli dorazí.

12:00 - Jsme už zase komplet, přesouváme se na jednu loď, druhou potápíme a vyrazíme na další plavbu.

18. sečen 1082 - 10:00 - Další den jsme v Chleči. Osada je stále stejně hnusná jako před měsícem. Usazujeme se v místní krčmě a vůdce s Bolbuchem jdou navštívit pana Rácha. Kupodivu ho bez problémů nacházejí i se zbytkem bandy a přivádějí k nám. Rách nás zběžně

vyslechne, ke Kuščeјovi se chová tvrdě, ale férově. Zítra poplujeme dál

23. sečen 1082 - 10:00 - Proplováme Morochem. Naštěstí to nezpůsobí takový rozruch, jak jsme se obávali a my se ani nezastavujeme. Všichni už se těší domů. Jen na mostě stojí Hizda Macháně a pokřikuje urážky. Ignorujeme ho.

29. sečen 1082 - 10:00 - Po přechodu hor postupujeme chudým Betarem směrem k Sirillu. Rách má obavy jak se dostaneme přes hranice.

03. světen 1082 - 10:00 - Úplatek a důkladná kontrola našich zavazadel i kapes elfí hraničníky uspokojila a ti nás pouští dál.

04. světen 1082 - 10:00 - Rách je tak hodný, že zakupuje koně a povozy. Další cestu trávíme na korbě vychutnáváním darů zdejších kuchyní i palíren.

08. světen 1082 - 10:00 - Vjíždíme do hobitího království. Většina přechází z vína na pivo.

18. světen 1082 - 09:00 - Konečně dorážíme do karnolského hlavního města. Nacházíme hospodu a vůdce s Ráchem odchází najít loď. To se jim daří, pozitří odplouváme na jakési merionské kocábce na ostrov Rodoch.

20. světen 1082 - 09:00 - Vyplováme.

26. světen 1082 - 10:00 - Po několika dnech plavby opouštíme loď. Opět do hospody, na další spojení s domovem musíme čekat pět dní.

01. zimosměť 1082 - 10:00 - V určený den se konečně vypotácíme z krčmy a míříme k přístavu.

16. zimosměť 1082 - 14:00 - Vítá nás nurnský starý přístav. Cestou proplováme kolem Šedova. Stále jsou tam vidět stopy požáru, ale zdá se, že se tam život rychle vrací. Rách nám děkuje a propouští nás. Kuščeјe i kameny nám sebere. Za čtyři dny se ještě máme zastavit v pevnosti na výslech a hlavně inkasování odměny.

17:00 - Po pěkně procházce konečně dorážíme domů. U Hrocha je poněkud tísněná atmosféra. Před měsícem umřel řídící místní školy a včera jednomu bývalému dobrodruhovi skonala malý synek. A pak Bolbuch vytáhne nějaký papír a máchá s ním před jedním z místních násosků. Začnou se dohadovat o vaření piva, rybníku a podobných hloupostech. Já se toho neúčastním, sedím v koutě a užívám si klidu. Debata končí tak, že násoskoví je nabídnuta funkce rybníkáře a Jonas Vreda by se měl stát novým řídícím školy. Platím si pokoj na celý rok dopředu.

20. zimosměť 1082 - 10:00 - Sejdeme se před hospodou a společně na obecních žebříňácích míříme do hlavního města.

12:00 - Vůdce odchází na schůzku s vyšetřovatelem a my ostatní čekáme v hospodě.

14:00 - Je zpátky a přináší velmi tučný měšec. Nikoho z nás už potřebovat nebudou a tak se vydáváme domů.

20:00 - Večer přichází slavnostní ukončení výpravy a dělení kořisti. Vůdce podle tradice hodnotí přínos jednotlivých družiníků. A řeší to vskutku chytře. Sobě, Bolbuchovi, Dwanymu a Kormanovi dá stejně. Zifnába odbyde almužnou (která je víc, než spatřil za svůj dosavadní život). Pak přichází na řadu Jonas Vreda a může být spokojen. Nakonec se na mě vůdce dlouze zadívá a dá mi o trochu méně než Jonasovi. Úžasný. Jonas byl půl cesty neviditelný, čtvrtinu v bezvědomí a ve zbytku nás i všechny okolo přesvědčoval, jaký je Strýc dobrák, a působil všemožné zmatky. A ještě jsem kvůli němu přišel o kus ucha. Ale co nadělám. Přichází dražba a tam se mi celkem daří - získávám kouzelný prsten a sekeru. Nakonec se

brutálně zlijeme. Jediné dobré zakončení tohohle putování Po hospodách dvou kontinentů.

Tuto Lyškánoru připravil k vydání Jonas Wreda, řídící liscannorské školy